

പുസ്തകം 79
 ലക്കം 1
 ജനുവരി 2007
 സുൽഹ് 1386
 ദുൽഹജ്ജ് 1427 - മുഹററം 1428

ചീഫ് എഡിറ്റർ
 മൗലവി മുഹമ്മദ് ഇസ്മായിൽ

എഡിറ്റർ
 ഏ. എം. മുഹമ്മദ് സലീം

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്
 പ്രൊഫ. മഹ്മൂദ് അഹ്മദ്
 (ചെയർമാൻ)

കെ.വി. ഈസക്കായ
 കെ. വി. ഹസ്സൻ കോയ
 പി. എം. ബഷീർ അഹ്മദ്
 ഐ. കെ. അഹ്മദ്കുട്ടി

മാനേജർ
 എം.കെ. ഇമ്പിച്ചിക്കോയട്ടി

സെക്രട്ടറി
 പി. എം. അഹ്മദ് ഹസ്സൻ

സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ
 എസ്. മുഹമ്മദ് സലീം

വരിസംഖ്യ - 100 ക.
 ഒറ്റപ്രതി - 10 ക.

വിലാസം
സത്യദൂതൻ
 ജി. എച്ച്. റോഡ്, കോഴിക്കോട്.
 ഫോൺ : 0495 (Mob.) } 6520733
 95495 (Land) }
 ഫാക്സ് : 0495 - 2721609
 e-mail: sathyadoothan@ahmadiyya.com

സ്ഥാപിതം
1925

السَّيِّدَاتُ الْمُرِيدَاتُ സത്യദൂതൻ

മുക്കാൽ നൂറ്റാണ്ട് പിന്നിട്ട മലയാളത്തിലെ ഏക ഇസ്‌ലാമിക പ്രസിദ്ധീകരണം

4 യുഗശബ്ദം
5 മുഖക്കുറിപ്പ്

ലേഖനം

- 6 അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുക**
ഹദ്ദിസ് അഹ്മദ് (അ)
- 7 ഇറാഖിന്റെ നാശം : ഒരു യഹൂദ-പാശ്ചാത്യ ഗൂഢാലോചന**
ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് - IV
- 10 ദൈവിക സിംഹാസനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം**
സൂറ:മാത്തിഹായുടെ വെളിച്ചത്തിൽ
ഇജാസ്
- 16 ബുദ്ധന്റെ ദൈവവിശ്വാസം (തുടർച്ച)**
ഹദ്ദിസ് മിർസാ ത്വാഹിർ അഹ്മദ്
- 20 വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ വംശപരമ്പരയും**
ഖാദിയാൻ ദേശത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രവും
ഏ.കു മുഹമ്മദ്
- 25 ഔതോദ്യകളുടെ ഫിർഔനും ഈജിപ്തിലെ പടുകൂറ്റൻ നിർമ്മിതികളും**
ഏ.എം. മുഹമ്മദ് സലീം
- 29 ജിന് ആരാണ?**
ഏ.പി. കുഞ്ഞാമു
- 32 യേശു ദൈവത്തിനു സമനോ?**
അൻവർ, പാലക്കാട്
- 36 മൗലാനാ സനാഉല്ലാ അദ്യത്സരിയുടെ ദാരുണമായ അന്ത്യം**
മുഹമ്മദ് ഉമർ എച്ച്.എ. കോഴിക്കോട്

കുറിപ്പുകൾ

- 39 സദ്ദാം : വിരമ്യത്യ വരിച്ച പോരാളി**
- 42 വാർത്തകൾ.**

ഖുർആനിൽ നിന്ന്

‘ഓ വിശ്വാസികളെ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവിൻ നീതിക്ക് സാക്ഷികളായിരിക്കുവിൻ ഒരു കൂട്ടർക്ക് നിങ്ങളോടുള്ള ശത്രുത നീതിവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. നീതി പ്രവർത്തിക്കുവിൻ അതത്രെ ഭയഭക്തിയോടടുത്തത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടിനെക്കുറിച്ച് സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തോ അത് അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അറിയുന്നു.

(5:9)

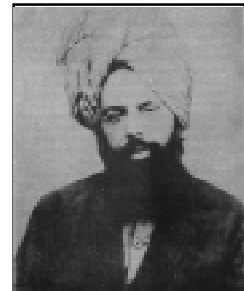
നബിവചനം

നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ന്യായാധിപനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടാൽ, കോപമുള്ളപ്പോൾ വിധി പറയാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അയാൾ കക്ഷികൾക്കിടയിൽ തികഞ്ഞ സമഭാവന പാലിക്കണം. ഇരിപ്പിടത്തിലും നോട്ടത്തിലും ആട്ടം അനക്കങ്ങളിൽ പോലും!

യുഗശബ്ദം

സഹോദരന് പൊറുത്തു കൊടുക്കുക

വാഗ്ദത്ത മസീഹ്

ആകാശത്തിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ തൃപ്തനായിരിക്കണമെന്നു നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒരമ്മ പെറ്റ മക്കളെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ഐക്യത്തിൽ വർത്തിക്കുവിൻ. സ്വന്തം സഹോദരന്റെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഏറെ പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതാരോ അയാളാണ് നിങ്ങളിൽ ഏറെ ആദരണീയൻ. കടുംപിടുത്തം പിടിക്കുകയും പൊറുത്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ അങ്ങേയറ്റം ഭാഗ്യം കെട്ടവനത്രെ. അവനു ഞാനുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ശാപത്തെത്തൊട്ടു വളരെ ഭയമുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ! അവൻ പരിശുദ്ധനും അഭിമാനിയുമത്രെ. ദുർവൃത്തൻ ദൈവപ്രീതിയാർജിക്കുകയില്ല.

- കിശ്തീനൂഹ്

ജേതാവിന്റെ കാട്ടുനീതി

പുരാതന യമനിലെ ബിൽക്കീസ് രാജ്ഞി (ശേബാ രാജ്ഞി) അധിനിവേശക്കാരായ രാജാക്കന്മാരെ പറ്റി പറഞ്ഞ ഒരു വാചകം ഖുർആനിലുണ്ട്. 'രാജാക്കന്മാർ ഒരു നാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അവരതിനെ തകർത്തുകളയുകയും ആ നാടുകളിലെ മാനുഷന്മാരെ നിന്ദ്യരാക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ അങ്ങനെതന്നെയാണ് ചെയ്യുക (27:36)

ഇറാഖിലെ എണ്ണ വിഭവങ്ങൾ കൈക്കലാക്കാൻ കാരണങ്ങളുണ്ടാക്കി ഇറാഖിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കയറുകയും ആറരലക്ഷം ഇറാഖികളെ കൊന്നൊടുക്കുകയും ഇറാഖിനെ മുഴുവൻ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുകയും അവസാനം അവരുടെ പ്രസിഡണ്ട് സദ്ദാം ഹുസൈനെ കഴുമരത്തിലേറ്റുകയും ചെയ്ത അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടും യഹൂദ കുട്ടാളികളും ഇറാഖിൽ നടപ്പാക്കിയത് ഇത്തരത്തിലുള്ള ജേതാവിന്റെ കാട്ടുനീതിയാണ്. ഒരു പക്ഷേ ചരിത്രത്തിലിന്നോളം ഒരു രാജാവും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തയത്ര ക്രൂരതയാണ് അമേരിക്കയും യഹൂദികളും ഇറാഖിൽ ചെയ്തത്.

ലോകത്ത് ആദ്യമായി നിയമസംഹിത നിലവിൽ വന്ന ബാബിലോൺ ദേശം കൂടിയാണ് ഇറാഖ്. ഹമ്മൂറാബിയുടെ നിയമസംഹിതക്ക് (Code of Hamurabi) ശേഷം നാലായിരം വർഷം കഴിഞ്ഞ് ജോർജ് ബുഷിലെത്തുമ്പോൾ നീതിബോധത്തിന്റെ മാപിനിയിലെ സൂചിക മാനുഷവിതാനത്തിൽ നിന്നും താഴോട്ടുപോയി പൈശാചിക തലത്തിലെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്കൻ അധിനിവേശ സേനയുടെ പിടിച്ചടക്കിയ സദ്ദാം കുറ്റം ചെയ്തെങ്കിൽ അത് അമേരിക്കയുടെ പാവസർക്കാരിനെ ഏല്പിക്കാതെ അന്താരാഷ്ട്ര ട്രിബ്യൂണലിന് കൈമാറി വിചാരണ കുറ്റമറ്റതും നീതിപൂർണ്ണവുമാക്കണമെന്നുള്ള ലോകമനസ്സാക്ഷിയുടെ മുറവിളി ബുഷിന്റെ ബധിര കർണ്ണങ്ങളിൽ യാതൊരു പ്രതികരണവുമുണ്ടാക്കിയില്ല. സദ്ദാമിന്റെ അഭിഭാഷകരെ കൊലപ്പെടുത്തിയും ജഡ്ജിയെ മാറ്റിയും പ്രതിയുടെ വാദം ന്യായമായും കേൾക്കാതെയും ജുഗുപ്സാവഹമായ ഒരു കംകാരു കോടതിയിലാണ് സദ്ദാം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ടത്. അമേരിക്കയും യഹൂദികളും ചേർന്നുണ്ടാക്കിയ നീതിയുടെ ആത്മാവില്ലാത്ത തിരക്കഥയുടെ പൈശാചികമായ പരിണാമഗുപ്തിയാണ് കോടതി പ്രഹസനങ്ങളിലൂടെ ലോകം കണ്ടത്.

ബുഷ് അഗാധവിശ്വാസമുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി കൂടിയാണ്. ന്യായപ്രമാണത്തിനതീതനായി അവതരിച്ച ദൈവപുത്രന്റെ കുരിശുമരണത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ എന്ത് പാപകർമ്മം ചെയ്താലും പരലോകത്തെ ന്യായവിധിയെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെടും എന്ന വികലമായ ആത്മീയ സങ്കല്പമായിരിക്കാം മതഭക്തനായ ബുഷിന്റെ ഈ കിരാത കൃത്യങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനം. ബൈബിളിലെ പൗലോസിന്റെ വചനം ഇങ്ങനെയാണ്. '...പ്രവർത്തിയുടെ മാനദണ്ഡം അനുസരിച്ചോ? അല്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം അനുസരിച്ചാണ്. നിയമം അനുസരിച്ചുള്ള കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനാലല്ല, വിശ്വാസത്താലാണ് മനുഷ്യൻ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.' (റോമ 3:27, 28)

എന്നാൽ മനുഷ്യൻ വിശ്വാസം കൊണ്ട് മാത്രമല്ല കർമ്മം കൊണ്ടും വിധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് സാർവ്വത്രികനീതി. ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'അതിനാൽ നിന്റെ നാഥനെ കൊണ്ട് സത്യം അവരെയെല്ലാവരെയും തീർച്ചയായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് (ഖുർആൻ 15:93, 94). 'വിശ്വസിച്ചവരെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് എന്തിന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു? നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് നിങ്ങൾ പറയുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും ക്രോധകരമാവുന്നു (61:3, 4)

വിധി നടത്തുമ്പോൾ അത് ഏറ്റവും നീതിപൂർവ്വമായിരിക്കണമെന്ന് ഖുർആന്റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത താക്കീതാണ്. ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധി നടത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾ നീതിപൂർവ്വം വിധി നടത്തുവീൻ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നത് എത്രമേൽ മഹത്തരം അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമത്ര' (4:54). വിദേശവും പകയും മൂലം നീതിയുടെ തുലമാനത്തിൽ പക്ഷപാതിത്വത്തിന്റെ പിഴവുകൾ ഉണ്ടാകരുത് എന്നത് ഖുർആന്റെ കർശനമായ അനുശാസനമാണ്. ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'ഓ വിശ്വാസികളേ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവിൻ നീതിക്ക് സാക്ഷികളായിരിക്കുവിൻ ഒരു കുട്ടർക്ക് നിങ്ങളോടുള്ള ശത്രുത

(ശേഷം 6-ൽ)

അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുക

ഹദ്ദിൽ അഹ്മദ് (അ)

അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ എന്റെ ജമാഅത്തിനെ ഉപദേശിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ഗർവ്വ് പ്രതാപവാനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണിൽ അങ്ങേയറ്റം അനിഷ്ടകരമായിട്ടുള്ളതത്രെ, ഗർവ്വ് എന്നാൽ എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ പക്ഷെ, പൂർണ്ണമായും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ആകയാൽ, എന്നിൽ നിന്നും അതറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നു.

തന്റെ സഹോദരനെക്കാൾ കൂടുതൽ പഠിച്ചവനും അറിവുള്ളവനും ബുദ്ധിമാനും ആണെന്നു കരുതിക്കൊണ്ട് അവനെ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവൻ അഹങ്കാരിയാകുന്നു. എല്ലാ അറിവിന്റെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഉറവിടം അല്ലാഹുവാണെന്നു കരുതുന്നതിനുപകരം താൻ തന്നെ വലിയ എന്തോ ആണെന്നു അയാൾ വിചാരിക്കു

ന്നു. അയാളെ മാനസികമായി നില തെറ്റിയവനാക്കുവാനും താൻ താഴ്ന്നവനായിക്കരുതിയ തന്റെ സഹോദരനു ഏറെ ഉയർന്ന ജ്ഞാനവും അറിവും ബുദ്ധിശക്തിയും നൽകി അയാളെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിനു ശക്തിയില്ലേ? ഇപ്രകാരം തന്നെ തന്റെ സമ്പത്തിന്റെയും ഉത്തുംഗസ്ഥാനത്തിന്റെയും പേരിൽ തന്റെ സഹോദരനെ ഇകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവന്നവനും ഗർവ്വിഷ്ഠനാകുന്നു. തന്റെ പദവിയും മഹിമയും വുമെല്ലാം അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയതാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അവഗണിച്ചതിനാലാണ് അവൻ അഹങ്കാരിയാകുന്നത്. പെട്ടെന്ന് താൻ നീചരിൽ നീചനായി താഴത്തേയ്ക്കെറിയപ്പെടുമാറ് തനിക്ക് ദൗർഭാഗ്യം വരുത്തിവെയ്ക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിവുണ്ടെന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാത്തവനും അന്ധനുമായവൻ. അവൻചെറിയവനായിരിക്കരുതെന്ന തന്റെ സഹോ

ദരന് കൂടുതൽ സമ്പത്തും ഐശ്വര്യവും അനുഗ്രഹിച്ചു നൽകാൻ അല്ലാഹു ശക്തനാണെന്ന കാര്യവും അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ശരീരാഭോഗ്യത്തിലോ സൗന്ദര്യത്തിലോ ആകാരസൗഷ്ഠവത്തിലോ ഉള്ളുകിലോ താൻ കേമനാണെന്നു കരുതിക്കൊണ്ട് സഹോദരനെ നിന്ദിച്ചു പറയുകയും പരിഹസിക്കുകയും അപനാമങ്ങൾ വിളിച്ചു അപഹാസ്യനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും അഹങ്കാരിയാകുന്നു. തന്റെ മേൽ ക്ഷണനേരം കൊണ്ടു വൈകല്യങ്ങൾ വരുത്തിവെയ്ക്കാനും തന്റെ നിന്ദിക്കപ്പെട്ട സഹോദരനെക്കാൾ എത്രയോ നിന്ദ്യമായ ദുസ്ഥിതിയിലാക്കാനും പോരുന്നവനായ ഒരു ദൈവത്തിന്റെ ഉണ്മയെക്കുറിച്ചു അറിവില്ലാത്തവനും അഹങ്കാരിയത്രെ.

(റൂഹാനീ ഖസായിൻ, വാല്യം 18, ഭാ 402; നൂസുലുൽ മസീഹ് ഭാ 26.)

(5-ൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

നീതിവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. നീതി പ്രവർത്തിക്കുവിൻ അതത്രെ ഭയഭക്തിയോടടുത്തത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടിനെക്കുറിച്ച് സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തോ അത് അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അറിയുന്നു. (5:9) വീണ്ടും ചുരുക്കി പറയുന്നു: 'വിശ്വസിച്ചവരെ നീതി പാലിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ കണിശക്കാരായിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കെതിരായാലും നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കോ, ഉറ്റവർക്കോ എതിരായാലും അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി നിങ്ങൾ നീതിയിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവിൻ. അവർ ധനവാന്മാരായാലും ദരിദ്രരായാലും അല്ലാഹുവത്രെ അവരുമായി കൂടുതൽ അടുത്തവൻ. നീതിമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ സേചരകൾക്ക് അടിമപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ സത്യം മറച്ചുവെക്കുകയോ വളച്ചൊടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനത്രെ (4:136)

ലോകത്തിന്റെ ധാർമ്മികതയെ അങ്ങേയറ്റം ദുഷിപ്പിക്കുകയും ലോകനീതിവ്യവസ്ഥയെ അടിമേൽ മറിക്കുകയും കോടതിനടപടികളെ പ്രഹസനമാക്കുകയും ലോകമാകമാനം അരാചകത്വം അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്ന അമേരിക്കയും യഹൂദികളും, അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്പോലെ ഏറെ നാൾ മുന്നോട്ടു പോകാനാവില്ല എന്നതാണ് ചരിത്രപാഠം. തീർച്ചയായും നിന്ദ്യതയുടെ ദൈവവിധി അവരെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഇറാഖിന്റെ നാശം : ഒരു യഹൂദ പാശ്ചാത്യ ഗൂഢാലോചന

പതിനാറ് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഗൾഫ് യുദ്ധവേളയിൽ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് നാലാമൻ ചെയ്ത വ്യക്തിത്വങ്ങളിൽ നിന്ന്

1990 ആഗസ്റ്റ് 17

“എന്റെ ഭയം ഇറാഖ് ഏറ്റവും ഭീകരമായ പ്രതികാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായിത്തീരുമെന്നും ഇറാഖിനെ ഇഞ്ചിബായി കത്തിച്ച് ചാവലാക്കുമെന്നുമാണ്. ആ മേഖലയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മുസ്ലിം ശക്തിയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇറാഖിനെ നാമാവശേഷമാക്കി നശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അവരുടെ പ്രതികാരദാഹം കെട്ടടങ്ങുകയില്ല എന്നതാണ് എന്റെ ആശങ്ക.

എനിക്ക് നോക്കിക്കാണാനായേടത്തോളം ഇത്തവണ ഏതൊരു മുസ്ലിം രാജ്യത്തിനും തെല്ലി പോലും അവർക്കെതിരെ നില്ക്കാനോ അവരുടെ അധീശത്വത്തിനു കീഴിൽ നിന്നും തെന്നിമാറുന്നതിനെപ്പറ്റി സ്വപ്നം കാണാൻ കൂടിയോ സാധ്യമല്ല. അതിഭയാനകമായ നാശം ഇറാഖിന്മേൽ ഏല്പിക്കാൻ പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതിയുടെ പ്രധാന ചാലകശക്തി ഇസ്രായേലാണ്....

നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ഈ അഭ്യർത്ഥന (കുവൈത്തിൽ നിന്ന് ഇറാഖ് പിന്മാറുകയും ഖുർആനിക പാഠങ്ങൾക്ക് വിധേയരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന അഭ്യർത്ഥന) വളരെ വിനീതമായൊരു ഉപദേശമാകുന്നു. അത് ആത്മാർത്ഥതയോടെ ആരെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അതിൽ നിന്ന് ഗുണഫലമെടുക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ പാഠമാകുന്നു. ഈ പാഠത്തെ പരിഹാസത്തോടും ധിക്കാരത്തോടും കൂടി തള്ളിക്കളയുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മുസ്ലിം ലോകം മുഴുവനും നീണ്ട കാലത്തോളം കരഞ്ഞിരിക്കേണ്ടി വരവിധം വൻവിപത്തുകളുടെ കയത്തിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നതാണ്. പിന്നീട് ഭിത്തിയിന്മേൽ തലതല്ലിത്തകർക്കുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്താലും ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. നഷ്ടപ്പെട്ട ശക്തിയും അന്തസ്സും ഒരിക്കലും വീണ്ടുകിട്ടുകയുമില്ല.”

1990 ആഗസ്റ്റ് 24

അവർ ഇപ്പോൾ സദാം ഹുസൈനെ വിശകലനം ചെയ്ത് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. ലോകശ്രദ്ധ മുഴുവൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറയുകയാണ്. ഇതാ നോക്കൂ. ‘മറ്റൊരു ഭ്രാന്തൻ നേതാവ് എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു.’ ഈ ഭ്രാന്തൻ നേതാവിന്റെ അടിവേരുകൾ ‘നാസി’സത്തിൽ മാത്രമല്ല ഹിറ്റ്ലറുടെ ആശയങ്ങളിലും നാസിസത്തിലും കൂടി ആരൂഢമുള്ളതാണ്. അതിനാൽ പാശ്ചാത്യലോകം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഹിറ്റ്ലറുടെ കാലത്തെ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നിരന്തരം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അക്കാലത്തെ സംഭവങ്ങളും രംഗങ്ങളും ജനങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്രകാരം അവർ സദാമിനെ ഹിറ്റ്ലറുമായി കണ്ണിചേർക്കുകയാണ്. ഇതാണ് പാശ്ചാത്യരുടെ വിശകലനം. ഇത്തരം മാനസിക ഭ്രമമുള്ള ആളുകൾ മധ്യപൗരസ്ത്യദേശത്ത് നേതാക്കന്മാരായി വരുമ്പോൾ ഈ മാനസികരോഗികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മൂലകാരണം പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ ആരും തന്നെ വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇത്തരം മാനസികരോഗമുള്ള നേതാക്കന്മാരെ ചേർത്തു മാറ്റിയാലും അത്തരം നിരവധി നേതാക്കന്മാർ വീണ്ടും ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവരൊരിക്കലും തന്നെ ഇത്തരം രോഗങ്ങളിൽ നിന്നോ അതിന്റെ ബാധയിൽ നിന്നോ മുക്തരല്ല. എന്താണ് ആ രോഗം? അത് ഇസ്രായേലിന്റെ രൂപീകരണവും പാശ്ചാത്യരുടെ അവരോടുള്ള നിരന്തരമായ പ്രീണന നയവുമാണ്. ഇസ്രായേലിന്റെ താല്പര്യമോ അറബികളുടെ താല്പര്യങ്ങളോ ഏതാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്ന പ്രശ്നം വരുമ്പോൾ യാതൊരു തത്വദീക്ഷയും കൂടാതെ അവർ ഇസ്രായേലിനെ അനുസരിക്കുന്നു. അവർ മുസ്ലിം ലോകത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങളെ തട്ടിമാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു.

1991 ജനുവരി 11

സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി അടി കടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന എല്ലാ

ശ്രമങ്ങളെയും തട്ടിമാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള ധീരത കാണിക്കാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലും തുലനമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലും പ്രസിഡണ്ട് സദ്ദാം ഹുസൈനു എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ ലോകം മുഴുവനും അമ്പരന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ വമ്പിച്ച സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ അരക്കല്ലിൽ പെട്ട ധാന്യം കണക്കെ പൊടിപൊടിയായി പോകാനേ സാധ്യതയുള്ളൂ. വൻ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഏകീകൃത ശക്തിയ്ക്കെതിരിൽ ഇറാഖിനു കൂവെത്തിനെയോ തങ്ങളെത്തന്നെയോ രക്ഷിയ്ക്കുകയെന്നത് സാധ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യമല്ല. ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള സൈനിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായമാണ് ഞാനിപ്പറഞ്ഞത്. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നു ലോകം മുഴുവനും വിസ്മയപ്പെട്ടു നോക്കുന്നു. സമാധാനത്തിനുള്ള സകല നിർദ്ദേശങ്ങളെയും നിരാകരിക്കാൻ കാരണമായിട്ടുള്ള എന്തൊന്നാണ് പ്രസിഡണ്ട് സദ്ദാം ഹുസൈന്റെ പക്കലുള്ളത്? ഈ പ്രദേശത്ത് എന്തെങ്കിലും ഫലപ്രദമായ നടപടികൾ എടുക്കുന്നവരും എടുക്കാൻ കഴിയുന്നവരും ആയ സകല ശക്തികളും പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളാണെന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത. മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളെ മറ്റു കാരണങ്ങളാൽ ഇതിൽ പങ്കാളികളാക്കിയിരിക്കുക മാത്രമാണ്. ഈ പ്രശ്നത്തിന് പുണ്യസ്ഥലങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയുമായി നേരിയ ബന്ധംപോലുമില്ല. മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളെ മാത്രമല്ല ഇതിൽ പേരിന് മാത്രമായി ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. യൂറോപ്പിലെ മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളെയും 'ടോക്കൻ' ആയി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ജപ്പാന്റെ മേലും വലുതായ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയുണ്ടായി. ഇപ്രകാരം തന്നെ ലോകത്തിലെ പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളെയും കൂട്ടാളികളാക്കാൻ ശ്രമങ്ങളുണ്ടായി. അവരെ കൂടാതെ കഴിയില്ല എന്നതുകൊണ്ടല്ല, മഴുവൻ ലോകത്തിന്റെയും പൊതുജനാഭിപ്രായം ഒരു "മഹാദ്രോഹി" കൈതിരിൽ ഏകോപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വരുത്തിക്കാണിക്കാ

നാണിത്. ലോകാഭിപ്രായത്തെ മാനിച്ചു തങ്ങൾ എത്ര കടുത്ത നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചാലും അത് അധികമായില്ല! ഇറാഖിനെതിരെ ആത്യന്തികമായ അക്രമ നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ആ നടപടികളിൽ പാകിസ്താനും ഈജിപ്തും തുർക്കിയും മറ്റു മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളുമെല്ലാം ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, വലിയ അക്രമമായിപ്പോയി എന്ന് പിന്നീട് അവർക്ക് തിരിഞ്ഞു നിന്നു പറയാൻ എങ്ങനെ കഴിയും?

ആകയാൽ, ഈ അക്രമ നടപടികളെപ്പറ്റി പിന്നീട് ആക്ഷേപങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ആസൂത്രണങ്ങളും മറ്റും അവർ മുൻകൂട്ടി ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ഇത്രയും വലിയ ഏറ്റു മുട്ടലാണ് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത്; ഇത്തരത്തിലുള്ള ബഹുജനാഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങളും ഇതിൽ പങ്കുചേരു. അല്ലെങ്കിൽ ഒരിടത്ത് മാറി നിൽക്കൂ' എന്നു എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളോടും പറയുന്നു. സൈന്യത്തെ അയച്ചിട്ടുള്ള ചില മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ അക്രമണത്തിൽ തങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടില്ലെന്നും പുണ്യസ്ഥലങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി മാത്രം മക്കയിലും മദീനയിലും തങ്ങൾ താവളമടിക്കുമെന്നും പറയുന്നു. ഉദാഹരണമായി, പാകിസ്താൻ ഇത്തരം വിസ്ഫിത്തപരമായ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നു വെച്ചാൽ, ലോകം മുഴുവൻ അടിമേൽ മറിച്ചുകൊണ്ട് മക്കക്കും മദീനയ്ക്കും അടുത്തത്തുന്ന സൈന്യത്തിൽ നിന്നു പുണ്യകേന്ദ്രങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി തങ്ങൾ ബാക്കിയാകുമെന്നു! എന്തൊരു രക്ഷപ്പെടൽ ചിന്തയാണിത്! പാകിസ്താനോടു പറയുന്നു. 'വിഷമിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. സമാധാനത്തോടെ ഞങ്ങളുടെ മടിയിൽ ഇരുന്നുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ പേരേ വേണ്ടു. നിങ്ങളും പങ്കെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയേ വേണ്ടു. നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയൊന്നും വേണ്ട. ഞങ്ങൾക്കിത്ര മാത്രം മതി! ഇതു ഭയാനകമായ ഒരു

ഗൂഢാലോചനയാണ്. ഈ ആസൂത്രണത്തെ സുന്ദരമായ ഒരു ശൈലിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളാണിതൊക്കെയും!!

1991 ജനുവരി 25

അമേരിക്കയും പാശ്ചാത്യരും കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്ന ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾക്ക് തികച്ചും വിരുദ്ധമാണ് കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. അവരുടെ വാക്കുകളേക്കാൾ ശക്തമായി അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നു. സദ്ദാം ഹുസൈൻ അപകടകാരിയായ സേഹാധിപതിയാണെന്നും തന്റെ ജനതയെ അടിമകളാക്കിവെച്ചതിനാണ് അയാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും ഇവർ പ്രചാരണം നടത്തുന്നത്. തന്റെ ജനതക്ക് മേൽ ഭീകരത അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതിനും പീഡിപ്പിച്ചതിനും അവർ അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിക്കുകയാണ്. അവർ സദ്ദാം ഹുസൈനെതിരാണെന്നും പറയുന്നു: കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത കൊടുംകൂരനായ ഈ സേഹാധിപതിയിൽ നിന്നും തങ്ങൾ ഇറാഖിജനതയെ മോചിപ്പിക്കുകയാണെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. സദ്ദാം ഹുസൈൻ വർഷങ്ങളായി പീഡിപ്പിക്കുകയും അടിച്ചമർത്തുകയും പിടിച്ചുപറിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് അവർ പറയുന്നു. നിരപരാധികളായ ഇറാഖിജനതയേയാണ് അവർ ശിക്ഷിക്കുന്നത്. എന്താണ് നിരപരാധിയായ ഈ കുട്ടികളും, സ്ത്രീകളും ചെയ്ത കുറ്റം? ഈ ഇറാഖി കുട്ടികളോടും സ്ത്രീകൾക്കും മേൽ പതിച്ച നാശം അതിഭയാനകമായ യഹൂദികളുടെ ചരിത്രത്തിനുപോലും ഇത്രയും ഭീകരമായ ഒരു നാശമുണ്ടായിട്ടില്ല.

1991 ഫെബ്രുവരി 8

ഇറാഖിലെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഹല്ലാഖുഖാൻ ബാൾദാദ് ആക്രമിച്ച പൂർവ്വചരിത്രം ആറ് മാസം മുമ്പ് ഞാൻ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. ഇറാഖിനുമേൽ വരാൻ പോകുന്ന ദുരന്തം അതിനേക്കാൾ ഭയാനകമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ അന്ന് താക്കീത് ചെയ്തിരുന്നു. അത്തരം ഒരു ആസൂത്രണം പൂർത്തി

യായിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സദ്ദാം ഹുസൈൻ ഈ ആസൂത്രണങ്ങളുടെ ശരിയായ കണക്കെടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇറാഖിനുമേൽ അതിഭീകരമായ ഒരാക്രമണമായിരിക്കും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്. ഹല്ലാക്കുഖാൻ ബാഗ്ദാദിനെതിരെ നടത്തിയ കൂട്ടുകൊലകൾ ഒന്നുമല്ലാതാക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള കൂട്ടുകൊലകളായിരിക്കും അരങ്ങേറാൻ പോവുന്നത്.

1991 മാർച്ച് 1

ജന്മനാ വിപ്ലവകാരികളായ ഇറാഖിലെ കുർദുകളെ കീഴടക്കാൻ ശക്തി പ്രയോഗിക്കലായിരുന്നു 1920ലെ ബ്രിട്ടീഷ് നയം. ഈ നയത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിരായുധരും അശക്തരായ കുർദുകളുടെ മീതെ നിർദ്ദയം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം രാസബോംബുകൾ വർഷിച്ചു ആയിരക്കണക്കിനു ആളുകളെ കൊലചെയ്തു. അതിനുശേഷം വർഷങ്ങളോളം കുർദ് ഗ്രാമങ്ങളിൽ അവർ ബോംബ്

വർഷിച്ചു. ഈ ആക്രമണത്തിന്റെ ഭീകരത കണ്ട് ഇതിന് നേതൃത്വം നൽകിയ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിലെ മേലേക്കിടയിലുള്ള ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായ ലിയോണൽ ചാൾട്ടൺ സൈന്യത്തിൽ നിന്ന് പ്രതിഷേധിച്ച് രാജിവെക്കുകയുമുണ്ടായി. സദ്ദാം ഹുസൈനും ഇറാഖിൽ അത്തരം അക്രമണം നടത്തിയതായി നാം കേൾക്കുന്നു. ഇറാനിയൻ പട്ടാളത്തിന് നേരെയും സാധാരണജനങ്ങൾക്കെതിരെ പോലും സദ്ദാം അത്തരം രാസബോംബുകൾ വർഷിച്ച് കൂട്ടുകൊല നടത്തിയതായി ആരോപിക്കുന്നു. പക്ഷേ വസ്തുതയെന്തെന്നാൽ അക്കാലത്ത് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ബോംബ് നിർമ്മിക്കാനുള്ള എല്ലാ സാധനസാമഗ്രികളും വിതരണം ചെയ്തത്. അവർ അദ്ദേഹത്തിന് വിദൂരവേക തോക്കുകളും നൽകുകയുണ്ടായി. കുവൈത്തിന്റേയും സൗദിയുടെയും ഭാരിച്ച സാമ്പത്തിക സഹായത്തോടെ അമേരിക്കൻ പിന്തു

ണയിൽ അദ്ദേഹം ആക്രമണം നടത്തിയത്. സദ്ദാം മനുഷ്യരാശിയോട് ക്രൂരത കാട്ടി യെന്നത് ശരിയായിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അദ്ദേഹം അതിന് മറുപടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ഹീനമായ കളിയിൽ സദ്ദാം മാത്രമാണ് അപരാധം ചെയ്തത് എന്ന് പറയുന്നത് പൂർണ്ണമായും കളവാണ്.

1991 മാർച്ച് 08

ഞാൻ ക്രിസ്തീയ രാജ്യങ്ങളെ ഉണർത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ചുരുങ്ങിയൊന്നും റസൂൽ തിരുമേനി (സ)യുടെ വചനങ്ങളിലും അവരെ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശിക്ഷകളെപ്പറ്റി അവർ നിന്ദാദൃഷ്ടിയോടെ കാണരുത്.

മനുഷ്യന്റെ കൗശലം കൊണ്ട് തിരുവെഴുത്തുകൾ ഒരിക്കലും നീങ്ങിപ്പോകുന്നതല്ല. അവ എപ്പോഴെങ്കിലും നീങ്ങിപ്പോന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിർവ്യാജമായ പശ്ചാത്താപത്തിലൂന്നിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാവൂ. ●

Teak & Rosewood Furniture

NATIONAL FURNITURE

N.H. KANNOTHUMCHAL, KANNUR - 6
Phone - 0497 2767143

ദൈവിക സിംഹാസനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം സുരഃഫാത്തിഹായുടെ വെളിച്ചത്തിൽ

ഇജാസ്

ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു അസ്തിത്വത്തിന്റെ ലോകത്ത് വന്ന് ആത്മീയ വളർച്ചയുടെ പാരമ്യം കണ്ടെത്തുന്ന മനുഷ്യൻ ദൈവവുമായുള്ള 'ലിഖ്' (അഭിമുഖം) യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ ജീവിതത്വ ശാസ്ത്രം സുരഃഫാതിഹായിൽ സംക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ശാസ്ത്രയുഗത്തിൽ, ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെ നിർവീര്യമാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള അത്ഭുതങ്ങളു മായിട്ടാണ് - സുരാ ഫാത്തിഹ അവതരിക്കുന്നത്. ഈ കാലം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനനുസരിച്ചുതന്നെ ദൈവാസ്തിത്വത്തെ മറക്കുന്ന അനാത്മികത്വത്തിന്റെ തിരശ്ശീലകൾ അതു നീക്കം ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യന്റെ യുക്തിയെ അശക്തമാക്കുന്ന നിശിതമായ നിഗൂഢതയിൽ നിന്നു ഫാത്തിഹ ദൈവത്തിന്റെ സത്തയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയും പരിണാമവും പരിമാണവുമുൾപ്പെടെ ഇന്നത്തെ ഭൗതികശാസ്ത്രചിന്തകന്മാരെ അലട്ടുന്ന പ്രാപഞ്ചിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള ആത്മീയമായ ഉപദർശനങ്ങൾ ഫാത്തിഹയിൽ സമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് സത്യം. ജീവിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ജീവത്തായ അദ്ധ്യായം എന്ന നിലയിൽ ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ പേർക്കളത്തിലും അങ്ങനെ ഫാത്തിഹ ജേതാവായി പുറത്തുവരുന്നതു കാണാം.

വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദറത്ത്

അഹ്മദ് (അ) പറയുന്നു:
“നാലു ശാസ്ത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം ചുരുങ്ങിയ ലഭ്യതയിലിരിക്കുന്നു. ജീവന്റെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രം, പരലോകശാസ്ത്രം, പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം, ദൈവികസത്തയെയും ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെയും ഏകത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രം, ഈ നാലു ശാസ്ത്രങ്ങളും ഫാത്തിഹായിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. എന്നാൽ മിക്ക മുസ് ലിം ദിവ്യന്മാരും ഇതിനെക്കുറിച്ച് തീർത്തും അശ്രദ്ധരാണ്. അവർ ഫാത്തിഹ വെറുതെയങ്ങ് ഉരുവിടുന്നുവെങ്കിലും അഗാധമായ അതിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ സപ്ത നീർച്ചാലുകൾ തുറന്നുവിടാൻ ഒട്ടും അവർ യത്നിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് പാപകരമായ അനുസരണക്കേടിൽ തങ്ങളുടെ നാളുകൾ അവർ തള്ളിനീക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം” - (ഇഅ്ജാസുൽ മസീഹ് പുറം - 72, 72)

ഫാത്തിഹ: ഇസ്ലാമിന്റെ കാതൽ:

ജീവന്റെ ഉല്പത്തിയെ കുറി

ച്ചുള്ള ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കൈവഴിയെന്നോണം പരിണാമത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യവും സുരാ ഫാത്തിഹ അനാവരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സൃഷ്ടിയുടെ ജൈവപരിണാമം മനുഷ്യനിൽ പൂർത്തിയായി കഴിഞ്ഞുവെന്നതാണ് സത്യം. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇനി ആത്മീയ പരിണാമത്തിന്റെ ദശകളാണ്. ആത്മീയ പരിണാമം ആത്മീയ പുനർജന്മത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. ഈ ആത്മീയ പുനർജന്മമാണ് സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതമൊരുക്കുന്നത്. ആത്മീയ പരിണാമത്തിന്റെ പാതയിൽ മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചിരിക്കേ തന്നെ ഒരു 'മരണം' വരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭൗതികമായ ദുരുകളുടെയും കെട്ടുപാടുകളുടെയും മരണമാണിതെന്നു വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) വിശദീകരിക്കുന്നു. സത്യത്തിൽ ഇതൊരുതരം 'ആത്മസംഹരണം' (ഫന) ആണ്. ഈ ആത്മസംഹരണത്തിനും അതുവഴിയുള്ള ആത്മീയ പുനർജന്മത്തിനുമുള്ള മാർഗ്ഗദർശനമാണ് ഫാത്തിഹ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നത്. മനുഷ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ച മഹാത്മാവാരോ ആ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ (സ)യുടെ ജീവിതത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇതിന്റെ മാതൃക സമുജ്ജ്വലി

ച്ചുനിൽക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ ദൈവ ദർശനം സാധ്യമാക്കുന്ന പൂർണ്ണതയുടെതായ ഈ അവസ്ഥയിലെത്തിക്കുന്ന ആത്മീയബലതന്ത്രത്തെയാണ് മാറ്റുവാക്കിൽ 'ഇസ്‌ലാം' എന്നു പറയുന്നത്. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) പറയുന്നത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ കാതൽ ഫാത്തിഹ തന്നെയാണെന്നാണ്. വാഗ്ദത്ത മസീഹ്, ഹദ്ദറത്ത് അഹ്മദ്ദുൽ ഖാദിയാനി (അ) പറയുന്നു:

“ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായ ആദരമകൃപ പ്രാപിക്കുന്നതിന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം, 'ഇസ്‌ലാം' എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പരിപൂർണ്ണാനുസരണവും ഫാത്തിഹാ പ്രാർഥനയുമാണ്. അന്യനായ ഈ അനുസരണവും ഫാത്തിഹാ പ്രാർഥനയുമാണ് ഇസ്‌ലാം ധർമ്മത്തിന്റെ കാതൽ. തന്മൂലം ഇസ്‌ലാം ശബ്ദം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിമയമായ ആത്മീയ മാർഗ്ഗത്തിൽ പൂർണ്ണമായും പ്രവേശിക്കുകയും ഫാത്തിഹാ പ്രാർഥന നിരന്തരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ഇസ്‌ലാമിനെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നത്”

- (ഇസ്‌ലാം തത്ത്വചിന്തനം, പുറം, 148, 149)

മനുഷ്യൻ ദൈവികഗുണങ്ങളുടെ ആത്മീയ പ്രതിഫലനമാകുമ്പോഴാണ് ഇസ്‌ലാമിനെ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ കഴിയുക. ഈ ദൈവികഗുണങ്ങളാകട്ടെ അതിന്റെ തന്മയത്വത്തിൽ പക്ഷെ സൃഷ്ടികളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തനിലയിൽ പരിശുദ്ധമായ ഔന്നത്യത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം സൃഷ്ടികളുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ, അവന്റെ ഗുണങ്ങളിലൂടെയാണെന്നിരിക്കെ, ഈ ഗുണങ്ങളുടെ മഹത്തായ ആവിഷ്കാരമാണ് പ്രതീകാത്മകമായി 'അർശ്' എന്ന വിശേഷണത്തിൽ ദൈവികസിംഹാസനമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

‘അർശി’ന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം:

ആധുനിക ഭൗതികശാസ്ത്രം

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനു പിന്നിൽ നാലു പ്രകൃതി ബലങ്ങളെ കണ്ടെത്തുന്നതുപോലെ, 'അർശ്' നാല് മലക്കുകൾ ചുമക്കുന്നു എന്നാണ് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, ഇതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്, പ്രപഞ്ചനാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അസ്തിത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നാല് അടിസ്ഥാന ഗുണങ്ങളാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അതിന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ ആത്മീയ രൂപകഭാഷയിൽ ഒരുവശത്ത് നാലു മലക്കുകളായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഈ നാലു ദൈവികഗുണങ്ങളെ, മറ്റൊരു വശത്ത് ദൈവികസിംഹാസനമൊരുക്കുന്ന നാലുകാലുകളെന്നോണം ചിത്രീകരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടി സാകല്യത്തിൽ നിന്നു സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ വേർതിരിച്ചു കാട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു ആത്മീയ രൂപകമാണ് 'അർശ്' എന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഫാത്തിഹ ഈ ദൈവിക സിംഹാസനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്നതോടൊപ്പം കരുണാമയനായ ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുഖം അതിന്റെ പൂർണ്ണ പ്രഭാവത്തോടെ അനാവൃതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദറത്ത് അഹ്മദ്ദുൽ (അ) പറയുകയാണ്:

“മഹോന്നതനായ അല്ലാഹു അവന്റെ പരിശുദ്ധമായ ഔന്നത്യത്തിലേക്ക് പിൻവാങ്ങുമ്പോൾ, അവൻ യാതൊന്നിനും ചെന്നെത്താൻ വാത്ത അനഭിഗമ്യമായ ഗോപ്യതയിലും പരിപൂർണ്ണമായ നിഗൂഢതയിലും നിലയുറപ്പിക്കുമാൻ അവന്റെ പരിശുദ്ധിയുടെ ഗുണം അവന്റെ മറ്റു ഗുണങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവം മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ ദൃഷ്ടി പഥത്തിനു മെത്രയോ അപ്പുറത്താവുകയും അങ്ങനെ അവനെ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ മനുഷ്യയുക്തി അശക്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസ്ഥയെയാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ഭാഷയിൽ 'അർശ്' എന്നു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ നാലുമലക്കുകളായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ നാലു ഗുണങ്ങൾ ലോകത്തു

പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുകയും അതുവഴി ദൈവത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അസ്തിത്വം വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു” - (ചർമയെ മഅരിഫ പേ. 266).

ഖുർആനികജ്ഞാനമില്ലാത്ത ലൗകീകബുദ്ധികൾ വിവരമില്ലാതെ 'അർശി'നെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ദൈവികസിംഹാസനമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ 'അർശ്' ദൈവത്തിന്റെ സത്തയെപ്പോലെ തന്നെ അപരിമേയമാണെന്നാണ് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദറത്ത് അഹ്മദ്ദുൽ (അ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് - ദൈവത്തിന്റെ നാലു ഗുണങ്ങളെ നാലുമലക്കുകളായി ചിത്രീകരിച്ചതിൽ നിന്നുതന്നെ അർശിനെകുറിച്ചുള്ള വിശേഷണം തികച്ചും പ്രതീകാത്മകമാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. സർവ്വവ്യാപിയായ ദൈവത്തെ അവന്റെ സത്തയിലും ഗുണങ്ങളിലും ഒരിക്കലും വേർപ്പെടുത്തി കാണാൻ പാടില്ലെന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഫാത്തിഹ അടിവരയിടുന്നത്. ഈ നാലുദൈവിക ഗുണങ്ങളെ അഥവാ ആ ഗുണങ്ങൾ ഈ ലോകത്ത് ആവിഷ്കൃതമാവുന്നതിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെയാണ് വേദങ്ങളിൽ 'ദേവന്മാർ' എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഹിന്ദുക്കൾ വേദങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ നാലുഗുണങ്ങളും ദേവന്മാർക്ക് സ്വതന്ത്രമായി സ്വാധീനമായതാണെന്നു കരുതുന്നു. നൂഹ് നബിയുടെ ജനതയിലും നാലുദേവന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ് അറേബ്യയിലെ ബിംബാരാധകരും ലാത്ത, മനാത്ത, ഉസ്സ, ഹുബൽ എന്നിവയെ ആരാധിച്ചുപോന്നത്. ഇവയെകുറിച്ചാണ് വേദപുസ്തകത്തിൽ ജിബ്‌രീൽ എന്നും മീഖായീലെന്നും ഇസ്രാഫീലെന്നും അസ്രായീലെന്നും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ നാലും ഒരിക്കലും ആരാധനക്കർഹരല്ലെന്നും മറിച്ച് മഹോന്നതനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനത്തെ വഹിക്കുന്ന വെറും സേവകന്മാർ മാത്രമാണെന്നു

ന്നുമാണ് ഫാത്തിഹ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു കണ്ണാടിയിലെന്ന പോലെ ആ ദൈവികഗുണങ്ങളെ ഇവർ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയാണെന്നു മാത്രം.

കാരുണ്യം - ദൈവിക ഗുണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം:

ദൈവത്തിന്റെ ഈ ഗുണഭാവങ്ങളാണ് സത്യത്തിൽ പ്രപഞ്ചസാക്ഷ്യത്തെ നിലനിർത്തുന്നത്. സുറാ ഫാത്തിഹ ഈ അടിസ്ഥാന ഗുണങ്ങളെ നമുക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതോടൊപ്പം, കാരുണ്യമാണ് ഈ ഗുണഭാവങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമെന്നും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിന്റെയും പൊരുളെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫാത്തിഹ ഉണർത്തുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചയാഥാർത്ഥ്യം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) പറയുകയാണ് “ലോകത്തു കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളിലുമുള്ള സ്തുത്യർഹമായ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും സത്യത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെതാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഓരോ വസ്തുവിലും നിലനിൽക്കുന്ന സ്തുത്യർഹമായ എല്ലാ ഓരോ മേന്മയും അതിന്റെ രൂപസന്ധായകനാരോ അവനിൽ നിന്നുള്ളതുതന്നെയാണ്. എന്നുപറഞ്ഞാൽ ലോകത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുന്നതെന്തോ അത് സൂര്യനല്ല; സത്യത്തിൽ ദൈവമാണ് അതിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. രാത്രിയിലെ അന്ധകാരം അകറ്റുന്നത് ചന്ദ്രനല്ല; സത്യത്തിൽ ദൈവമാണ് അത് അകറ്റുന്നത്. ജലം വർഷിക്കുന്നത് മേഘങ്ങളല്ല; സത്യത്തിൽ ദൈവമാണ് അത് വർഷിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ കണ്ണുകളിലൂടെ കാണുന്നത് ദൈവം നൽകിയ ദർശനോപഹാരം വഴിയാകുന്നു. നമ്മുടെ ശ്രവണപുടങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ശ്രവണോപഹാരം വഴിയാകുന്നു. ബുദ്ധി കണ്ടെത്തുന്നതെന്തോ അതും അവൻ മുഖേനതന്നെയാണ്.... ഇങ്ങനെ വ്യക്തമായും അവൻ യഥാർത്ഥ ഔദാര്യമു

ടയവനും എല്ലാ ഔന്നത്യവും ആശ്ലേഷിച്ചിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹദാതാവുമാണ്. ഇതിലേക്കു തന്നെയാണ് ഫാത്തിഹാ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നത്: ‘സർവ്വസ്തുതി കീർത്തനങ്ങളും സകലലോകങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അവൻ നിരൂപാധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനും നിതാന്തമായി കരുണ ചൊരിയുന്നവനും പ്രതിഫലം നൽകുന്ന ദിനത്തിന്റെ അധിപതിയുമാകുന്നു’ - അൽഹഖം, ജൂൺ 24, 1904)

റഹ്മാനും റഹീമും:

സുറാ ഫാത്തിഹയിൽ നിന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവിക നിയമങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത് സൃഷ്ടിജാലങ്ങൾക്കായി സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തുറന്നുവിട്ട കാരുണ്യത്തിന്റെ ഉറവുകൾ രണ്ടുതരത്തിലാണെന്നാണ്. ഒന്നാമത്തേത്, സ്രഷ്ടാവിന്റെ നിരൂപാധികമായ ഔദാര്യഗുണമായ ‘റഹ്മാനിയത്ത്’ ആണ്. ഒരു തരത്തിലുള്ള പ്രയത്നവും കൂടാതെ വിവിധതരത്തിലുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിർബാധം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവനാരോ അവനാണ് റഹ്മാൻ. ഈ ഔദാര്യത്തെ ശരിയായ രീതിയിൽ നീതിപൂർവ്വം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നവർക്കുള്ള പ്രത്യേക ഔദാര്യമായ ‘റഹീമിയത്ത്’ ആണ് രണ്ടാമത്തേത്. അങ്ങനെ ‘റഹീം’ ആരുടെ ശ്രമവും പാഴാക്കാത്തനിലയിൽ അനുയുക്തമായ ഫലം നൽകുന്നവനാകുന്നു. ‘റഹ്മാൻ’ എന്ന ഗുണത്തിന്റെ പരമമായ ദശ ദൈവം ‘മുഹമ്മദ്’ (സ്നേഹഭാജനം) ആയി തീരുന്നു എന്നതാണ്. റഹീം എന്ന ഗുണത്തിന്റെ പരമദശയാകട്ടെ ദൈവം ‘അഹ്മദ്’ (സ്നേഹിക്കുന്നവൻ) ആയി തീരുന്നു എന്നതുമാണ്. അല്ലാഹു സ്നേഹഭാജനമാകുമ്പോൾ ദൈവദാസനായ മനുഷ്യൻ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആയി മാറുന്നു. അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നവനാകുമ്പോൾ ദൈവദാസൻ സ്നേഹഭാജനം ആയി മാറുന്നു. ഈ ആത്മീയ രഹസ്യം വെളി

പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദിറത്ത് അഹ്മദ് (അ) പറയുകയാണ്: “ഇതിൽ നിന്നു നമ്മുടെ മഹാനായ യജമാനൻ നബി തിരുമേനി(സ)യുടെ അത്യുന്നതമായ പദവി നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രമേ, മുഹമ്മദ് എന്നും അഹ്മദ് എന്നും നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മാത്രമേ തന്റെ ‘റഹ്മാൻ’, ‘റഹീം’ എന്നീ ഗുണങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ”... (ഇ അജാസുൽ മസീഹ്) ഇപ്രകാരം ഫാത്തിഹാ സൂക്തം ദൈവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഗുണഭാവങ്ങൾ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതെങ്ങിനെയെന്നും ഈ ഗുണങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും അതുവഴി മാനുഷികമായ സകലശ്രേഷ്ഠതകളും തന്നിൽ സമാഹരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സൃഷ്ടിമകുടമായ നബിശ്രേഷ്ഠൻ തിരുമേനി(സ)യുടെ മഹത്വത്തിന്റെ നിദാനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയെന്നും വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കി തരുന്നു.

ദൈവം ഉടമസ്ഥൻ:

സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ആര്യസമാജസ്ഥാപകനായ പണ്ഡിറ്റ് ദയാനന്ദ സരസ്വതി തന്റെ ‘സത്യാർത്ഥപ്രകാശ’ത്തിൽ എഴുനുള്ളിച്ച വികലമായ വാദങ്ങളെ വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) ഖണ്ഡിച്ചു തകർക്കുകയുണ്ടായി. സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈശ്വരനെ സ്വാമികൾ ഒരു ഉടമസ്ഥനായല്ല, വെറുമൊരു ന്യായാധിപനായിട്ടായിരുന്നു കണ്ടത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവത്തിന് ഒരു പാപവും പൊറുത്തുകൊടുക്കാനാവില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പരിമിതമായ പ്രവൃത്തികൾക്ക് അപരിമേയമായ പ്രതിഫലം നൽകാനുമാവില്ല.

സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്രഷ്ടാവ് ഉടമസ്ഥൻ തന്നെയാണെന്നു വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) സമർത്ഥിച്ചു. നാം മനുഷ്യനായി ജനിച്ചു എന്നതു തന്നെ ദൈവ

ത്തിന്റെ ഇച്ഛയും കേവലമായ ഔദാര്യവും മാത്രമാണ്. ആ ഇച്ഛ മറ്റൊന്നായിരുന്നെങ്കിൽ നാം കഴുതയോ മറ്റേതെങ്കിലും മൃഗമോ ആയി ജനിക്കുമായിരുന്നു. നമുക്കുള്ളതും കഴുതയ്ക്കില്ലാത്തതുമായതെന്നോ അതൊന്നും നമ്മുടെ അവകാശത്തിന്റെ കാര്യമല്ല; സർവ്വാധിനാമനായ ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛയുടെ മാത്രം കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥൻ ദൈവമാത്രമാണ്. സ്രഷ്ടാവായ ഉടമസ്ഥന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നീതിയുടെ അളവുശാലയിൽ കാണാനാവില്ല! എന്തെങ്കിലും ഉത്തരവാദിത്തം പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവനിൽ നിന്നു നമുക്ക് ഒരവകാശവും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമില്ല! ദൈവം അവന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ പ്രവൃത്തിയ്ക്ക് പ്രതിഫലമായി നൽകുന്നതെന്നും കേവലമായ ഔദാര്യം മാത്രമാണ്. ദയാനന്ദസരസ്വതിയ്ക്ക് മറുപടിയായി വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) തുടർന്നു:

“ഓരോ പാപത്തിനും ശിക്ഷ നൽകുകയെന്നത് പൊറുത്തു കൊടുക്കലിനും സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കാര്യബുദ്ധിയിനും തീർത്തും വിരുദ്ധമാണ്. എന്തെന്നാൽ ദൈവം ഉടമസ്ഥനാകുന്നു! ഒരു ദണ്ഡനാധികാരിയെപ്പോലെയാണു അവൻ! വിശുദ്ധ ചുർച്ചയുടെ ആദ്യ സൂക്തത്തിൽ തന്നെ അവൻ തനിയ്ക്ക് ‘ഉടമസ്ഥൻ’ എന്ന പേർ വെച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നത് താൻ ‘മാലിക്കി യൗമിദ്ദീൻ’ ആണെന്നാണ്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവം ശിക്ഷയുടെയും രക്ഷയുടെയും അധിപതിയാകുന്നു. രണ്ടും ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം ഇല്ലാത്ത കാലത്തോളം ആരെയും ഉടമസ്ഥൻ എന്നു വിളിച്ചുകൂടെന്നത് വളരെ വ്യക്തമാണ്. താനിച്ഛിക്കുമ്പോൾ ശിക്ഷിക്കുകയും താനിച്ഛിക്കുമ്പോൾ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണത്” - (ചൾമയെ മഅരിഫ: പുറം 16, മ.ഖ. വാല്യം 23).

റബ്ബൽ ആലമീൻ:

സുറാഫാത്തിഹ, പ്രതീകാത്മകമായി നാലു മലകളായി വിശേഷി

പ്പിക്കപ്പെട്ട നാലു ദൈവിക ഗുണങ്ങളെയും തികച്ചും പ്രകൃതിപരമായ ക്രമമനുസരിച്ചാണ് നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നത്. ആദ്യത്തേത്, “റബ്ബൽ ആലമീൻ” അഥവാ റുബ്ബബിയത്ത് എന്ന ഗുണമാണ്. സർവ്വ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാർവത്രികവും സർവ്വാശ്ലേഷകവുമായ ഒരു അനുഗ്രഹമാണിത്. സൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ജീവനും ഈ അനുഗ്രഹത്തിലാണെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ടാണ് സുറാഫാത്തിഹയിൽ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ “സർവ്വസ്തുതികീർത്തനങ്ങളും ‘റബ്ബൽ ആലമീൻ’ (പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെ നാമൻ) ആയ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു” എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവന്റെ ‘കൂൻ’ (ആവുക) എന്ന സൃഷ്ട്യനുബന്ധമായ ഇച്ഛ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുമ്പ് ഒന്നിനും ഉണ്ടായെടുക്കുന്നില്ലെന്നു വിശുദ്ധ ചുർച്ചയ്ക്ക് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നൂണ്ട്. നിരസ്തമായ ശൂന്യതയിൽ നിന്നു ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതിനെയാണ് ‘കൂൻ’ എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ‘റബ്ബ’ എന്ന പദമാകട്ടെ, ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നുള്ള അസ്തിത്വത്തെയും അനുക്രമമായി അതു പൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ വിപുലമായ അർത്ഥോക്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നാണ്. ലിസാനുൽ അറബ്, താജുൽ അറൂസ് എന്നീ വിശ്വാസ്യമായ അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ റബ്ബ് എന്ന പദത്തിന് മാലിക് (ഉടമസ്ഥൻ), മുദബ്ബിർ (ആസൂത്രകൻ), മുതലിൻ (പൂർത്തിയാക്കുന്നവൻ) തുടങ്ങി ഏഴു അർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്നു കാണാം. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദിറത്ത് അഹ്മദ് (അ) പറയുന്നത്, ‘ആലം’ എന്ന വാക്കിന്റെ ഒരർത്ഥം ‘അറിയാൻ കഴിയുന്നതെന്നോ അതാണെന്നാണ്.’ റബ്ബൽ ആലമീൻ എന്നു പറയുമ്പോൾ മൂലകങ്ങളുടെയും സംയുക്തങ്ങളുടെയും നാമനാണെന്നു കൂടി അർത്ഥമാക്കപ്പെടുന്നതായി ആ മഹാത്മാവു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (അൽഹക്കം 1900 നവം.10). മൂലകങ്ങളുടെയും സംയു

ക്തങ്ങളുടെയും രൂപത്തിലൂടെയാണല്ലോ അറിയപ്പെടാത്ത ഒരവസ്ഥയിൽ നിന്നു പദാർത്ഥം അറിയാനാവുന്ന ഒരവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നത്.

നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചം ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു രൂപമെടുത്തതാണെന്നാണ് ആധുനിക പ്രപഞ്ചശാസ്ത്രവും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചം ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു ഒരു ക്വാണ്ടം അനിശ്ചിതത്വത്തിലൂടെ (Quantum Uncertainty) രൂപമെടുത്തുവെന്നാണ് സങ്കല്പം. എഡ്വേർഡ് ട്രയോൺ ആയിരുന്നു ഇതിനെ കുറിച്ച് ആദ്യമായി ചിന്തിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞൻ. ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു എന്തുണ്ടാവാനാണ്? ഒന്നിനും സ്വയം ഉണ്ടായിത്തീരാനും സാധ്യമല്ല. ഈ പ്രപഞ്ചസാകല്യം ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ അതിനൊരു തുടക്കമുണ്ടെന്നു തന്നെയാണ് അർത്ഥം. ഫാത്തിഹാ സൂക്തം പറയുന്നത് ആ തുടക്കം റബ്ബിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നാണ്. ആ റബ്ബാകട്ടെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും ഉണ്ടാക്കുകയും പിന്നീട് അനുക്രമമായി പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്ക് വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ‘റുബ്ബബിയത്ത്’ എന്ന ഗുണം അതിന്റെ വെളിപ്പെടലിനായി ഒന്നുമില്ലായ്മ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ തുടക്കം:

പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ടെന്നു ചിന്തിക്കാൻ പോലും ശാസ്ത്രലോകം ഒരുവേള തയ്യാറായിരുന്നില്ലെന്നാർക്കണം. തുടക്കമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മൊത്തത്തിൽ നിശ്ചലമാണെന്നും കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു! ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം ദശകത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പിൻവാങ്ങലുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കണ്ടെത്തിയ ചില സൂചനകളോടെയാണ് പ്രപഞ്ചം നിശ്ചലമാണെന്ന വാദമുഖങ്ങൾക്ക് വിരാമമിടപ്പെട്ടത്. പ്രപഞ്ചം വികസിക്കുകയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ ഒരു ‘ബിഗ്ബാംഗി’ൽ

(Big Bang) അതിനൊരു ആരംഭവുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന നിഗമനത്തിൽ ശാസ്ത്രലോകം പിന്നീട് എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. ഏതൊരു ആരംഭവും ആദ്യത്തരഹിതമായ ഒരു ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. മിക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരിക്കലും അംഗീകരിച്ചുകൂടാത്തതായിരുന്നു! എന്നാൽ സാപേക്ഷികതാസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ (Relativity Theories) അടിസ്ഥാനത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ അധികരിച്ചുനടത്തിയ സൈദ്ധാന്തികപഠനങ്ങൾ പ്രപഞ്ചാരംഭത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും പുതിയൊരു വീക്ഷണത്തിലാണ് എത്തിപ്പെട്ടത്. പ്രപഞ്ചം 'വൈചിത്ര്യം' (Singularity) എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട അനന്തസൂക്ഷ്മമായ ഒരു പ്രാപഞ്ചികവിത്തിൽ (Cosmic seed) നിന്നുള്ള സൃഷ്ടിയാണെന്ന പരികല്പന ഓക്സ്ഫോർഡിലെ റോജർ പെൻറേസും കേംബ്രിഡ്ജിലെ സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിങ്ങും മുന്നോട്ടുവെച്ചു. എന്നാൽ ഈ വൈചിത്ര്യം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒഴിവാക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്നായിരുന്നു. വൈചിത്ര്യം എങ്ങനെയാണുണ്ടായി? അതിനുമുമ്പെന്തായിരുന്നു? പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല പ്രപഞ്ചം ഒരു സൗജന്യമുഷ്ടാനം (Free Lunch) കൂടി ആണെന്നാണ് തുടർന്ന് MITയിലെ അലൻഗുത്ത് സിദ്ധാന്തിച്ചത്. അതായത്, പ്രപഞ്ചം ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു ഉറവെടുത്തു വികസിച്ചതാണ്. ബിഗ് ബാംഗിനുമുമ്പ് ആദിയിലെ പ്രാപഞ്ചിക വിത്ത് അനന്തസൂക്ഷ്മമായ ഒരിടവേളയിൽ (ഒരു പ്രോട്ടോൺ കണത്തിന്റെ മാത്രം വലുപ്പത്തിൽ നിന്നു ഒരു മുതിരിപ്പഴത്തിന്റെ വലുപ്പത്തിലേയ്ക്കെന്നപോലെ) അതിവേഗം വീർത്തുപോയിരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തിച്ചു. ഈ വീർക്കൽ (Inflation) ഒരുവേള കുമിളകൾ കണക്കെ നിരവധി സ്ഥലകാലമേഖലകൾ വീർത്തു വരാനിടയാക്കുകയും ഇവയോരൊന്നും കാലാന്തരത്തിൽ പുതിയ

പ്രപഞ്ചങ്ങളായി രൂപപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്നും, പുതിയവ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും ആന്ദ്രെലിൻഡെ സിദ്ധാന്തിച്ചു. 'പ്രജനന പ്രപഞ്ചം' (Reproductive Universe) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ പരികല്പനയനുസരിച്ച് നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചം അനേകം പ്രപഞ്ചങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ്. ബ്രിട്ടന്റെ രാജകീയ ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മാർട്ടിൻ റീസ് പറയുന്നതും വിവിധ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ രൂപസംവിധാനങ്ങളോടുകൂടിയ എണ്ണമറ്റ പ്രപഞ്ചങ്ങളുണ്ടാവാമെന്നാണ്.

റബ്ബൽ ആലമീൻ (പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെ അധിനാഥൻ) എന്ന വചനത്തിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ 'റൂബുബിയത്ത്' എന്ന ഗുണം പരിചയപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് സുറാ ഫാത്തിഹ അനാവുതമാക്കുന്ന പ്രാപഞ്ചികസത്യങ്ങളെ ആധുനിക പ്രപഞ്ചശാസ്ത്രം എങ്ങനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതിന് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ആനുഷംഗികമായി ഇവിടെ പരാമർശിച്ചുവെന്നേയുള്ളൂ.

റഹ്മാനിയത്ത്

രണ്ടാമത്തേത് ജീവജാലങ്ങളുമായും സചേതനവസ്തുക്കളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട 'അർ റഹ്മാൻ' അഥവാ റഹ്മാനിയത്ത് ആണ്. ജീവന്റെ ഉല്പത്തി മുതൽ ജീവസന്ധാരണത്തിനാവശ്യമായ സർവ്വതും മഹത്തായ ഈ ദൈവിക ഔദാര്യത്തിന്റെ സംഭാവനകളാണ്. ഉയർന്ന ജീവിയുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി താഴ്ന്നതിനെ ബലിയർപ്പിക്കുക എന്നതാണ് റഹ്മാനിയത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷസ്വഭാവം. സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ തുടക്കം മുതൽക്കേ റഹ്മാനായ ദൈവത്തിന്റെ രീതിയും ഇതു തന്നെയാണ്. മറിച്ചായിരുന്നെങ്കിൽ, പരിണാമ പ്രക്രിയ പൂർണ്ണതയിലെത്തുമായിരുന്നില്ല. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) പറയുന്നത്, ഈ ദൈവികഗുണത്തിന്റെ അസ്തിത്വം പ്രകൃതിനിയമത്തിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ സ്ഥാപിതമാണെന്നു മാത്രമല്ല, പ്രകൃതിപരമായ അനുക്ര

മമനുസരിച്ച് റൂബുബിയത്തിനെ തുടർന്നു തന്നെയാണ് ഇതു പരാമർശിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നുമാണ്. ഈ ഗുണം സൃഷ്ടികളിൽ ശ്രേഷ്ഠത്വം നൽകപ്പെട്ട മനുഷ്യനിൽ തികവുറ്റ നിലയിൽ വെളിപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അസംഖ്യം ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുന്ന സകലസംവിധാനങ്ങളും, ഭൂമിയിലും ആകാശത്തുമായി മനുഷ്യന്റെ ജീവസന്ധാരണത്തിന് ആവശ്യമായ സർവസജ്ജീകരണങ്ങളും ഈ അനുഗ്രഹം മുഖേനയാകുന്നു. അതോടൊപ്പം, മനുഷ്യന് തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ തിരിച്ചറിയാനാവുന്നതും സന്മാർഗ്ഗദർശികളായ പ്രവാചകന്മാരുടെ ആശ്വസനം സംഭവിക്കുന്നതും ഈ അനുഗ്രഹത്തിലൂടെ തന്നെയാണ്.

റഹീമിയത്ത്:

മൂന്നാമത്തേത്, മനുഷ്യനുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട 'അർ റഹീം' അഥവാ റഹീമിയത്ത് ആണ്. മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ പരിണാമം പാവനമായ ഈ ദൈവിക ഔദാര്യം മുഖേനയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണ് ഇത് നിലവിൽ വരുന്നത്. ആ കർമ്മങ്ങൾ മതപരമോ ജീവകാരുണ്യപരമോ തികച്ചും ലൗകികമോ ആയാലും റഹീമിയത്ത് അതോടൊപ്പമുണ്ടാവുകയും അധ്വാനത്തെ ഫലദായകമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധിയുടെ വഴിയിൽ പാദമുറപ്പിക്കുന്നവരിലും ദൈവത്തിനുവേണ്ടി നഷ്ടം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവരിലുമാണ് ഈ അനുഗ്രഹം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ പുണരുന്നത്. ഈ അനുഗ്രഹം മുഖേന അല്ലാഹു വിശ്വസ്തരായ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ഖലീഫമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) പറയുന്നത്, ഇതൊരു സവിശേഷമായ അനുഗ്രഹവും ചില വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയവുമാണെന്നതുകൊണ്ട് റഹ്മാനിയത്തിനെ തുടർന്നുതന്നെയാണ് പരാമർശിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നാണ്. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് പറയുന്നു:

“ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്വീ

കർത്താക്കളായി തീരുന്നവരാകുന്നു യഥാർഥ ഭാഗ്യവാന്മാർ. യഥാർത്ഥ മനുഷ്യരും അവരാണ്. ബാക്കിയുള്ളവർ വെറും മൃഗങ്ങൾ മാത്രം.” (മിനന്നൂർ റഹ്മാൻ, നോട്ട് -4)

മാലിക്കീയത്ത്:

നാലാമത്തേത്, ‘മാലിക്കീയുമുദ്ദീൻ’ അഥവാ മാലിക്കീയത്ത് ആണ്. മനുഷ്യൻ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നം കൊണ്ടുമാത്രം നേടിയെടുക്കാവുന്നതല്ല ഈ അനുഗ്രഹം. സൃഷ്ടികളുടെ മറകളൊന്നുമില്ലാതെ സർവ്വോന്നതനായ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു നേരിട്ടിറങ്ങുന്ന സവിശേഷമായ ഒരനുഗ്രഹമാണിത്. മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയുദ്ദേശ്യവും ദൈവദർശനവും യഥാർത്ഥ്യമാവുന്നത് ഇതിലൂടെയാണ്. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) പറയുന്നത് അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ആദ്യതികദശയാണിതെന്നാണ്. വികൃതവും വികലവുമായ ഈ ലോകം ഉജ്ജ്വലമായ ഈ ദൈവികഗുണത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിന് തീർത്തും അശക്തമാണ്. ഭൗതികതയുടെ ഇരുണ്ട തിരശ്ശീലകളില്ലാത്ത മറ്റൊരുലോകം ഇതിനാവശ്യമാണ്. ഇവിടെ ഈ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ രൂപി ജീവിച്ചിരിക്കെ തന്നെ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ‘മരണം’ വരിക്കുകയും പിന്നീട് ആത്മീയ പുനർജന്മം നേടുകയും ചെയ്ത ദൈവദാസന്മാർക്കു മാത്രമേ അറിയാനാവുകയുള്ളൂ.

ഇങ്ങനെ, ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു

തുടങ്ങി പരിണാമപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണത്തിനിടയിൽ ദൈവാഭിമുഖരായ പരിണതജീവികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയെന്ന പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ ദൈവികഗുണങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം സുറാഫാത്തിഹയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹ്രസ്വമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാനസ്ഥാപകർ, വാഗ്ദത്ത മസീഹ്, ഹദ്ദരത്ത് അഹ്മദ് (അ) പറയുകയാണ്:

“റുബു ബിയത്ത്” അതിന്റെ വെളിപ്പെടലിനായി ഒന്നുമില്ലായ്മ അഥവാ ഒന്നുമില്ലായ്മയ്ക്കു സമാനമായ അവസ്ഥ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ സചേതനമോ അചേതനമോ ആയ സകലമാനരൂപവും ഇതു മുഖേനയാണ് നിലവിൽ വരുന്നത്. ‘റഹ്മാനിയത്ത്’ അതിന്റെ വെളിപ്പെടലിനായി അസ്തിത്വത്തിന്റെ അഭാവം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം സചേതന വസ്തുക്കളുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെടുന്നതാണ്. അചേതന വസ്തുക്കളുമായി അതിന് ബന്ധമൊന്നുമില്ല. ‘റഹീമിയത്ത്’ അതിന്റെ വെളിപ്പെടലിനായി തിരിച്ചറിവു നൽകപ്പെട്ട സൃഷ്ടിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള തങ്ങളുടെ ഇല്ലായ്മയുടെ അഥവാ അസ്തിത്വനിഷേധത്തിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതു മനുഷ്യനുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെടുന്നതാണ്. ‘മാലിക്കീയത്ത്’ അതിന്റെ വെളിപ്പെടലിനായി വിനീത

മായ അർത്ഥനയും കേണപേക്ഷയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതു തങ്ങളെ ഒന്നുമില്ലാത്തവരായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു ഏകത്വത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ യാചകരെപ്പോലെ പ്രണിപതിക്കുകയും അനുഗൃഹീതരായി തീരാൻ വേണ്ടി ആത്മാർത്ഥതയുടെ ചിരകുവിടർത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മാലിക്കീ യൗമുദ്ദീനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യരുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെടുന്നതാണ്.”

- (അയ്യാമുസ്സൂൽഹ്, (റുഹാനിഖസായിൻ), വോ. 14, പേ. 242).

അപ്പോൾ നോക്കുക, ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നുള്ള തുടക്കം മുതൽ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു പ്രാപഞ്ചികവിത്തിന്റെ ദശയിലൂടെ കടന്നു പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെ പരിണാമപ്രയാണങ്ങളും, തുടർന്ന് ജീവന്റെ ഉൽപത്തി മുതൽ തിരിച്ചറിവുള്ള ജീവിയുടെ ആവിർഭാവവും, പിന്നെ പരിണതനായ ആത്മീയ മനുഷ്യന്റെ ആവിർഭാവം മുതൽ ദൈവമായുള്ള ‘ലിഖാ’ (അഭിമുഖം) യഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന ആത്മീയ പുനർജന്മത്തിലേക്കുള്ള പരിണാമവും വരെയുള്ള സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ അനുക്രമമായ ചിത്രം ഫാത്തിഹ അത്ഭുതകരമായി ഒരു ചെപ്പിലൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു!

മൽട്ടികളർ ബുക്ക് കവറുകൾ, ബിസിനസ്സ് കാർഡുകൾ ആകർഷകരായ വീലകുറവിൽ !!

പ്രിയ ഡിജിറ്റൽ കാർഡ്സ്

മൽട്ടികളർ പ്രിന്റിംഗ് & ഡിസൈനിംഗ്

മൽട്ടികളർ ബുക്ക് കവർ, വെസ്റ്റിംഗ് കാർഡ്, താക്സ് കാർഡ്, ടാഗുകൾ, പ്രബാഷ്നുകൾ തുടങ്ങി എല്ലാത്തരം പ്രിന്റിംഗ് വർക്കുകളും മിതമായ നിരക്കിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു

Priya Digital Cards
Vazhakkala, Kakkanad, Kochi-21. Ph: 9947472443

ബുദ്ധന്റെ ദൈവവിശ്വാസം (തുടർച്ച)

ഹർത്താ മിർസാ താഹിർ അഹ്മദ്

ബ്രഹ്മണ വ്യവസ്ഥയിലെ വികലമായ ദൈവ സങ്കല്പത്തെയാണ് ബുദ്ധൻ എതിർത്തത്. പാശ്ചാത്യർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചത് പോലെ ദൈവത്തെ അദ്ദേഹം നിരാകരിച്ചിട്ടില്ല

ഹർത്താ മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ് (അ) ന്റെ ശബ്ദം ഏറെക്കാലം ഒറ്റപ്പെട്ടു നിന്നില്ല. പാശ്ചാത്യ ഗവേഷകരുടേയും പണ്ഡിതന്മാരുടേയും രണ്ടാം തലമുറയിൽ നിന്നും ആളുകൾ ഹർത്താ മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദിനെ (അ) പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു വന്നു. അവരിൽ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭൻ മഹാനായ ഫ്രഞ്ച് പണ്ഡിതൻ ഡോ. ഗുസ്താവ് ലീ ബോൺ (Dr. Gustav Le Bon 1841-1931) ആണ്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

“നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ. യൂറോപ്യൻ പണ്ഡിതന്മാർ ഇന്ത്യൻ സ്മാരകങ്ങളുടെ പഠനം തീർത്തും അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം ബുദ്ധമതത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചത് ഇന്ത്യൻ വിജ്ഞാനീയങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധരായവരിലൂടെയാണല്ലോ. പക്ഷേ; അവരാരും ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ല. അവർ പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയാണ് ഈ മതങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചത്. വിധിയുടെ നിർഭാഗ്യകരമായ വഴിത്തിരിവെന്നു പറയട്ടെ, ബുദ്ധന്റെ മരണത്തിനുശേഷം അഞ്ചോ ആറോ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം എഴുതപ്പെട്ട ഒരു തത്ത്വശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിന്റെ രചനകളാണ് അവർക്ക് പഠിക്കാൻ അവസരമുണ്ടായത്. ഇത് അവരുടെ മതപരമായ ദൈവബോധത്തെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമായി യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലാത്തവയാണ്. ആത്മശാസ്ത്രപരമായ അവരുടെ അഗാധചിന്തകൾ യൂറോപ്യൻമാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. വാസ്തവത്തിൽ അവയൊന്നും പുതിയതായിരുന്നില്ല. ഈ ഇന്ത്യൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് നല്ലതുപോലെ അറിഞ്ഞുതുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ ഇവയെല്ലാം കാണപ്പെട്ടിരുന്നത് ബ്രഹ്മണന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ തത്ത്വശാസ്ത്രം മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ രചനകളിൽ മാത്രമാണ്*.¹

ഡോ. ലീ ബോൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനത്തിൽ ഇതുവരെ പൂർണ്ണമായും ശരിയായ വീക്ഷണം പുലർത്തിയതായാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ താഴെ കാണുന്ന പാഠഭാഗത്തുനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് പോലെ അദ്ദേഹവും അതേ തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച സങ്കല്പം യഥാർത്ഥ ബുദ്ധമതത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല.

അതായത്, സ്തുപങ്ങളിൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ട എഴുത്തുകളിൽ നിന്നും അതേ തനിമയിൽ ലഭിച്ചതല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധമത സങ്കല്പങ്ങൾ. സ്തുപങ്ങളിൽ ഉള്ളേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ട രേഖകളിൽ ഒരിടത്തും ബഹുദൈവ സങ്കല്പത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നില്ല. ഡോ. ലീ ബോൺ എഴുതുന്നു:

“ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി ഒരാൾ പഠിക്കുമ്പോൾ അത് എന്താണ് എന്നതിനെ പറ്റി പുസ്തകങ്ങളിലുള്ളതല്ല സ്മാരകങ്ങളിൽ ഉള്ളതാണ് പഠിക്കേണ്ടത്. സ്മാരകങ്ങളിൽ ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ പുസ്തകം നമ്മോടു പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമാണ്. ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാർ ഇതിനെയാരു ദൈവരഹിതമായ മതമായിട്ടാണ് കാണാൻ ശ്രമിച്ചത്. ഇതിന് വിരുദ്ധമായി എല്ലാ മതങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ബഹുദൈവ മതമായിട്ടാണ് ബുദ്ധമതത്തെ കാണാൻ കഴിയുക.²

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ അവസാന ഭാഗം ഇപ്പോൾ തെളിയിച്ചു കാട്ടാൻപോകുന്നതുപോലെ തെറ്റായിരിക്കും.

ലീ ബോണിന് ശേഷം മറ്റൊരു പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതൻ ആർതർ ലില്ലി (Arther Lille) അശോക സ്തൂപങ്ങളിലെ ലിഖിതങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പഠനം നടത്തിയതിനുശേഷം തിക

* ഫ്രഞ്ച് ഭാഷയിലുള്ള ഡോ. ലീ ബോണിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെട്ട ഈ രണ്ട് ഉദ്ധരണികളും വളരെ വിശ്വസ്തതയോടെ ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തതാണ് (ഗ്രന്ഥകർത്താ)

ച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു നിഗമനത്തിലെത്തിച്ചേരുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഇന്ത്യ പ്രാചീന ക്രിസ്തുമതത്തിൽ (India In Primitive Christianity) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഉചിതമായ രീതിയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ബുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ അത് എഴുതുന്നവനായി പ്രത്യേകം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സ്മൃതികളിൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. പെരുവഴികളിലും കച്ചവട സംഘങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വിശാല വീഥികളിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്ന പാറകളിലും ആ ലിഖിതങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ലിപിയുടെ തർജ്ജമയിൽ നിന്നും അത്തരത്തിലുള്ള രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

കഥക് നദിയുടെ 20 മൈൽ അകലെ ജഗന്നാഥിലുള്ള പർദോലി (Pardohli) എന്ന പേരിൽ ഒരു പാറയുണ്ട്. അതിന്മേൽ ഇപ്രകാരം ഉല്ലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

ഭൗതിക വസ്തുക്കളോടുള്ള തീവ്രാഭിലാഷം (ഇഹലോകത്തുള്ള) ഒരു അനുസരണക്കേടാണ്. സ്വർഗ്ഗം സ്വന്തമായുള്ള ഒരു രാജകുമാരൻ രാജ്യം നേടാൻ വേണ്ടിയുള്ള അദ്വൈതമായ ആഗ്രഹത്തിൽ കുറഞ്ഞ ഒന്നുമല്ല അത് എന്ന് ഞാൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. പശ്ചാത്തപിക്കുക. ദൈവത്തിൽ* (ഇശാന) വിശ്വസിക്കുക. അവനാണ് അനുസരണത്തിന് യോഗ്യമായ ഏറ്റവും അമൂല്യമായ മുർത്തി. ഇതിന് (വിശ്വാസത്തിന്) തുല്യമായി സ്വർഗ്ഗത്തെ ജയിക്കാൻ മറ്റൊരു ഉപാധിയുമില്ലെന്ന് ഞാൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അല്ലയോ മനുഷ്യരേ, അപരിമേയമായ ഈ നിധി കൈക്കലാക്കാൻ നീ കഠിനമായി പ്രയത്നിക്കുക.3

ഇശാന എന്നത് ഈ ലിഖിതത്തിൽ ശിവദത്തം- (Shiv Devta - God)

* ഇവിടെ ദൈവത്തെ ഏക വചനത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചത് എന്നത് വളരെയേറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. (ഗ്രന്ഥ:കർത്താ)

യുടെ അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ നാമമായിട്ടാണ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. (ശിവനാം ആപ്തേയുടെ (The Sanskrit/English Dictionary).

ഏഴാം സ്മൃതികളിലെ ലിഖിതം അതേ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“ദേവനാം പ്രിയ പ്രിയദർശി പറയുന്നു: ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ മതപരമായ പ്രചാരണം നടത്തുവാൻ കാരണമായി. ഞാൻ മതപരമായ ആചരണങ്ങൾ മനുഷ്യസമൂഹത്തിനു വേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തി. അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാനും ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ വഴി നടത്താനും ദൈവത്തെ (ഇശാന) സ്മൃതിക്കാനും വേണ്ടി.” 4.

ഈ പ്രതിപാദനങ്ങളിൽ നിന്നും ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായ സ്രോതസ്സുകൾ ബുദ്ധനെ ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിച്ച ഒരാളായാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാവുന്നു. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് നിത്യശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ)

ബുദ്ധന് ശേഷം അഞ്ച് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് കഴിഞ്ഞ് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ബുദ്ധമത സാഹിത്യമാണ് വിശ്വാസ്യവും ആധികാരികവുമായ ബുദ്ധമതത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ പ്രാമാണിക രേഖ. ബുദ്ധൻ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയോ ഒരു ആജ്ഞയവാദിയോ ആയിരുന്നില്ല. മറിച്ച് അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസമുള്ള ആളായിരുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ ഈ രേഖകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ത്രിപിടകങ്ങൾ (മൂന്ന് കട്ടകൾ) എന്നറിയപ്പെടുന്ന തെരാവദ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രത്യേകമായി നാം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ത്രിപിടക (മൂന്ന് കട്ടകൾ) എന്ന പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ ഇതു മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളാണ്. ആദ്യത്തേ വിഭാഗത്തെ വിനയ പിടക (സ്വഭാവ സംഹിത) രണ്ടാമത്തെതിനെ സൂത്ത പിടക (സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ഉദ്ബോധനങ്ങൾ) മൂന്നാമത്തേതിനെ ‘അഭിധർമ്മ പിടകം’ (മതങ്ങളുടെ അപഗ്രഥന പഠനം) എന്നും വിളി

ക്കുന്നു.

സൂത്ത നിപ്തകത്തിലെ ‘അഗായ തീരങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രയാണം’ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ⁵ മരണത്തെ അതിജയിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധൻ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു: “സ്വന്തം അഹംബോധത്തെ കീഴടക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കൽ ദൈവത്തെ പ്രാപിച്ച് ഒന്നായിത്തീരുക എന്നല്ലാതെ ജനനത്തിനും മരണത്തിനും യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. ഈയൊരു ഭാഗം ഒരു പക്ഷേ, മുക്തിയെ സംബന്ധിച്ച ബ്രഹ്മസങ്കല്പമാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ ഇത് ശരിയല്ല. ഈ ഭൂമിയിൽ വെച്ച് തന്നെ മരണത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ മരണാനന്തരജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് വ്യക്തമായും ബുദ്ധൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് വളരെ ലളിതമായി മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത് ബുദ്ധനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അനുഭവിക്കാതെ ആർക്കും തന്നെ പരലോകം പ്രാപിക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്നാണ്. ഇത് ചുരുങ്ങിയൊരു അടുത്ത് നിൽക്കുന്നതാണ്. ഒരാൾ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ ജീവിതത്തേയും മരണത്തേയും ഉപരിയായി ഉയരുകയും അനശ്വരപദം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു ബുദ്ധൻ പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നത്.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പിൻഗിയ എന്ന ബുദ്ധന്റെ ഒരനുയായി തന്നെ ബുദ്ധമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ കാരണമായ തന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ ഒരു മഹത്വം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. താൻ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ച കാരണത്താൽ ദുർബലനാവുകയും മരണത്തോടു കൂടുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പിൻഗിയ താഴെ കാണുന്ന പ്രസ്താവന നടത്തിക്കൊണ്ടാണ് തന്റെ ചർച്ച അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്:

‘തീർച്ചയായും അചഞ്ചലവും വിറകൊള്ളാത്തതും എവിടെയെല്ലാം നിലകൊള്ളുന്ന വസ്തുക്കളുണ്ടോ അതിനോടൊന്നും തുല്യതയല്ലാത്ത തുമായ ഒന്നിലേക്ക് ഞാൻ പോവുകയാണ്. എനിക്ക് ഇതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല. അപ്രകാരം മനസ്സ് ക്രമപ്പെടുത്തിയ ഒരുവനായി എന്നെ പരിഗണിക്കുക.’⁶

ഇത് ബുദ്ധന്റെ അനുയായിയുടെ പ്രതീക്ഷയും പ്രത്യാശയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അചഞ്ചലവും വിറകൊള്ളാത്തതും യാതൊന്നിനോടും തുല്യതയില്ലാത്തതുമായ നാമനെ മരണത്തിനുശേഷം കണ്ടുമുട്ടുമെന്നതാണ് ബുദ്ധന്റെ അനുയായിയുടെ പ്രതീക്ഷയും പ്രത്യാശയും. ദൈവത്തെപ്പറ്റി മറ്റു മതസാഹിത്യങ്ങളിലെ വിവരണങ്ങളുമായി പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നതാണ് ഈ വിവരണം.

ബുദ്ധന്റെ മതവിശ്വാസത്തെ പറ്റി ത്രിപിടകത്തിലെ രണ്ടാം പുസ്തകമായ സുത്തപിടകത്തിൽ കൗതുകകരമായ മറ്റുവിവരങ്ങൾ കാണാം. ബുദ്ധന്റെ നിരവധി സംവാദങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഈ പുസ്തകം അഞ്ച് എണ്ണമായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിലെ പാലി ടെക്സ്റ്റ് സൊസൈറ്റി (Pali Text Society of London) യുടെ പ്രസിഡണ്ട് ശ്രീമതി ടി. ഡബ്ളിയു റൈസ് ഡേവിഡ് ഈ സംവാദങ്ങളിൽ ചിലത് ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വിവർത്തനം Sacred Books of Buddhist (ബുദ്ധമതസ്ഥരുടെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ) എന്ന പേരിൽ പരമ്പരകളായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം വാല്യത്തിലെ തൈവിഗ്ഗ സുത്ത എന്ന തലവാചകം കൊടുത്ത സംവാദത്തിൽ മനുഷ്യന് എങ്ങിനെ ദൈവത്തിൽ എത്തിച്ചേരാം എന്ന പ്രശ്നമാണ് പ്രത്യേകമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

ഈ ചോദ്യത്തിന് ബുദ്ധന്റെ പ്രതികരണം ഇപ്രകാരമാണ്. ഹിന്ദു പുരോഹിതന്മാർക്കിടയിൽ ഇക്കാലത്ത് ദൈവത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ

നയിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ളവർ ആരുമില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് ബുദ്ധൻ ആദ്യം ഈ നിർദ്ദേശത്തെ നിരാകരിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രശ്നം തനിക്ക് സ്വയം ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട് എന്ന രീതിയിൽ ബുദ്ധൻ അതിന്നുത്തരം നൽകുന്നുണ്ട്. ഈ സംവാദം എപ്പോൾ എങ്ങിനെ നടന്നു എന്ന പശ്ചാത്തലം വളരെ കൗതുകജനകമാണ്.

ഒരിക്കൽ മാനസ കഥ എന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണ ഗ്രാമമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമം രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും പ്രകൃതിരമണീയമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് മനോഹരമായ ഒരു നദിക്കരികെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രശസ്തി ദൂരദിക്കുകളിൽ കൂടി വ്യാപിച്ചു. കാരണം ആ ഗ്രാമം ബ്രാഹ്മണമതത്തിലെ സംവാദങ്ങൾ നടന്നിരുന്ന കേന്ദ്രമായിരുന്നു. ഈ ബ്രാഹ്മണന്മാരിൽ അഞ്ചുപേർ അതിപ്രശസ്തരും അവരുടെ ആശയപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പണ്ഡിതനേതാക്കന്മാരുമായിരുന്നു. ബുദ്ധനും തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാരും കൂടി ആ നദിക്കരികെ യദൃച്ഛയാ വരികയുണ്ടായി. ബുദ്ധന്റെ ആഗമനവാർത്ത ജനങ്ങളിൽ പരക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ കാണാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് ആത്മീയ പ്രബുദ്ധത കൈവരിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുമുഖത്ത് നിന്നും അത് ശ്രവിക്കാനും വേണ്ടി ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിലെ തന്നെ വസുദത്ത, ഭരദ്വജ എന്നീ രണ്ടുപേർ ഒരിക്കൽ നദിയിൽ നിന്ന് കുളികഴിഞ്ഞ് നടക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവർ ഒരു മതതത്ത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് സംവാദം ആരംഭിച്ചു. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ അവരവരുടെ ഗുരുനാഥന്മാർ അവരെ തിരുത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം അവർക്ക് രണ്ട് പേർക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. വസുദത്ത എന്ന യുവ ബ്രാഹ്മണൻ അവസാനം പ്രശ്നം ബുദ്ധന്റെ സന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിക്കാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും ഇത് അംഗീ

കരിച്ചു. ബുദ്ധന്റെ ജ്ഞാനനിർഭരമായ ഉപദേശം തേടാൻ രണ്ടുപേരും വന്നു. ഈ സമാഗമനത്തിൽ ഭരദ്വജ എന്ന യുവ ബ്രാഹ്മണൻ മൗനമവലംബിക്കുകയും വസുദത്ത ബുദ്ധനോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയുന്നതിന് മുമ്പേ ബുദ്ധൻ ചില മറുചോദ്യങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു ചോദിച്ചു.

ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: മൂന്ന് വേദങ്ങളും പഠിച്ച ഏതെങ്കിലും ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ബ്രഹ്മാവിനെ മുഖത്തോട് മുഖം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉത്തരം ‘ഇല്ല’ എന്നായിരുന്നു. പിന്നീട് ബുദ്ധൻ വസുദത്തനോട് ചോദിച്ചു. കഴിഞ്ഞ ഏഴു തലമുറകളിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ബ്രാഹ്മണനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോ ബ്രഹ്മാവിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉത്തരം വീണ്ടും ഇല്ല എന്നായിരുന്നു. പിന്നെ ബുദ്ധൻ ആഗതരായ രണ്ട് ബ്രാഹ്മണയുവാക്കളോട് തന്നെ ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ബ്രഹ്മാവിനെ കണ്ടതായി അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടോ? വീണ്ടും ഉത്തരം ‘ഇല്ല’ എന്നായിരുന്നു. പിന്നീട് വസുദത്തനോടായി ബുദ്ധൻ ചോദിച്ചു. മാനസകഥാ എന്ന ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരാളോട് മാനസകഥയിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ചാൽ അയാൾക്ക് ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടോ? വസുദത്തയുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

ഗൗതമാ, തീർച്ചയായും ഇല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരാൾ മാനസകഥയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടുത്തെ എല്ലാവഴികളും പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് ഹൃദിസ്ഥമായിരിക്കും.

ഈ അവസരത്തിൽ ബുദ്ധൻ വിശദീകരിച്ചു.

വസുദത്ത എന്നയാൾ മാനസകഥയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നയാളാകാം. മാനസകഥയിലേക്കുള്ള വഴിയെകുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടാൽ അയാൾ സംശയത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടിലും അകപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ

ബ്രഹ്മലോകത്തിലേക്കുള്ള വഴി സ്പർശിച്ചു നിൽക്കുന്ന തഥാഗതനോട് (പൂർണ്ണ ജ്ഞാനോദയം ലഭിച്ചയാൾ - ബുദ്ധൻ) പ്രസ്തുത വഴി ചോദിച്ചാൽ അത് പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ അയാൾക്ക് യാതൊരു സംശയമോ ബുദ്ധിമുട്ടോ ഉണ്ടാവില്ല. വസുദത്താ, ബ്രഹ്മത്തെ ഞാനറിയും ബ്രഹ്മലോകവും അതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വഴിയും ഞാനറിയും ബ്രഹ്മലോകത്ത് പ്രവേശിച്ച ആൾ അറിയുന്നത് പോലെയും അവിടെ ജനിച്ചവനെപ്പോലെയും ഞാനത് അറിയുന്നു.⁽⁷⁾

ബുദ്ധന്റെ വാദം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. മാനസകഥയിൽ വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് മാനസകഥയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന എല്ലാ വഴികളും നന്നായറിയാം. ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഏതൊരു വാദിയും ദൈവത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വഴി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പക്ഷേ വാദിക്കുന്നയാൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നും വന്നവനും വ്യക്തിപരമായി അവനെ അറിഞ്ഞവനുമായിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത് സാധ്യമാവൂ. ബുദ്ധന്റെ മറുചോദ്യത്തിൽ നിന്നും സംഗതി വളരെ വ്യക്തമാവുന്നു. ഗുരുക്കന്മാരിൽ ആരും തന്നെ ദൈവത്തെ കാണുകയോ ദൈവത്തിൽ നിന്നും വൈയക്തികമായ ജ്ഞാനം ആർജ്ജിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സത്ത പൂർണ്ണമായും അവരുടെ ധാരണക്ക് അപ്പുറത്തും പുറമേയുമാണ്. സംവാദത്തിന്റെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ബുദ്ധന്റെ ഈ വാദമുഖങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കാം. ഒരാളും ദൈവത്തെ കാണാത്തതിനാൽ ദൈവം ഇല്ല എന്ന് ബുദ്ധൻ പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോയതായിരിക്കാം. തീർച്ചയായും വിവർത്തകരുടെ ആമുഖത്തിൽ പറയുന്നത് ഈ സംവാദത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ വാദമുഖങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

‘ബ്രഹ്മവുമായി കൂടിച്ചേരാൻ നീ

ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് അതിനെപ്പറ്റി ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക. ഇതാണ് അത് ലഭിക്കാനുള്ള വഴി. (8)

പക്ഷേ ബുദ്ധന്റെ ഈ പ്രഭാഷണം വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥകർത്രി, ബുദ്ധൻ, ഉണ്ട് എന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ച കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ബുദ്ധന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ബ്രാഹ്മണ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചെ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഐതിഹാസികമായ സംവാദങ്ങൾ തെറ്റായി പാരായണം ചെയ്ത ബുദ്ധ സന്യാസിമാരുടെ വിശ്വാസം ചില ഗവേഷകന്മാരെ എങ്ങിനെ സ്വാധീനിച്ചു എന്ന് പ്രസ്തുത വിവരണം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണന്മാർ ദൈവസമാനം കരുതിയിരുന്ന, മുർത്തികളിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസം അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും നിരാകരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ആ മുർത്തികളിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പക്ഷേ ബുദ്ധന്റെ ഉത്തരം ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല. തഥാഗതനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ദൈവത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടാൻ അത്തരത്തിലുള്ള യാതൊരു പ്രയാസങ്ങളുമില്ല. അദ്ദേഹം സ്വയം തന്നെ ദൈവത്തിലേക്ക് വഴികാണിക്കുന്ന ഒരാളാണെന്ന വാദമാണ് അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവവുമായി ഐക്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൽ നിന്നും വന്നവനായിരുന്നു.

പരമോന്നതമായ ഒരു ദൈവത്തിൽ ബുദ്ധൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായി. അവനിൽ നിന്ന് തന്നെയായിരുന്നു താൻ വന്നതെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശവാദം. മാനസകഥ എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ നിവാസികൾക്ക് അവരുടെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തെരുവുകൾ അറിയുന്നതിനേക്കാൾ

നന്നായി ദൈവത്തെ ബുദ്ധൻ അറിയാമായിരുന്നു. ഇവിടെ ബുദ്ധൻ താൻ ദൈവവുമായി നിരന്തരം ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നതെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നു. കേവലം വെളിപാടുകളുടെ സ്വീകർത്താവ് എന്നതിനേക്കാൾ സമൂഹനായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് ദൈവസാമീപ്യത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടിരുന്നത്. നിരവധി പ്രവാചകന്മാർ മരണം അവരെ ജീവനെ പരലോകത്ത് എത്തിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഭൂമിയിൽ വെച്ച് തന്നെ അനശ്വര ജീവിതത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരായി വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാവരും ദൈവദൂതന്മാരായിരുന്നു. ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അനശ്വരാവസ്ഥയിലുള്ള ഈ ജീവിതം അവരെല്ലാവരും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധനും ഇതിൽ നിന്നൊഴിവാക്കിയിരുന്നില്ല. ബുദ്ധൻ ഇവിടെ ദൈവത്തിന് ബ്രഹ്മാവ് എന്ന സംജ്ഞയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇത് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് സുപരിചിതമായ ഒരു നാമമാണ്. ഹിന്ദുക്കൾ അവരുടെ ദേവന്മാർക്കിടയിലെ പരമോന്നത ദൈവത്തിനു നൽകിയ പേരാണ്. സംവാദം പുരോഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാട് കൂടുതൽ വ്യക്തമാവും. (തുടരും)

REFERENCE

1. Le Bon G. Guimet E (1992) Mirages Indiens de Ceylan au Nepal. 1876-1886 Chantal Edel et R. Sctrick Paris P. 241
2. " " " " P. 240.
3. LILLIE A (1909) India in Primitive Christianity. Kegan Paul, Trench. Trubner & Co; London P. 85
4. Norman K.R. (1992) The group of Discourses (Sutta - Nipata) Vol. II the Pali Text Society Oxford P. 129.
5. Norman K.R. (1992) The group of Discourses (Satta - Nipata) Vol. II the Pali Text Society Oxford P.P. 112- 129.
6. " " P.P. 129.
7. Max Muller F (1992) Dialogue of the Budha I - The Pali Text Society Oxfor - P. 186.
8. " " P.P. 299.

വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ വംശപരമ്പരയും ഖാദിയാൻ ദേശത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രവും

ഏ.ക്യു. മഹ്ദി

}

**വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹാർസി
വംശജനായിരിക്കുമെന്ന്
റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യുടെ
പ്രവചനമാണ്.**

{

പേരിനു മുമ്പിൽ മിർസാ എന്ന വംശസൂചി ചേർക്കുന്നു. മിർസാ എന്ന പേർ ഹാർസി (ഇറാനി) ആണ്. 'അമീർസാ' അഥവാ 'അമീർസാദ്' (അമീറിന്റെ പുത്രൻ) ആണ് മിർസാ ആയി ലോപിച്ചത്.

തൈമൂർ ചക്രവർത്തിയുടെ പിതൃവ്യനായ ഹാജി ബർലാസിന്റെ വംശപരമ്പരയുടെ ഉൽപ്പത്തി പേർഷ്യയിൽ നിന്നാണെന്നു ചരിത്രഗവേഷകന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഹാർസി വംശത്തിലാണ് ഹദ്ദറത്ത് അഹ്മദ്യൽ ഖാദിയാനി ജനിച്ചത്.

താൻ ഹാർസി വംശജനാണെന്ന് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദറത്ത് അഹ്മദ്യൽ ഖാദിയാനിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു.

'ഈമാൻ സുറയ്യായിലേയ്ക്ക് ഉയർന്നുപോയാലും ഹാർസി പരമ്പരയിൽ പെട്ടയാൾ അതിനെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരും' എന്ന വെളിപാട് ലഭ്യമായപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുനബിയുടെ പ്രവചനത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞത്.

വാഗ്ദത്ത മസീഹ് തന്റെ കിതാബുൽ ബരിയ്യയിൽ പറയുന്നു, 'പതിനേഴോ പതിനെട്ടോ കൊല്ലമായിക്കൊണ്ടും, ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അടിക്കടിയായുള്ള വെളിപാടുകൾ മുഖേന എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു, എന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കൾ ഹാർസി വംശക്കാരാണെന്ന്. ആ വെളിപാടുകളെല്ലാം ഞാൻ 'ബറാഹീൻ അഹ്മദ്ദിയ്യ' രണ്ടാം ഭാഗത്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ എനെന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഇൽഹാം ഇതായിരുന്നു:

'ഖുദിത്തൗഹീദ് അത്തൗഹീദയാ അബ്നാഅൽ ഹാരിസ്' - 'ഹാർസി മക്കളേ, തൗഹീദ് മുറുകെ പിടിക്കുവിൻ' മറ്റൊരു ഇൽഹാം ഇതാണ്: 'ലൗ കാനൽ ഈമാനു മുഅല്ലിഖൻ ബിസുറയ്യാ ലനാലഹു റജുലുൻ മിൻ ഹാരിസ്' - സത്യവിശ്വാസം സുറയ്യാനക്ഷത്രത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർന്നുപോയാലും ഹാർസി വംശജനായ ആൾ അതിനെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരും.

മസീഹ് (അ) പറയുന്നു,

"എന്റെയീ കുടുംബം ഒരു മുഗൾ കുടുംബമായിട്ടാണ്

മുഗൾ ഭരണകാലം. ബാബർ ചക്രവർത്തിയാണു ഭരിക്കുന്നത്. 1530 ആണ് കാലഘട്ടം. ആ സമയത്താണ് അമീർ തൈമൂറിന്റെ പിതൃവ്യനായ മിർസാ ഹാദി ബേഗ് തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം സമർഖന്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പഞ്ചാബിൽ എത്തിയത്. ഒപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിവാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പഞ്ചാബിൽ ലാഹോറിനു 70 നാഴിക വടക്കുകിഴക്ക് ബിയാസ് നദീതീരത്തുള്ള ഒരു വനപ്രദേശത്താണ് മിർസാ ഹാദി ബേഗ് താവളം ഉറപ്പിച്ചത്.

പഴയ പേഴ്സ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലാണ് സമർഖന്ത്. ഇപ്പോഴത്തെ ഉസ്ബെക്കിസ്താനിൽ. അവിടെ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം പഞ്ചാബിൽ വന്നെത്തിയത്. സമർഖന്തിലാണ് ബർലാസ് ഹാർസി വംശപരമ്പരയിലെ വിഖ്യാതനായ തൈമൂർ ചക്രവർത്തി അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത്.

ഈ മിർസാ ഹാദി കുടുംബപരമ്പരയിലാണ് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദറത്ത് അഹ്മദ്യൽ ഖാദിയാനി (അ) പിറന്നുവീണത്. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയത് വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ മൂന്നു ശതാബ്ദക്കാലത്തെ വംശപാരമ്പര്യം ചരിത്രത്താളുകളിൽ ഇപ്പോഴും രേഖപ്പെടു കിടക്കുന്നു.

പേർഷ്യയിലെ ബർലാസ് പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവർ

അറിയപ്പെട്ടുവന്നത്. എന്നാൽ, എല്ലാ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനും അദ്വൈതജ്ഞാനമുള്ളവനുമായ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു, എന്റെ കുടുംബം പേർഷ്യൻ കുടുംബമാണെന്ന്. പേർഷ്യൻ വംശജൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ സംബോധന ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” ഹഖീഖത്തുൽ വഹിയിൽ അദ്ദേഹം തുടരുന്നു, “ഈ എല്ലാ വെളിപാടുകളും എന്റെ കുടുംബം മുഗൾ കുടുംബമല്ലെന്നും പേർഷ്യൻ പരമ്പരയാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്തു തെറ്റിദ്ധാരണ മൂലമാണ് എന്റെ കുടുംബം മുഗൾ കുടുംബമായി അറിയപ്പെട്ടതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല.”

വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ മുൻ കുടുംബപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട പേർഷ്യൻ വംശജനായ മിർസാ ഹാദിബേഗ്, ബാബറോടൊപ്പമോ ബാബറെ പിന്തുടർന്നോ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു. ഇതിനു കാരണമെന്തെന്നറിയില്ല. കുടുംബകലഹമോ, സ്വന്തം രാജ്യത്തെ ഏതെങ്കിലും പകർച്ചവ്യാധിയോ കാരണമായിരിക്കാം. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം 200 പേരടങ്ങുന്ന പരിവാരം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ബാബർ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തോട് അത്യന്തം ആദരവു കാട്ടിയിരുന്നു. ബിയാസ് നദിക്ക് ഏഴു നാഴിക മാത്രം അകലെയുള്ള ഗ്രാമത്തിലാണ് അന്നവർ തങ്ങിയത്. ഇസ്ലാം പൂർ എന്ന് അവരതിനു പേരിട്ടു.

രാജകുടുംബാംഗമെന്ന നിലയിൽ നൂറുകണക്കിനു ഗ്രാമങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു പ്രദേശം മുഴുവൻ മിർസാ ബേഗിന് ചക്രവർത്തി അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ആ പ്രദേശത്തെ ഖാസി ആയി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സ്ഥലം ഗുരുദാസ്പൂർ ആയിരുന്നു.

ഇസ്ലാം പൂർ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ഖാസി (മജിസ്ത്രേട്ട്) ആയി മിർസാ ഹാദിബേഗിനെ ചക്രവർത്തി നിയമിച്ചതോടെ, ആ സ്ഥലം ഇസ്ലാംപൂർഖാസി എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമാവുകയും, ക്രമേണ ഇസ്ലാംപൂർ ലോപിക്കുകയും ഖാസിയാൻ എന്നു മാത്രമാവുകയും ചെയ്തു. ഖാസിയാൻ ആണ് പിൻകാലത്ത് ‘ഖാദിയാൻ’ ആയി മാറിയത്.

പല തലമുറകളായി ഈ കുടുംബം മുഗൾ ഭരണാധികാരിയുടെ കീഴിൽ വിശ്വസ്തമായ ഒട്ടനേകം ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുകയും, ഒട്ടേറെ ബഹുമാനാദരവുകൾക്കു പാത്രമാവുകയും ചെയ്തു.

മുഗൾ തലസ്ഥാനമായ ദില്ലിയിൽ നിന്നും വളരെ അകലെയായിരുന്നു, ഇസ്ലാംപൂർ എന്ന ഖാദിയാൻ. മുഗൾ ഭരണത്തിന്റെ തളർച്ചയുടെ ഘട്ടത്തിൽ വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ പ്രപിതാമഹാനായിരുന്ന മിർസാ ഫൈസ് മുഹമ്മദ്, പഞ്ചാബിൽ അന്നു ഉടലെടുത്ത വിപ്ലവം അടിച്ചമർത്തുകയും തുടർന്ന് 1716-ൽ ‘ഫർറൂഖ്സിയാർ ചക്രവർത്തി’ അദ്ദേഹത്തിന് ‘ഹഫ്ത് ഹസാരി’ സ്ഥാനം നൽകുകയും ചെയ്തു. 7000 പട്ടാളക്കാർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സ്ഥിരം സൈന്യത്തെ നിലനിർത്താമെന്നതാണ് ഈ

സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യേകാധികാരം. ഫർറൂഖ്സിയാരുടെ മരണം വരെ ഈ സ്ഥാനം ഈ രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമേ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ഇതിനുപുറമെ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്, ‘അസദ്ദുദ്ദൗല’ എന്ന ബഹുമതി സ്ഥാനം കൂടി നൽകുകയുണ്ടായി.

മിർസാ ഫൈസ് മുഹമ്മദിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു മിർസാ ഗുൽ മുഹമ്മദ്. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹം പഞ്ചാബിലെ വിഘടനശക്തികളുമായി പൊരുതുകയുണ്ടായി. ഷാ ആലം ആലംഗീർ മൂന്നാമന്റെ ഭരണകാലമായിരുന്നു അത്. വിഘടനശക്തികളിൽ നിന്നും നേരിടാൻ പോകുന്ന വൻവിപത്തുകളെ പറ്റി അദ്ദേഹം ദില്ലി പാദുഷമാർക്ക് യഥാസമയം തുടർച്ചയായി മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ മുന്നറിയിപ്പുകൾക്ക് ദില്ലിയിൽ നിന്നും കാര്യമായ പ്രതികരണമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. എങ്കിലും ഈ നിസ്സഹായ പരിതഃസ്ഥിതിയിലും വിഘടനശക്തികൾക്കെതിരെ, അദ്ദേഹം ഒറ്റക്കു തന്റെ പോരാട്ടം തുടരുകയാണുണ്ടായത്.

കാലപ്രവാഹത്തിൽ മുഗൾഭരണം തകരുകയും രാജ്യം ചെറുരാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ ചിന്നഭിന്നമായിത്തീരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, 60 നാഴിക ചുറ്റളവിലുള്ള ഖാദിയാൻ പ്രദേശത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രാധികാരം മിർസാ ഗുൽ മുഹമ്മദ് നിലനിർത്തി.

മിർസാ ഗുൽ മുഹമ്മദ് കരുത്തും കഴിവും ഉള്ള ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു. ഖാദിയാന്റെ ഭരണത്തലവനായ അദ്ദേഹത്തിന് ആയിരം പട്ടാളക്കാരുടങ്ങിയ ഒരു സൈന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 85 ഗ്രാമങ്ങളുടെ അധിപൻ കൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഭക്തനും, പ്രതിഭാശാലിയും ജ്ഞാനിയും ആയിരുന്ന മിർസാ ഗുൽ മുഹമ്മദിന്റെ കാലത്ത് ഖാദിയാൻ ദേശത്തെ ‘മക്ക’ എന്നു പോലും വിളിച്ചിരുന്നു.

മുഗൾ ചക്രവർത്തിയുടെ മന്ത്രിയായിരുന്നു ഗിയാസുദ്ദൗല. ഒരിക്കലേദ്ദേഹം ഖാദിയാൻ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മിർസാ ഗുൽ മുഹമ്മദിന്റെ ദർബാർ കാണാനിടവന്നു. രാജദർബാർ കണ്ട് അത്യധികം ആകൃഷ്ടനായ ഗിയാസുദ്ദൗല, മുഗൾകുടുംബവുമായി അത്യധികം ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തി ഇത്തരം വിദ്വരമായൊരു വനപ്രദേശത്ത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ദില്ലി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി സാമ്രാജ്യത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നുവെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അക്കാലത്ത് ഇതൊന്നും തീരെ അസാധ്യമായ കാര്യവുമായിരുന്നില്ല. വെറും ഒമ്പതു ഗ്രാമങ്ങൾ മാത്രം തുടക്കത്തിൽ അധീനതയിലുണ്ടായിരുന്ന മഹാരാജാ രൺജിത് സിംഗ്, പിൻകാലത്ത് പഞ്ചാബിന്റെ മുഴുവൻ ഭരണാധിപനായിത്തീർന്നതും ഒരു ചരിത്രമാണ്. എന്നാൽ മുഗൾഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനകം അതിന്റെ നാശം വിധിയ്ക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

മിർസാ ഗുൽ മുഹമ്മദിനെത്തുടർന്ന് ഖാദിയാന്റെ ഭരണമേറ്റത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ മിർസാ അത്താ മുഹ

മ്മദ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് സിക്കുകാർ പഞ്ചാബിൽ തങ്ങളുടെ ശക്തി തെളിയിക്കാൻ വിജയകരമായ ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. രാജ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി എല്ലാ നടപടികളും സ്വീകരിക്കാൻ ഭരണാധികാരി തീവ്രശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും സിക്കുകാർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്ക് ആക്രമണം വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലെ മുസ്ലിംകൾക്കെല്ലാം ഏക ആശ്രയകേന്ദ്രം അന്ന് ഖാദിയാൻ മാത്രമായിരുന്നു. ചുറ്റും 22 അടി ഉയരത്തിലും, 18 അടി വീതിയിലും മതിൽകെട്ടി പൊക്കിയിരുന്നതിനാൽ അന്ന് ഖാദിയാൻ ഒരു കോട്ടയുടെ രൂപത്തിൽ സുരക്ഷിതമായി നിലകൊണ്ടു. കോട്ടമതിലിന്റെ നാലു ഗോപുരവാതിലുകളിലും തോക്കുധാരികളായ പട്ടാളക്കാർ കാവൽ നിന്നു.

1802-ൽ സിക്കുകാരിൽപ്പെട്ട റാംഗഡിയ എന്നൊരു വിഭാഗം, ജസ്റ്റാസിംഗ് എന്നൊരു സിക്ക് നേതാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ചതിപ്രയോഗം നടത്തി ഖാദിയാനിൽ പ്രവേശിക്കുകയും വ്യാപകമായ കൊള്ള നടത്തുകയും ചെയ്തു. കോട്ടയ്ക്കുള്ളിലുണ്ടായിരുന്നവരെയാക്കെ അവർ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി. അക്രമികൾ ചുറ്റുമതിലുകൾ പൊളിച്ചു നിരപ്പാക്കുകയും ഖാദിയാനിലെ പള്ളികൾ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൂരന്മാരായ അക്രമികൾ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ വരെ വെട്ടി നശിപ്പിച്ചു. വില പിടിച്ച ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. ഖുർആന്റെ അഞ്ഞുറോളം അമൂല്യമായ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ ചാവലായി. മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ പരസ്യമായി അപമാനിക്കപ്പെട്ടു. മിർസാ അത്താ മുഹമ്മദിനെയും കുടുംബത്തെയും അവർ തടവുകാരാക്കി. എങ്കിലും അവരെ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്യാൻ സിക്കുഭീകരർ യൈര്യപ്പെട്ടില്ല. നാട്ടിലെ മുഴുവൻ മുസ്ലിംകളെയും സിക്കുകാർ നാടുകടത്തി. രക്ഷപ്പെട്ടോടിയ മുസ്ലിംകൾക്ക് പഞ്ചാബിലെ തന്നെ കപൂർത്തല എന്ന നാട്ടുരാജ്യത്തിൽ അഭയാർത്ഥികളായി കഴിയേണ്ടി വന്നു. നീണ്ട 16 വർഷക്കാലം അവർ കഷ്ടപ്പാടു നിറഞ്ഞ അഭയാർത്ഥി ജീവിതം നയിച്ചു കപൂർത്തലയിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടി.

ഈ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത സിക്ക് ഭരണാധികാരി ജസ്റ്റാസിംഗ് മരിച്ചപ്പോൾ 1803-ൽ അയാളുടെ അനന്തിരവനായ ദീവാൻസിംഗ് 15 കൊല്ലം ഖാദിയാന്റെ ഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. ദീവാൻസിംഗിന്റെ കാലത്ത് മിർസാ അത്താ മുഹമ്മദ് ദാരുണമായി വധിക്കപ്പെട്ടു. വിഷം കൊടുത്താണ് ആ ദുഷ്ടന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നത്. 1814-ലാണ് ഈ ദുഃഖസംഭവം.

ഹദ്റത്ത് അഹ്മദ്യുൽ ഖാദിയാനിയുടെ പിതാവായ ഹദ്റത്ത് മിർസാ ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബ്, സിക്കുകാരാൽ വധിക്കപ്പെട്ട സ്വപിതാവിന്റെ മൃതദേഹം കുടുംബശ്മശാനത്തിൽ മറവു ചെയ്യാൻ ഖാദിയാനിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഇതിലൂടെ ജന്മദേശമായ ഖാദിയാനുമായുള്ള പൂർവ്വബന്ധവും, തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിന്മേലുള്ള അവ

കാശവും ഉറപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ആദ്യം സിക്കുകാർ ഇതിനെ ശക്തമായി എതിർത്തെങ്കിലും ഒടുവിലവർ വഴങ്ങുകയാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ, അപ്പോഴും സ്വന്തം ജന്മനാട്ടിലേയ്ക്ക് സ്ഥിരമായ ഒരു തിരിച്ചുവരവിന് മിർസാ കുടുംബത്തിനു അനുവാദം കിട്ടിയില്ല.

ഇതിനകം സിക്ക് രാജാവായ രൺജിത് സിംഗ്, പഞ്ചാബിന്റെ ഒട്ടുമുക്കാൽ പ്രദേശങ്ങളും കൈയ്യടക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രാജാ രൺജിത് സിംഗ് ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് ഹദ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ)ന്റെ പിതാവായ മിർസാ ഗുലാം മുർത്തസായെ ഖാദിയാനിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവരാൻ ക്ഷണിച്ചത്. ഖാദിയാനിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ പൂർവ്വികസ്വത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം മടക്കിനൽകാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യുക കൂടി ചെയ്തു.

ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബും സഹോദരന്മാരും മഹാരാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ ചേരുകയും കശ്മീർ അതിർത്തിയിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും മികച്ച സേവനങ്ങൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

1839-ൽ മഹാരാജാ രൺജിത് സിംഗ് ചരമമടഞ്ഞതോടെ സിക്ക് പ്രതാപം അസ്തമിക്കുകയും സിക്ക് ഭരണകൂടം ചരിന്നഭിന്നമാകുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷ്കാരും സിക്കുകാരും തമ്മിൽ 1845ലും 1848ലും ഓരോ യുദ്ധങ്ങളുമുണ്ടായി. യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു മുമ്പിൽ സിക്കുകാർ അടിയറവു പറയുകയാണുണ്ടായത്.

ഇതിനിടെ സിക്കുകാർ മിർസാ ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ മിർസാ മുഹ്യാദ്ദീനെയും വധിക്കുവാൻ ഒരു രഹസ്യപദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. ഇതിനകം ഖാദിയാന്റെ അടുത്തുള്ള ബസ്റാവൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ അവരെ തടവിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ഇളയ സഹോദരനായ മിർസാ ഗുലാം ഹൈദർ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്മാരെ തടവിൽ നിന്നും അത്യുദ്യമമായി രക്ഷപ്പെടുത്തി.

ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലമായിരുന്നു അത്. ഖാദിയാനിലെ മിർസാ കുടുംബം ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ആവുവിധം സഹായിച്ചു. 1857 ലെ മഹാലഹളക്കാലത്ത് കലാപം അമർച്ച ചെയ്യാൻ മിർസാ ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബ് പട്ടാളത്തെ സംഘടിപ്പിക്കു പോലുമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു പുത്രനും മസീഹ് (അ) ന്റെ സഹോദരനുമായ മിർസാ ഖാദിർ ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യൻ സൈന്യത്തിലെ ജനറൽ നിക്കൾസന്റെ കീഴിൽ സൈനികസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടായി. ഗുലാം ഖാദിറിന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനങ്ങൾ മാനിച്ചു, ജനറൽ നിക്കൾസൺ നിരവധി പ്രശംസാപത്രങ്ങൾ നൽകി അനുഭോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മിർസാ ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബ് വലിയ ഒരു പ്രതാപശാലിയും, കവിയും പേരെടുത്ത ഭിഷഗ്വരനുമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി സ്നേഹം പുലർത്തിയെ

കിലും ഒരിക്കലും അവർക്കു മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ ലാഹോർ കമ്മീഷണർ സർ റോബർട്ട് കസ്റ്റുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തവേ, ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബിനോട് കമ്മീഷണർ അല്പമൊരു അധികാര ഗർവ്വോടും തെല്ലൊരു പരിഹാസത്തോടും ചോദിച്ചു. “ശ്രീ ഗോവിന്ദപുരവും ചാദിയായും തമ്മിലുള്ള അകലം എത്രയുണ്ടാവും...?” ഒരിക്കലും സാമ്പത്തികമായ ഒരു ചോദ്യമായിരുന്നില്ല ഇത്; വെറുതെ കൂഴക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം ചോദിച്ച ചോദ്യം.

ഒട്ടും വൈകിയില്ല, ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബ് മറുപടി നൽകി.

“എനിക്കറിയില്ല. അത് അളന്നു പറയാൻ ഞാൻ തന്റെ പണിക്കാരനൊന്നുമല്ലല്ലോ...”

ഇതു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ് മുർത്തസാ സാഹിബ്, എഴുന്നേറ്റ് സ്ഥലം വിടാനൊരുങ്ങി. തന്റെ തെറ്റു മനസ്സിലാക്കിയ ഉടൻ തന്നെ കമ്മീഷണർ ക്ഷമയാചനം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്.

സുദീർഘകാലം ഇന്ത്യ അടക്കി ഭരിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ്കാരെപ്പറ്റി നിന്ദാപൂർവ്വം മാത്രം ഓർക്കാതെ നിഷ്പക്ഷ ഭാവത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നമുക്കു വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. വെള്ളക്കാരുടെ കോളനി വാഴ്ചയ്ക്കിടയിൽ ഇന്ത്യക്കാർ കേവലം അടിമകളായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നൊക്കെ വികാരപരമായി നമുക്കു സംസാരിക്കാമെങ്കിലും, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം കൊണ്ട് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനുണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ ഒരിക്കലും കുറച്ചുകാണാനാവില്ല 1947 ലാണല്ലോ നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയത്. അതിനും എത്രയോ ശേഷം കോളനി വാഴ്ചയിൽ നിന്നും മോചനം നേടി സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച കിഴക്കനേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പലതിനും പിൽക്കാലത്തു കൈവന്ന ശാസ്ത്രം, സാങ്കേതിക, സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഓർക്കുമ്പോൾ, നാം എത്രയോ പിന്നിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. വളരെ വിസ്തൃതിയും ഇത്രയധികം പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളും, അധ്വാനശേഷിയുള്ള വൻ ജനസമൂഹവും ഉണ്ടായിട്ടും, നാം കാലത്തിനൊപ്പം അധികമൊന്നും മുന്നേറിയിട്ടില്ല എന്നത്, വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ അമിതമായ കൈകടത്തലും ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസ്ഥ ഏൽപ്പിച്ചുപോയ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥകൾ കൈവെടിയലും കൊണ്ടുണ്ടായതാവാം. 1947നു പകരം അതിനു മുമ്പ് 1900ത്തിലോ മറ്റോ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇവിടം വിട്ടു പോയിരുന്നെങ്കിൽ നാം ഇപ്പോഴും നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ വളർച്ചക്കു പിന്നിലേ നിൽക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂൺ മാസത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പൈതൃക രാജ്യമായ ചൈന സന്ദർശിക്കാനിടവന്ന ഈ ലേഖകൻ, ആ വലിയ രാജ്യത്തുടനീളമുണ്ടായ ശാസ്ത്ര, സാങ്കേതിക, സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾ കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു പോയി. ചൈനയിൽ ഷാങ്ങ്ഹായ് തുറ

മുഖ നഗരം, ന്യൂയോർക്കിനെയും തോൽപ്പിക്കും വിധം വളർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിദേശികളുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നില്ല ചൈന എങ്കിലും, പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളുടെ ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യ കടമെടുക്കാൻ ഇന്നും അവർ മടിക്കുന്നില്ല. ജർമ്മനി സ്വയം വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത മാഗ്ലെവ് റെയിൽ എന്ന ട്രെയിൻ ഗതാഗതം (റെയിൽപ്പാളത്തിൽ തൊടാതെ ട്രെയിൻ കാന്തപ്രവാഹം കൊണ്ട് വായുവിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം) ജർമ്മനിക്കു പോലും താങ്ങാനാവാത്ത സാമ്പത്തികഭാരം സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ഒരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ചൈന അതേറ്റുവാങ്ങുകയും, ഷാങ്ങ് ഹായ് എയർപോർട്ട് സ്റ്റേഷൻ മുതൽ ‘ലോങ്ങ് യാങ്ങ് റോഡ്’ സ്റ്റേഷൻ വരെയുള്ള 30 കി. മീറ്റർ ദൂരത്തേക്ക് ഏഴര മിനിറ്റുകൊണ്ട് എത്തുംവിധം സർവ്വീസ് നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകത്ത് ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വേഗതയേറിയ വാഹനമാണ് ഈ മാഗ്ലെവ് (Maglev) ട്രെയിൻ. ലോകത്ത് ചൈനയിൽ മാത്രമേ ഇത് ഓടുന്നുള്ളൂ. മണിക്കൂറിൽ 430 കി. മീറ്റർ വേഗതയിൽ ഓടുന്ന ആ ട്രെയിനിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ ഞാൻ കരമാർഗ്ഗം എത്തിയത് ടാക്സിയിൽ എടുവരിയുള്ള ഒരു എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേയിലൂടെ 180 കി. മീറ്റർ വേഗതയിൽ സഞ്ചരിച്ചായിരുന്നു. ഭൂമിയെ സ്പർശിക്കാതെ വിമാനവേഗതയിൽ പാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാഗ്ലെവിലിനുള്ളിൽ അത്ഭുതം കൊണ്ട് കണ്ണുംമിഴിച്ച് ഇരുന്നപ്പോൾ, വെറുതെ ഞാൻ ഓർത്തത്, കേരളത്തെപ്പറ്റിയും പുതിയ സർക്കാരിനെയും, എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ പോലുള്ള വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരിക്കലും നടപ്പിലാക്കില്ല എന്നു പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത ഭരണാധികാരികളെക്കുറിച്ചുമായിരുന്നു.

ഇടയ്ക്കൊന്നു വിഷയത്തിൽ നിന്നു വഴിതെറ്റിപ്പോയി, ക്ഷമിക്കണം. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കും മുമ്പ് 1932 ൽ പബ്ലിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു എഴുതിയ ‘വിശ്വചരിത്രാവലോകനം’ (Glimpses of World History) എന്ന അതിപ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില വരികൾ നമുക്കിവിടെ കടമെടുക്കാം.

“ഇംഗ്ലീഷുകാർ മികച്ചൊരു ജനതയാണ്. അവരുടെ സൽഗുണങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പാടില്ല; അവരുടെ ചാപല്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ എത്രയും പ്രകടമായ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽപോലും...”

പബ്ലിറ്റ് ജി തുടരുന്നു.

“മഹാരാഷ്ട്രരും മൈസൂരിൽ ടിപ്പുസുൽത്താനും പഞ്ചാബിൽ സിക്കുകാരും കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് ബ്രിട്ടീഷുകാരെ തടഞ്ഞുനിർത്തിയെങ്കിലും ഏറെക്കാലം ചെറുത്തു നിൽക്കാൻ അവർക്കും സാധിച്ചില്ല. കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട ആയുധങ്ങളും നല്ല ഘടനയുമാണ് ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. പോരെങ്കിൽ വമ്പിച്ച ഒരു സമുദ്രശക്തിയുമായിരുന്നു അവർ. തോൽപ്പിച്ചപ്പോഴും (തോൽവി അവർക്കു സാധാരണമായിരുന്നു) അവരെ

നീക്കം ചെയ്തുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല.”

ഇത്രകൂടി അദ്ദേഹം കുട്ടിച്ചേർത്തു:

“വീണ്ടും ഇന്ത്യക്ക് കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല.... ആ സമയത്ത് ഇവിടെ ബ്രിട്ടീഷുകാർ എത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റു ചിലരാവും എത്തുമായിരുന്നത്രെ.... അതിനാൽ നാം ബ്രിട്ടീഷുകാരെ ആക്ഷേപിക്കേണ്ടതില്ല.”

പണ്ഡിറ്റ്ജിയുടെ ഈ പരാമർശം ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യാ ചരിത്രത്തിന്റെ കാതലായ ഒരു ഭാഗമാണ്.

മസീഹി (അ) നെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയും അഹ്മദിയ്യത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ആരോപണമുണ്ട്. നാം, ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിൽ ദേശീയബോധം പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ സഹായിച്ചുവെന്നതാണ്. ബ്രിട്ടന്റെ പാദസേവകരായിരുന്നു നാമെന്നും ശത്രുക്കൾ ആരോപിച്ചിരുന്നു. യഥാർത്ഥ ഇന്ത്യാചരിത്രം അറിയാത്തവരുടെ മൂഢവും ചിന്താശൂന്യവുമായ ആരോപണമാണിത്.

തെക്കേ ഇന്ത്യയുടെ അവസ്ഥയായിരുന്നില്ല അന്ന് വടക്കേ ഇന്ത്യയുടേത്. തിരുവിതാംകൂറിലും, കൊച്ചിയിലും, മലബാറിലും ഭരണം നടത്തിയ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ഇവിടത്തെ ന്യൂനപക്ഷ സമൂഹമായ മുസ്ലിംകളെ ഒരു തരത്തിലും ദ്രോഹിച്ചിട്ടില്ല. വിഭജനത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാര്യമാണിത്. വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് പഞ്ചാബ് പ്രദേശത്തെ നിസ്സഹായരായ മുസ്ലിംകൾ

നേരിടേണ്ടിവന്ന ഭീകരത സിക്ക്കുകാരിൽ നിന്നായിരുന്നു. പതിനായിരക്കണിനു മുസ്ലിംകൾ സിക്ക്കുകാരാൽ കശാപ്പ് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ നീതിപൂർവ്വകമായ ഒരു ദേശീയത നിലനിർത്തിയതും സമാധാനാന്തരീക്ഷം കൈവരുത്തി സിക്ക്കുഭീകരിൽ നിന്ന് സാധുക്കളും ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗവുമായ മുസ്ലിംകൾക്ക് രക്ഷാമാർഗ്ഗം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തതും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളായിരുന്നു. ഇതൊക്കെ സംഭവിക്കുന്നത് വാഗ്ദത്ത മസീഹിനും മുമ്പുള്ള കാലത്താണെന്നോർക്കണം. അന്ന് പഞ്ചാബിൽ സിക്ക്കുകാർ മുസ്ലിംകളെ ഭീകരമായി വേട്ടയാടിയ മഹാലഹളക്കാലത്ത്, 1857 ൽ ഹദ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) നു കേവലം 22 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിനു നൂബുവത്ത് ലഭിക്കുന്നതുതന്നെ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മസീഹ് (അ) നും എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ സ്വരക്ഷക്കുവേണ്ടി വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലിം സമൂഹം ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന് അനുകൂലമായ നിലപാടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതും ബ്രിട്ടീഷ് പാദസേവയായി കണക്കാക്കപ്പെടുമോ.....?

മുഗൾ ഭരണത്തെ പിന്താങ്ങിയിരുന്ന ഖാദിയാൻ ഭരണാധികാരികൾ എങ്ങനെ, എന്തിന് ബ്രിട്ടീഷുകാരെ സഹായിച്ചു എന്നതിനും ഇവിടെ ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള മറുപടി ഇതാ-

അന്നത്തെ മുഗൾ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ബഹദൂർഷാ, ‘ദുർബലനായ ഒരു വ്യൂഢൻ ഭരണാധികാരി’ എന്നറിയപ്പെട്ടു. മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെയുള്ള ഭീഷണികളെക്കുറിച്ച് ഖാദിയാൻ ഭരണാധികാരികൾ ദില്ലിയിലെ മുഗൾ ചക്രവർത്തിയെ എത്ര ഉണർത്തിച്ചിട്ടും മുഗളന്മാർ തെല്ലും ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, തീരെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദില്ലി രാജാക്കന്മാരെ ഈ ഭീഷണികൾ ഒട്ടും അലട്ടിയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടു. ആ സമയത്ത് പഞ്ചാബിലാകട്ടെ, സിക്ക്കുകാരുടെ കിരാതഭരണത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ വല്ലാതെ വീർപ്പുമുട്ടുകയുമായിരുന്നു. സിക്ക്കു ഭരണകർത്താക്കൾ മുസ്ലിംകൾക്ക് മതാനുഷ്ഠാന സ്വാതന്ത്ര്യം വരെ നിഷേധിക്കുകയും ബാങ്കു മുഴക്കുന്നതുപോലും നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈഹാതീതമായ ഈ നിയമ സമാധാനത്തകർച്ചയിൽ മുസ്ലിംകൾക്കു രക്ഷയും ശാന്തിയും നീതിയും ഉറപ്പുവരുത്തിയത് ബ്രിട്ടീഷുകാരായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഖാദിയാനിലെ പൂർവ്വ മുസ്ലിം സമൂഹം സ്വാഗതം ചെയ്തതിൽ അത്ഭുതമില്ല. നാട്ടിൽ നീതിയും മതസ്വാതന്ത്ര്യവും ഉറപ്പുവരുത്തിയ ഇംഗ്ലീഷ് ഭരണത്തിനു പിന്തുണ നൽകികൊണ്ട് പഞ്ചാബിലെ മുസ്ലിംകൾ, മിർസാ കുടുംബത്തോടൊപ്പം നിന്നു കൊണ്ട് മുസ്ലിം ലോക ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യുപകാര നന്ദി പ്രകടനം കാഴ്ചവയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരെ സഹായിച്ച ഹദ്റത്ത് മിർസാ സാഹിബിന്റെ പൂർവ്വിക കുടുംബം സങ്കുചിത ദേശീയതയ്ക്കെതിരിൽ (ശേഷം 28-ാം പേജിൽ)

ടെലർമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്

വർഷങ്ങളായി നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഷർട്ട് നിർമ്മാണശാലയിലേക്ക് വിദഗ്ദ്ധരും കഠിനാധ്വാനികളുമായ ടെലേഴ്സിനെ ആവശ്യമുണ്ട്

പവർജെഷീനിൽ പരിചയമുള്ളവർക്ക് മുൻഗണന

താമസസൗകര്യം ലഭ്യമായിരിക്കും

സുപ്രിം അപ്പാരൽസ്
കരുനാഗപ്പള്ളി,
ഫോൺ : 0476-2640728, 9846727128

ഔതാദുകളുടെ പിർഔനും ഈജിപ്തിലെ പടുകുറ്റൻ നിർമ്മിതികളും

ഏ.എം. മുഹമ്മദ് സലീം

ഈജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്രത്തിൽ വമ്പിച്ച കെട്ടിട നിർമ്മാണങ്ങൾ നടത്തിയ രംസീസ് ഫറോവയുടെ കെട്ടിട നിർമ്മാണശ്രമത്തെ പറ്റി ഖുർആൻ സൂചന നൽകുന്നു.

മുസാൻബി(അ)യുടെ കാലത്തെ പിർഔൻ ആരായിരുന്നു? ഈജിപ്ഷ്യൻ ആർക്കിയോളജിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പരാമർശങ്ങൾ ഖുർആനിലുണ്ടോ എന്നതാണ് നമ്മുടെ അന്വേഷണവിഷയം. ഈജിപ്തിലെ ചരിത്രരേഖകളുമായി ഇസ്രായേലുരുടെ ചരിത്രത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ഖുർആനിൽ ശക്തമായ സൂചനകളുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. അതിലൊന്നാണ് മുസാ നബി(അ)യുടെ കാലത്തെ പിർഔനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചന.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ മുസാ നബി (അ)മിന്റെ പിർഔനെക്കുറിച്ച് 'പിർഔനു ദുൽ ഔതാദ്' (Pharaoh of Awtad) എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചരിത്രഭൂമിയിലെ പുരാതനരേഖകളിലെ വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഇത്തരം പരാമർശങ്ങൾ ചരിത്രത്തിന്റെ നിഗൂഢ രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്നു.

'വതദ്'ന്റെ ബഹുവചനമാണ് 'ഔതാദ്'. ഔതാദിന് പല അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. കുറ്റി, കീലം, ആണി എന്നീ അർത്ഥങ്ങളും സൈനികപരമായി പട്ടാള ക്യാമ്പുകൾ, സൈനികദല

ങ്ങൾ, ആയുധസംബന്ധിയായി കീലകങ്ങൾ, ആണികൾ, ശുലങ്ങൾ, മുളളുകൾ മുതലായ അർത്ഥങ്ങളും നൽകി വരാറുണ്ട്. പിർഔനു ദുൽ ഔതാദ് എന്ന പദത്തിന് സൈനിക ക്യാമ്പുകളുടെ പിർഔൻ, കീലങ്ങളുടേയും ശുലങ്ങളുടേയും പിർഔൻ, എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. തീർച്ചയായും ഈ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം പിർഔനെ സംബന്ധിച്ച് സാർത്ഥകവുമാണ്. എന്നാൽ 'ഔതാദുകളുടെ പിർഔൻ' എന്ന ഖുർആന്റെ ശൈലി ചരിത്രപരവും പുരാവസ്തുപരവുമായ മറ്റൊരു അർത്ഥത്തിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. 'വൻ നിർമ്മിതികളുടെ പിർഔൻ' എന്നതാണ് ആ അർത്ഥം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ഈജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്രത്തിൽ വാസ്തുശില്പനിർമ്മാണം നടത്തിയ ഫറോവയെപറ്റിയാണെന്ന് സൂചന ലഭിക്കുന്നു. നമുക്ക് ഖുർആന്റെ പരാമർശങ്ങൾ തന്നെ പരിശോധിക്കാം. പിർഔനെ 'പിർഔനു ദുൽഔതാദ്' എന്ന വിശേഷണം നൽകിയ ഖുർആനിക വചനം ഏതാണെന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

'ആദിനോദ് - കുറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥരായ ഇറദ് ഗോത്ര

ത്തോട് നിന്റെ നാഥൻ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ? അവർക്ക് തുല്യരായി ആരും ആനാടുകളിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. താഴ്വാരത്തിൻ പാറകൾ തുരന്ന് (വീടുണ്ടാക്കിയിരുന്ന) സമുദ് ഗോത്രത്തോടും ഔതാദുകളുടെ പിർഔനോടും (നിന്റെ നാഥൻ എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ). ആനാടുകളിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു അവർ (89, 7-12)

ഈ ആയത്തുകളുടെ പ്രത്യേകത ആദ്, ഇറദ്, സമുദ് മുതലായ സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് പിർഔനെ 'ഔത്താദുകളുടെ പിർഔൻ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച് ചേർത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ഗോത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിൽ ശ്രമമുള്ള അതിക്രമകാരികളായ സമുദായങ്ങളാണ്. ഇവിടെ പിർഔന്റെ വാസ്തുനിർമ്മാണ താല്പര്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന 'വൻ നിർമ്മിതികളുടെ പിർഔൻ' എന്ന അർത്ഥമായിരിക്കും അനുയോജ്യമായിരിക്കുക. ചരിത്രപരമായി പിർഔനെ തിരിച്ചറിയാനും ഈ അർത്ഥം സഹായകരമാണ്. അതിനുപകരം ശുലങ്ങൾ

ളുടേയും, കീലങ്ങളുടേയും, ആണി കളുടേയും ഫിർഔൻ, എന്നോ മറ്റു സൈനികപരമായ വിശേഷണങ്ങളുള്ള അർത്ഥമോ ആണ് സാധാരണ 'ഔത്താദി'ന് നൽകാനുള്ളത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഔത്താദിന് Pegs (ആണി, കീലം, ആപ്പ്) Spike (ശൂലം, കുന്തമുന, ആണി) എന്നും അർത്ഥം കാണുന്നു. ഫിർഔൻ ഈ ഉപകരണങ്ങളുപയോഗിച്ചു ആളുകളെ മർദ്ദിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് 'ആണികളുടെ ഫിർഔൻ', ശൂലങ്ങളുടെ ഫിർഔൻ, Pharaoh of Pegs, Pharaoh of Spike മുതലായ വിശേഷണങ്ങൾ, വ്യാഖ്യാതാക്കൾ നൽകുന്നത്. എന്നാൽ ഖുർആനിൽ ഫിർഔന്റെ മർദ്ദനസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായ പരാമർശമുണ്ട്. അതിൽ ശൂലങ്ങളും, കീലങ്ങളും, ആണികളും, ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു രീതിയല്ല പരാമർശിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്.

'അപ്പോൾ ആ ജാലവിദ്യക്കാരൻ സാഷ്ടാംഗം പ്രണാമം ചെയ്തു കൊണ്ട് വീണു. അവർ പറഞ്ഞു: ഹാറുന്റേയും മുസായുടേയും നാഥനിൽ ഞങ്ങളിതാ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ (ഫിർഔൻ) പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുമതി നൽകുന്നതിനു മുമ്പായി നിങ്ങൾ അവനെ (മുസായെ) വിശ്വസിച്ചുവോ? (ഇപ്പോൾ കാര്യം മനസ്സിലായി). തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് മാത്രീകവിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ച നിങ്ങളുടെ നേതാവാണ്. അതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും വിപരീതഭാഗത്ത് നിന്ന് മുറിക്കുകയും ഈത്തപ്പനത്തടികളിൽ നിങ്ങളെ ബന്ധിച്ച് ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നമ്മിൽ ആരാണ് ഏറ്റവും കടുത്തതും നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതുമായ ശിക്ഷ നൽകുന്നവനെന്ന് തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ അറിയും (20:71, 72).

'അവൻ (ഫിർഔൻ) പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതം തരുന്നതിന് മുമ്പേ നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞുവോ? തീർച്ചയായും

നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ മൂപ്പനാണവൻ. അതുകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും ഇതിന്റെ ഫലം വേഗം നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവും. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും വിപരീതഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓരോന്ന് വിട്ട് ഞാൻ മുറിച്ചു കളയും. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യും. (26:50)

'നിശ്ചയമായും ഞാൻ (ഫിർഔൻ) നിങ്ങളുടെ കൈകളും നിങ്ങളുടെ കാലുകളും വിപരീതഭാഗത്ത് നിന്ന് മുറിച്ചുകളയും. പിന്നെ നിങ്ങളെല്ലാവരെയും ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് (7:125)

പ്രസ്തുത ആയത്തുകളിലൊന്നും തന്നെ ശൂലങ്ങളോ, കീലങ്ങളോ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ശിക്ഷയെ പറ്റി പറയുന്നില്ല. അപ്പോൾ 'ഫിർഔനു ദുൽ ഔതാദ്' എന്നതിന് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായ അർത്ഥം ചരിത്രപരമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ ഖുർആന്റെ ഈ വിശേഷണത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കേണ്ടതാണ്.

'ഔതാദ്' എന്ന പദം ഖുർആനിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചതായി കാണാം. അത് തികച്ചും മറ്റൊരർത്ഥത്തിലാണ്. ഔതാദ് എന്ന പദം 'വമ്പിച്ച കെട്ടിട നിർമ്മാണമാണെന്ന' അർത്ഥം ലഭിക്കാൻ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചതിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി അല്പം വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് മലകളെ പറ്റിയും പർവ്വതങ്ങളെ പറ്റിയും ഖുർആനിൽ 'ജിബാൽ' റവാസിഅ് എന്നീ രണ്ടു പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ 'ജിബാൽ' എന്ന പദത്തോടൊപ്പം മാത്രമേ 'ഔതാദ്' എന്ന വിശേഷണം ഖുർആൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. 'റവാസി'ന്റെ പ്രയോഗം ഇങ്ങിനെയാണ്.

ഹുവല്ലദീ മദ്ൽ അർജ്ജ വജഅല ഫീഹാ റവാസിയ വ അൻഹാറ: = അവനത്രെ ഭൂതലത്തെ വിതാനിക്കുകയും അതിൽ റവാസിഅ് (പർവ്വത

ങ്ങളെയും) മലകളെയും നദികളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തത് (13:4). ഇങ്ങനെ 15:20, 16:16, 21:32, 27:62, 31:11 എന്നീ ആയത്തുകളിൽ 'റവാസിഅ്' എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചതായി കാണാം. ഈ ആയത്തുകളിൽ ഭൂമി ഇളകാതിരിക്കാൻ 'റവാസിഅ്' (മലകളെ) സ്ഥാപിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ആയത്തുകൾ 16: 26, 21: 32, 31: 11 മുതലായവയാണ്. അവയിലൊന്ന് -

'വ അൽഖാ ഫിൽ അർജി റവാസിയ അൻ തമീദബിക്വം = അവൻ (അല്ലാഹു) ഭൂമിയിൽ റവാസിഅ് (പർവ്വതങ്ങൾ) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളേയും കൊണ്ട് അത് കൂലുങ്ങാതിരിക്കാൻ (16:16).

ഭൂമി ഇളകാതിരിക്കുന്ന ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നിടത്താണ് 'റവാസിഅ്' എന്ന പദം ഖുർആൻ പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഇളകുന്നതിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്ന ധർമ്മം 'റവാസിഅ്' എന്ന വിശേഷണമുള്ള പർവ്വതങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ 'റവാസിഅ്' നോടൊപ്പം കീലം, ആണി എന്നീ അർത്ഥം ലഭിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന 'ഔതാദ്' ഖുർആൻ വിശേഷണമായുപയോഗിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഖുർആനിൽ 'ജിബാൽ' എന്ന് വിശേഷണമുള്ള മലകളെ പറ്റി പറഞ്ഞിടത്തൊന്നും അവർക്ക് ഇളകുന്ന ഭൂമിയെ പിടിച്ചു നിർത്തുക എന്ന ധർമ്മത്തെ പറ്റി പറയുന്നുമില്ല. അതായത് ഇളകുന്നതിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്ന ആണിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ കീലത്തിന്റെ ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതായി ജിബാൽ എന്ന പദത്തോടു ചേർത്ത് ഖുർആൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ജിബാലിന്റെ (മലകളെ) വിശേഷണമായിട്ടാണ് 'ഔതാദ്' എന്ന പദം ഖുർആൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ അവിടെ 'ഔതാദിന്' ഇളകുന്നതിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്ന ആണി, കീലം എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. മലകളുടെ ഭീമാകാരമായ ആകാരത്തെ പറ്റി വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു അർത്ഥങ്ങളാണ് ഖുർആന്റെ പ്രയോഗം

ഗത്തിൽ നിന്നും ഔതാദിന് ലഭിക്കുന്നതിന് ജിബാൽ വിശേഷ്യവും ഔതാദ് വിശേഷണവുമായി ഉപയോഗിച്ച ആയത്തുകൾ ഇവയാണ്.

‘നാം ഭൂമിയെ ഒരു വിരിപ്പും ജിബാലിനെ (മലകളെ) ഔത്താദുമാക്കിയില്ലേ? (78:7)

ഇവിടെ സമനിരപ്പായ ഭൂമിയും അതിൽ സ്പാകൃതിയിൽ മാനം ഭേദിച്ചു ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളുടെ ഗംഭീരമായ വലിപ്പത്തെയും പറ്റിയാണ് ‘ഔതാദ്’ എന്ന പദം യോജിക്കുക. ഭൂമിയുടെ അടിയിലേക്ക് വേരുകളുള്ള ആണിയോ, കീലമോ ആണെന്ന അർത്ഥത്തേക്കാൾ വലിപ്പത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥം ഫലിപ്പിക്കാനാണ് ജിബാലിനെ ഔത്താദ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത് ഈ ആയത്ത് കൃത്യമായ ഭൂമിയെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി നിർത്തുന്ന റവാസിൻ്റെ ആയത്തിനോട് തുല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ താഴെ എഴുതിയ ആയത്തുമായി യോജിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

‘ഒട്ടകങ്ങളിലേക്ക് അവർ നോക്കുന്നില്ലേ? അവ എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന്. ആകാശത്തിലേക്കും (അവർ നോക്കുന്നില്ലേ) അതെങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്ന്. പർവ്വതങ്ങളിലേക്കും (അവർ നോക്കുന്നില്ലേ). ജിബാലുകളിലേക്കും (മലകളിലേക്കും നോക്കുന്നില്ലേ) അതെങ്ങനെ ഉയർത്തി നിർത്തപ്പെട്ടതെന്നും (88:19).

ഈ ചുരുക്കിയിട്ടുള്ള വചനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ‘ഔതാദ്’ എന്ന പദം ‘ആകാശത്തേക്ക് ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന നിർമ്മിതികൾ’ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ന്യായമായും എത്തിച്ചേരാം. ഇതിൽ നിന്നും നമുക്ക് അനുമാനിക്കാൻ സാധിക്കുക ‘ഫിർഔനുദുൽ ഔതാദ്’ എന്നാൽ ഭീമാകാരമായ നിർമ്മിതികൾ നടത്തിയ ഫിർഔൻ എന്നാണ്.

ഇനി നേരത്തെ പരാമർശിച്ച ആയത്ത് തന്നെ ഒന്നുകൂടി വിശകലനം ചെയ്യാം.

‘ആദിനോട് - കുറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങ

ളുടെ ഉടമസ്ഥരായ ഇറമ് ഗോത്രത്തോട് - നിന്റെ നാഥൻ എങ്ങനെ പ്രവൃത്തിച്ചുവെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ? അവർക്ക് തുല്യരായി ആരും ആനാടുകളിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. താഴ്വാരങ്ങളിൽ പാറകൾ തുരന്ന് (വീടുണ്ടാക്കിയിരുന്ന) സമുദ് ഗോത്രത്തോടും. ഔതാദുകളുടെ (വൻ കെട്ടിടനിർമ്മിതികളുടെ) അധിപനായ ഫിർഔനോടും (നിന്റെ നാഥൻ എങ്ങനെ പ്രവൃത്തിച്ചുവെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ)? ആനാടുകളിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു അവർ (89:7-11)

ഈ ആയത്തുകളിൽ കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിൽ ഭ്രമമുള്ളവരും തങ്ങളുടെ പൊങ്ങച്ചവും പ്രതാപവും കാട്ടാൻ സൗധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന അതിക്രമകാരികളുമായ ജനസമൂഹങ്ങളെ പറ്റിയാണ് ചുരുക്കിയിട്ടുള്ള പരാമർശിക്കുന്നത്. ആദ്, ഇറമ്, സമുദ് ഗോത്രങ്ങളോടൊപ്പം ഫിർഔനേയും ചുരുക്കിയിട്ടുള്ള ഈ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഔതാദുകളുടെ ഫിർഔൻ (Pharaoh of Awta) എന്നതിനർത്ഥം ‘പടുകുറ്റൻ നിർമ്മിതികളുടെ അധിപനായ ഫിർഔൻ’ എന്നാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും ഈ ഫറോവയെ നമുക്ക് എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാനാവുകയും ചെയ്യും. അല്ലാതെ ശുലങ്ങളുടെയും കീലങ്ങളുടെയും ഫിർഔൻ എന്നോ പട്ടാള ക്യാമ്പുകളുടെ ഫിർഔൻ എന്നോ അർത്ഥം പറയുമ്പോൾ ഈ ജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്രത്തിലെ വമ്പിച്ച നിർമ്മിതികൾ നടത്തിയ ഫിർഔനെ തിരിച്ചറിയാതെ പോവും.

മാലികി മദ്ഹബിലെ പണ്ഡിതനും വിശ്വപ്രശസ്ത ചുരുക്കിയിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാതാവുമായ അൽ ചുരുക്കിയിട്ടുള്ള ‘ഇബ്നു അബ്ബാസിനെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ചുരുക്കിയിട്ടുള്ള 38:13 ആയത്തിലെ ‘ഔതാദുകളുടെ ഫിർഔൻ’ എന്ന പ്രയോഗത്തിലെ ‘ഔതാദിന്’ നൽകിയ അർത്ഥം ‘സുരക്ഷിതമായ കെട്ടിടങ്ങളുടെ അധിപൻ’ എന്നാണെന്നും മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാതാവായ അൽദഹക്, ഫിർഔൻ ‘വതദ്’ എന്ന് പേ

രുള്ള ധാരാളം കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു എന്നും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് History Justifies to the Infallibility of Quran എന്ന കൃതിയിൽ ഡോ. ലോയെ ഫതുഹിയും പ്രൊഫ: ശേതാ അൽദർഗസ്സാലിയും പറയുന്നു. (പേ. 139)

ഈജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്ന വമ്പിച്ച നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളത് രംസീസ് രണ്ടാമൻ ഫറോവയാണ്. ഭീമാകാരമായ സ്മാരകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ അദ്വൈതനാണ് രംസീസ്. നൈലിന്റെ കരയിൽ തന്റെ സ്വന്തം നാല് പടുകുറ്റൻ പ്രതിമകൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് പണിത അതിഭീമാകാരമായ അബുസിംബൽ ക്ഷേത്രം ഈജിപ്തിലെ അത്തുതങ്ങളിലൊന്നാണ്. മൂസാ നബി(അ)ന്റെ കാലത്തെ ഫിർഔനെ ഔതാദുകളുടെ ഫിർഔൻ എന്ന് ചുരുക്കിയിട്ടുള്ള വിശേഷിപ്പിച്ചത് അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. Chronicle of Pharaohs എന്ന പുസ്തകത്തിൽ Clayton P.A. എഴുതുന്നു:

അദ്ദേഹത്തിന്റെ (രംസീസ് ഫറോവ) കെട്ടിടനിർമ്മാണ സംരംഭങ്ങൾ ഹെർകുലീയൻ നിലവാരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. കർണക്കിലേയും ലക്സർലിലേയും മഹത്തായ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു പണിതു. ഗോർണയിലെ (തീബ്സ്) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ ശവകുടീര ക്ഷേത്രവും പണിതീർത്തു. അബിഡോസ് ക്ഷേത്രവും അബിഡോസിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ക്ഷേത്രവും പണി കഴിപ്പിച്ചു. തീബ്സിലെ പടിഞ്ഞാറെക്കരയിൽ രംസീസിയം എന്ന പേരിൽ ബൃഹദാകാരമായ ഒരു ശവകുടീരക്ഷേത്രം അദ്ദേഹം പണിതു. ജബലൂൽ സിൽസിലയിലെ ചെങ്കൽ ഖനിയിൽ എഴുതിവെച്ച രേഖകൾ പ്രകാരം രംസീസിയത്തിന് മാത്രമായി കല്ല് വെട്ടിയെടുക്കാൻ മൂവായിരത്തോളം തൊഴിലാളികൾ അവിടെ ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. ആബിയ (സുഡാൻ) യിലെ ബൈത്തുൽ വാലിയിലും, ഗെർഹ് ഹുസൈനിലും, വാദി സബൂആയി

ലും, കിഴക്കൻ നപാത്തയിലും വമ്പിച്ച ശവകുടീരക്ഷേത്രങ്ങൾ രംസീസ് പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (പേ. 153)

ഖൂർആനിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഫിർഔൻ ഭൗതികലോകത്ത് കെട്ടിനിർമ്മാണത്തിൽ ഉൽക്കടമായ ഭ്രമവുമുള്ള ആളാണെതിലേക്ക് സൂചന നൽകുന്നു. ഖൂർആൻ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയെ പറ്റി പറയുന്നു.

‘ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു മാതൃകയാക്കി അല്ലാഹു എടുത്തുകൊടുത്തു. അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ‘എന്റെ നാഥാ നീ എനിക്കുവേണ്ടി നിന്റെ സവിധത്തിൽ

ലുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു ഭവനം പണിതു തരേണമേ ഫിർഔനിൽ നിന്നും അവന്റെ ചെയ്തികളിൽ നിന്നും നീ എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് നീ എനിക്ക് മോചനം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ (66:12).

ഫിർഔന്റെ ഭാര്യ ഹദ്റത്ത് ആസ്യം ബീബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും ഫിർഔൻ കെട്ടിനിർമ്മാണ പ്രിയനാണ് എന്ന സൂചന ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ലോകത്ത് രമ്യ ഹർമ്മങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ലൗകികനും ക്രൂരനുമായ തന്റെ ഭർത്താവിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനത്തിനു

വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അവർ സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു വീട് എനിക്ക് നൽകേണമേ എന്ന കാര്യമാണ് ഊന്നി പറയുന്നത്. ഈജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്രത്തിൽ വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങളും ക്ഷേത്രസമൂഹങ്ങളും നിർമ്മിക്കുകയും ഇന്നും നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന രംസീസ് ഫിർഔന്റെ കെട്ടിട നിർമ്മാണതരയെ അഭിവ്യജ്ഞിപ്പിക്കാൻ ഖൂർആൻ നടത്തിയ പരാമർശം ഈജിപ്ഷ്യൻ ആർക്കിയോളജിയിലേക്ക് ഖൂർആൻ നൽകുന്ന സൂചനയല്ലേ? ഇത് വഴി ചരിത്രത്തെ ഈജിപ്ഷ്യൻ ആർക്കിയോളജിയുമായി കണ്ണികോർക്കാൻ സാധ്യമാവുന്നു.

(തുടരും)

(24 -ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ വിലമതിക്കുകയായിരുന്നു.

രണശൂരതയും വിശ്വസ്തതയും വിശാലമനസ്കതയും മറ്റ് ഉത്തമഗുണങ്ങളും ഒത്തിണങ്ങിയ മിർസാ കുടുംബക്കാരിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ തങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയതിൽ അത്ഭുതില്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാർ പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്തെ, തങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോൾ ഖാദിയാനിലെ മിർസാ ഗുലാം മുർത്തസാ സാഹിബിന്റെ കുടുംബജാഗീറുകൾ അവർക്കുതന്നെ തിരികെ നൽകുകയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇതിനകം ഇന്ത്യയിൽ തങ്ങളുടെ ആധിപത്യവും മേധാബലവും ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ലോകമെങ്ങും സാമ്രാജ്യത്വമുന്നേറ്റം ദൃശ്യമായ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പാശ്ചാത്യശക്തികൾക്കെതിരെ പൊരുതുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമെന്നു തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതുമാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരെ പൊരുതിയ ടിപ്പുസുൽത്താൻ പോലും വഞ്ചിക്കപ്പെടുക

യാണുണ്ടായത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരല്ലെങ്കിൽ അവരെക്കാൾ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം പെരുമാറുന്ന മറ്റൊരു പാശ്ചാത്യ കോയ്മ ഇന്ത്യയെ കീഴടക്കുമായിരുന്നെന്ന്, പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു തന്റെ ‘വിശ്വചരിത്രാവലോകന’ത്തിലൂടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരണാർഹമാണ്.

അങ്ങനെ ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ പൊൻലിപികളാൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട, ഖാദിയാനിലെ ആ പാർസികുടുംബത്തിൽ, മിർസാ ഗുലാം മുർത്തസായുടെയും ചിറാഗ് ബീബിയുടെയും മകനായി, 1835 ഫെബ്രുവരി13നു വെള്ളിയാഴ്ച പ്രഭാതത്തിൽ ഹദ്റത്ത് അഹ്മദ് ജനിച്ചു. ഈ കുട്ടിയാണ്, രണ്ടായിരം കൊല്ലം മുമ്പ് ഈസാനബി (അ) ദീർഘദർശനം ചെയ്ത അഹ്മദ് എന്ന പ്രവാചകനെന്ന് ആ മാതാപിതാക്കൾ പോലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പിന്നീട് ലോകമതറിഞ്ഞു. നാം ഓരോരുത്തരും അതിനു സാക്ഷികളുമായി. വരും തലമുറകളും കൽപ്പാനകാലത്തോളം ഈ സത്യം ഏറ്റുപാടും, സംശയമില്ല. ●

ഉജിലിസ് അൻസാറുല്ല കോഴിക്കോട് ദേവല 2006 നവംബർ 10,18,25 തീയതികളിൽ കോഴിക്കോട് ടൗൺഹാളിൽ സംഘടിപ്പിച്ച തിരുനബികീർത്തന സമ്മേളനങ്ങളുടെ സിഡികൾ തയ്യാറായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

4 സിഡികൾക്ക് 100 രൂപ.....!!

എല്ലാവരും വാണി സൂക്ഷിക്കേണ്ട വിശിഷ്ടവ്യക്തികളുടെ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും സിഡികൾ സാധാരണക്കാരുടെ, വിജ്ഞാനകുതുകികളുടെ, പണ്ഡിതന്മാരുടെ നിർബന്ധമാലും വാണി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ബുക്കിസിനിസ്

ബന്ധപ്പെടുക:- അഹമദിയ്യ മുസ്ലിം ബുക്ക് സിറനാൽ ജി.എച്ച് റോഡ് കോഴിക്കോട്- 1
ഫോൺനമ്പർ 0495 - 6520733

ജിന്ന് ആരാണു്?

എ.പി. കുഞ്ഞാമു

ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരിൽപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗം തന്നെയാണു്. മനുഷ്യരുടെ ചില സ്വഭാവ സവിശേഷതകളെ അഭിവൃത്തിപ്പെടുത്താനാണു് ഖുർആൻ ഈ പദം പ്രയോഗിക്കുന്നതു്.

കണ്ണിമ വെട്ടുന്ന നേരം കൊണ്ടു് കൊട്ടാരം പണിയുകയും വിചാരിച്ചതെല്ലാം സാധിക്കുകയും, ആശ്രഹിക്കുന്ന വേഷങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന അറബിക്കഥയിലെ ജിന്നുകളെ കുറിച്ച് കേൾക്കാത്തവരാരും ഉറപ്പാക്കുന്നില്ല. കൊച്ചുകുട്ടികളെ പിടിച്ചിരുത്താനും, പേടിപ്പിക്കാനും, ഉറക്കാനും മുത്തശ്ശിമാർ പറയുന്ന രാക്ഷസങ്ങളിലെ മുഖ്യകഥാപാത്രങ്ങളാണു് ജിന്ന്. മുസ്ലിംകളുടെ ഇടയിൽ ജിന്നിന് മറ്റൊരു നോൾ കൂടിയുണ്ടു്. ഈ അരുപികളായ ജിന്നുകൾ സ്ത്രീകളെ ബാധിക്കാറുണ്ടു്. ജിന്നു ബാധിച്ച സ്ത്രീ സ്വവ്യക്തിത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടു് ജിന്നിന്റേതായി മാറുന്നു. അത്തരം ജിന്നുക്കൾ കേരളത്തിലെ അങ്ങാടിമുണ്ടാണു്. ചികിത്സ, ഭാവി പ്രവചനം, കാര്യസാധ്യം മുതലായ പല പരിപാടികളുമായി ഈ ജിന്നുക്കൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ടു്. മുസ്ലിംകളുടെ ജിന്നുകൂട്ടലിന്റെ ഹിന്ദു സ്റ്റൈലാണു് ഗന്ധർവ്വൻ കൂടൽ. ഏതായാലും ജിന്നു കൂട്ടലിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ മാനസിക പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ വിശകലനമല്ല ഈ ലേഖനം കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം. ഗഹനവും തത്ത്വശാസ്ത്രനിരീക്ഷണവുമായ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ 'ജിന്നി'നെപ്പറ്റി ധാരാളം പ്രതി

പാദനങ്ങളുണ്ടു്. ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ജിന്നിനെക്കുറിച്ചാണു് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

ജിന്നിനെ പോലെ ഖുർആൻ പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റൊരു സൃഷ്ടിവിശേഷമാണു് മലക്കുകൾ. ജിന്നുകളും മലക്കുകളെ പോലെയുള്ള ഒരു അലൗകിക ജീവിയാണു് ഭൂരിപക്ഷ മുസ്ലിംകളും കരുതുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ മലക്കുകൾ എന്നതു് മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ നേത്രങ്ങൾക്ക് ദർശനയോഗ്യമായ ഒരു സവിശേഷ സൃഷ്ടിയാണു്. ഈസാനബി (അമിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനും റസൂൽ തിരുമേനി (സ.)ക്കും പല രൂപത്തിൽ അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായി കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ജിന്നിന് ഇത്തരം ഒരു പ്രതിഭാസമുള്ളതായി എവിടെയും കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ വിധി വിലക്കുകളെല്ലാം തന്നെ ജിന്നുകൾക്കും മനുഷ്യരെപ്പോലെ തന്നെ ബാധകമാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവരെ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയലേക്ക് ക്ഷണിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയാണു്? എന്താണു് അവരുമായുള്ള വിനിമയ മാധ്യമം? അവർക്ക് ശരീരത്തു് ബാധകമാണോ? അവർ എങ്ങനെയാണു് നമസ്കരിക്കുന്നതു്. എങ്ങനെ സക്കാ

ത്തു് കൊടുക്കുന്നു. എങ്ങനെ ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നു. എങ്ങനെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെ ശരീരത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു്. ഈ ജിന്നുകൾ ഒരു പ്രത്യേക തരം സൃഷ്ടിയാണെന്നിൽ അവർക്ക് മനുഷ്യപ്രവാചകനെ അനുസരിക്കേണ്ട ബാധ്യത ഇല്ല. ഈ തത്വത്തെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രഘോഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളാണു് വിഹരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അല്ലാഹു മലക്കുകളെ പ്രവാചകന്മാരാക്കുമായിരുന്നു. മനുഷ്യരായതു കൊണ്ടു മനുഷ്യരിൽ നിന്നു തന്നെ അവർ പ്രവാചകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. 'ജിന്ന്' ഒരു പ്രത്യേക ജീവിയായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കായി പ്രത്യേകം പ്രവാചകന്മാരെ അവരിൽ നിന്നു തന്നെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു ജിന്നിൽ പെട്ട പ്രവാചകനെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ല. റസൂൽ തിരുമേനി (സ.) ജിന്നിനും മനുഷ്യർക്കും പ്രവാചകനായി അവതരിച്ച ആളാണു്. എന്നാൽ തിരുമേനി കൊണ്ടുവന്ന ശരീരത്തിൽ ജിന്നുകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ശരീരത്തു് വിവരിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. അതേപോലെ തിരുമേനി(സ.)യുടെ ജീവിതം ഒരു തുറന്ന പുസ്തകമാണു്. അതിൽ എവിടെയും

ജിന്നുകൾക്കായി ഒരു തർബിയത്ത് ക്ലാസ്സ് എടുത്തതായോ പ്രത്യേകമായി ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയതായോ കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ ഈ സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ട ജിന്നുകൾ എന്ന സൃഷ്ടി മനുഷ്യരിൽ പെട്ട ഒരു വിഭാഗം തന്നെയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആരാധന, വിവാഹം, സ്വത്തവകാശം മുതലായ കാര്യങ്ങളിലെ ശരീഅത്ത് നിയമം ജിന്നുകൾക്കും മനുഷ്യരെപ്പോലെ ബാധകവുമാണ്.

ജിന്ന് എന്ന പദത്തിന്റെ അറബി ഭാഷയിലെ ധാതാർത്ഥം എന്താണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പല അർത്ഥങ്ങളിലും ജിന്ന് എന്ന പദം ഇസ്‌ലാമിക സാഹിത്യത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്, അദൃശ്യമായത്, ഒറ്റപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നത്, വിദൂരത്തുള്ളത്, ഇരുട്ട് എന്നെല്ലാം അർത്ഥമുണ്ട്. നിഴൽ എന്ന അർത്ഥവും അതിനുണ്ട്. അതേ മുലാർത്ഥത്തിലാണ് 'ജനത്ത്' അഥവാ സ്വർഗ്ഗം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവും ലഭിക്കുന്നത്. കനത്ത വ്യക്തമായതിൽ നിലകൊള്ളുന്നതാണ് സ്വർഗ്ഗം അഥവാ ആരാമം. അതുകൊണ്ടാണ് സ്വർഗ്ഗത്തെ 'ജനത്ത്' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. പാവ്നും ജിന്ന് എന്ന് പറയാറുണ്ട്. കാരണം അത് മറഞ്ഞ് മാളത്തിൽ നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. രോഗാണുക്കൾക്കും ജിന്ന് എന്ന് പറയും. റസൂൽ തിരുമേനി ആ അർത്ഥത്തിൽ 'എല്ലിൻ കഷ്ണങ്ങളിൽ ജിന്ന് ഉണ്ടാകൂ' മെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആർത്തവകാരികളായി അകന്നുനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ ജിന്ന് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലനിവാസികളായ ഗിരിജനങ്ങളെയും ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്ന് കഴിയുന്ന ഉന്നതകുലജാതരേയും സമൂഹത്തിലെ മേലേക്കിടയിലുള്ള ആളുകളേയും ബുദ്ധിജീവികളേയും ധനികരേയും ജിന്ന് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഇങ്ങനെ പല അർത്ഥവൈവിധ്യങ്ങളും ജിന്ന് എന്ന പദത്തിനുണ്ട്.

അപ്പോൾ റസൂൽ തിരുമേനി (സ)യുടെ അടുത്ത് ഒരു കൂട്ടം ജിന്നുകൾ

വന്നു ഇസ്‌ലാം മതം ആശ്ലേഷിച്ചതായി ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അവർ മലകളിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു ഒറ്റപ്പെട്ട മനുഷ്യസമൂഹമായിരുന്നു. അവർ ആളുകൾ കാണാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി പകൽ സമയത്ത് തമ്പടിച്ചു അതിൽ താമസിക്കുകയും രാത്രിസമയത്ത് ആരും കാണാതെ തിരുമേനി (സ)യുടെ അടുക്കൽ പോയി ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിച്ചതായും ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യരിൽപെട്ട ഒരു വർഗ്ഗമാണ് ജിന്ന്. സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ള കുബേരന്മാരെ നമുക്ക് ജിന്ന് വർഗ്ഗത്തിൽ പെടുത്താം. സാധാരണക്കാർ ഇൻസുമാണ്. അതേപോലെ അധികബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യമുള്ളവർ, വലിയ പണധനന്മാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇതൊക്കെ സാധാരണക്കാരുമായി അടുത്തുകഴിയുന്നവരല്ല. അവർ സാധാരണക്കാരിൽ നിന്ന് എന്നും അകന്നുനിൽക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവരെയാണ് ജിന്ന് എന്ന സംബോധന കൊണ്ടു വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

ജിന്നിനേയും ഇൻസിനേയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിനെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്താൽ നമുക്കത് മനസ്സിലാകും. തീ കൊണ്ടാണ് ജിന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. "തീ അഹങ്കാരത്തേയും അഹംഭാവത്തേയും സ്വാർത്ഥബോധത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇൻസിനെ അഥവാ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് കളിമണ്ണിൽ നിന്നും. അപ്പോൾ ജിന്ന് എന്ന പദം മനുഷ്യന്റെ തന്നെ ഗുണപരമായ ഒരു വിശേഷണത്തെ ദ്രോതിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് അഹങ്കാരിയായതുകൊണ്ടാണ് ജിന്ന് തീയുടെ സ്വഭാവം കാണിക്കുന്നത്. കളിമണ്ണ് രൂപാന്തരത്തിന് വിധേയമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു മൺകൂടം ഉണ്ടാക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നെങ്കിലും ഒരു രൂപം അതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കാം. ചുരുക്കത്തിൽ നാം ഇച്ഛിക്കുന്നവിധം കളിമണ്ണിനെ രൂപപ്പെടുത്താം. അതേപോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ അവതീർണ്ണനായാൽ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഈ കളിമണ്ണിന്റെ സ്വഭാവമുള്ള

വരാണ്. അവർ പ്രവാചകന്റെ ഇച്ഛാനുസൃതമായ രൂപം കൈകൊള്ളാൻ വിധേയപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നു. പക്ഷേ തീ കൊണ്ടുള്ള സൃഷ്ടി ഇങ്ങനെ വഴങ്ങുന്നതോ വിധേയപ്പെടുന്നതോ അല്ല. കാരണം വന്ന പ്രവാചകനെക്കാൾ വലിയ ആളാണ് താനെന്ന് വിചാരിക്കും. ആദം നബിയെ അനുസരിക്കാതിരുന്ന ഇബ്‌ലീസ് ജിന്നിൽ പെട്ട മനുഷ്യനായിരുന്നു. അന്ന് ഇബ്‌ലീസ് അനുസരണക്കേടിന്റെ ഉൽഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. ഇന്ന് നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാർ അതു പിന്തുടരുന്നതായി അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യുടെ അടുത്ത് രാത്രിയിൽ വന്ന് ബൈയ്യത്ത് ചെയ്ത മലനിവാസികൾ പകലിൽ താമസിച്ച സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവർ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്തതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളും മറ്റും സഹാബത്ത് കണ്ടിരുന്നതായി പ്രസ്തുത ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഭക്ഷണമൊക്കെ കഴിക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽപെട്ടവരായിരുന്നു അവർ. ജിന്ന് എന്നാൽ ജനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഉയർന്ന മണ്ഡലങ്ങളിൽ വിഹരിക്കുന്നവർ, അകന്നു കഴിയുന്നവർ ഒളിച്ചു കഴിയുന്നവർ, മലനിവാസികൾ, എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്തവർ ഇവരൊക്കെ ഈ ഗണത്തിൽ പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മലക്കുകൾ, മനുഷ്യർ ഇവരല്ലാത്ത മറ്റൊരു പ്രത്യേകതരം ജീവികളാണ് ജിന്ന് എന്ന കാര്യം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് രണ്ടു ആയത്തുകൾ ഞാൻ താഴെ ചേർക്കാം.

(1) ജിന്നിന്റെയും ഇൻസിന്റെയും സമൂഹമേ! എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരുകയും ഈ നാളിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത് സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദൂതന്മാർ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലെ? എന്ന് പുനരുത്ഥാനനാളിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കും). അവർ പറയും ഞങ്ങൾക്ക് എതി

രായി ഞങ്ങൾ തന്നെ ഇതാ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഐഹികജീവിതം അവരെ വഞ്ചിച്ചു എന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമാകും. തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് എതിരായി അവർ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് (6:131).

ജിന്നിന്റെയും ഇൻസിന്റെയും സമൂഹമേ! ആകാശങ്ങളുടേയും ഭൂമിയുടേയും മേഖലകളെ അതിലംഘിച്ച് അപ്പുറം കടക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കടന്നുപോയികൊള്ളുക. തെളിവോടുകൂടിയല്ലാതെ നിങ്ങൾ കടന്നുപോവുകയില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടരുടെ നാമന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതിനെയാണ് നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നത് (55:34,35).

ആദ്യത്തെ ആയത്തിലും രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിലും സംബോധകർ മനുഷ്യരിൽ പെട്ടവരാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നു. മനുഷ്യരിൽപെട്ട രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളാണ് അത്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ എവിടെയും ജിന്നുകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകനെ അയച്ചതായി കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ സംബോധിതരും ശരീ അത്ത് നിയമം പാലിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതേപോലെ വിധിനാളിൽ ജിന്നുകളെ വേറെയും മനുഷ്യരെ വേറെയും വിചാരണ ചെയ്യുന്നതായി വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നുമില്ല. രണ്ടുകൂട്ടരേയും ഒരുമിച്ചു തന്നെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ അതായത് (55:34, 35) പ്രയുക്തമായിരിക്കുന്ന ജിന്നും ഇൻസും രണ്ടു പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഒന്നു കേപിറ്റലിസമാണ്. മറ്റേത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹമാണ്. കേപിറ്റലിസ്റ്റു രാജ്യങ്ങളെ ജിന്നെന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റു ജനകീയ രാജ്യങ്ങളെ ഇൻസെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ബഹിരാകാശത്തുള്ള റോക്കറ്റ് വിക്ഷേപണത്തെ

സംബന്ധിച്ചാണ് പ്രസ്തുത ആയത്തിൽ പരാമർശിച്ചത്. ആകാശം തിർത്തികൾ ലംഘിച്ചു പോകാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുമെന്നാണ് പറയപ്പെട്ടത്. പരിധി മറികടന്നുപോയാൽ നാശം ഉണ്ടാ വുമെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മേൽ ആയത്തിൽ വളരെ പ്രകടമായി മനസ്സിലാവുന്ന ഒരു പ്രവചനമുണ്ട്. ഭാവിയിൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് തന്നെ രണ്ടുവിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിത്തീരുകയും അതായത് കേപിറ്റലിസ്റ്റ് അഥവാ മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും ഇവർ തമ്മിലുള്ള ശക്തിപരീക്ഷണങ്ങൾ ആകാശത്ത് റോക്കറ്റ് വിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തും. ഈ പ്രവചനം വളരെ പ്രത്യക്ഷമായി ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പൂർത്തിയാവുകയുണ്ടായി. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം നിലനിന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് അമേരിക്കയും റഷ്യയും തമ്മിൽ ബഹിരാകാശത്ത് ആധിപത്യം നേടാനുള്ള തീവ്രമായ മത്സരങ്ങളുണ്ടായത് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ രണ്ടു ഡിവിഷനിൽപെട്ടവരെയാണ് “യാമഅ്ശറൽ ജിന്നിവൽ ഇൻസ്” കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാതെ ജിന്നി ഒരു അഭൗമികജീവിയല്ല. ആൾക്കാരുടെ ദേഹത്ത് ബാധയായി ആവേശിക്കുന്ന ശക്തിയുമല്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെയും റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യുടേയും വലിയ ഒരു സത്യസാക്ഷ്യമാണ് ഈ വാക്യം. ആകാശ വാഹനങ്ങളെപ്പറ്റി സ്വപ്നം കാണാൻ കൂടികഴിയാത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ ഭാവിയിൽ മനുഷ്യർ തന്നെ രണ്ടു ബ്ലോക്കുകളായി തിരിഞ്ഞു ആകാശം തിർത്തികളെ അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടക്കുമെന്ന് 1400 കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പു പ്രവചിക്കുകയും ഇക്കാലത്ത് അത് പൂർത്തിയാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ജിന്നി ഒന്നുകൂടി നമുക്ക് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ പറഞ്ഞതിന്റെ കൂടെ വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഒരു വചനം കൂടി വായിച്ചാൽ ഈ അർത്ഥം

നമുക്ക് പൂർണ്ണമായും ബോധ്യമാകും. ‘എന്നെ ആരാധിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ജിന്നിനേയും ഇൻസിനേയും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.’ (5:157) അപ്പോൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടേയും സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്ന് തന്നെ. രണ്ടും ഒരേ ഇനത്തിൽപെട്ടവർ തന്നെ. “പറയുക, ജിന്നുകളിൽ പെട്ട ഒരു സംഘം (ഖുർആൻ) ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടെന്നും എനിട്ട് അവർ തിരിച്ചുപോയി തങ്ങളുടെ നാട്ടുകാരോട് അത്ഭുതകരമായ ഒരു ഖുർആൻ തങ്ങൾ കേട്ടതായി പറഞ്ഞെന്നും എനിക്ക് ദിവ്യസന്ദേശം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (72:2) ഇവരെ പറ്റി ചരിത്രത്തിലും ഹദീസുകളിലും കാണുന്നത് ഇവർ യഹൂദികളായിരുന്നുവെന്നാണ്. അപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ തന്നെയാണ് ജിന്നി. സൂറ: ജിന്നി പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇതിലും കൂടുതൽ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇന്നു സമൂഹത്തിൽ വിഹരിക്കുന്ന ജിന്നി ഉമ്മാരും, മൊല്ലുമാരും അവരുടെ സുത്രപ്പണികളും ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും സമൂഹത്തെ രക്ഷിക്കുന്ന ബാധ്യത നമുക്കുണ്ട്. വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനരായ ആളുകൾ ഇത്തരം ജിന്നുകളിലും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അകപ്പെടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ജിന്നി എന്നത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ചില സവിശേഷ സ്വഭാവങ്ങളുള്ള ഒരു വിഭാഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഖുർആൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദം ജനങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും പണ്ഡിതന്മാർ അവരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. ●

ദൈവത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം

ഞാൻ എന്റെ ദാസനോട് പെരുമാറുന്നത് എനോട് അവന്റെ വിശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയുമനുസരിച്ചാണ്. അതുകൊണ്ട് അവനെ പറ്റി അവനുദ്ദേശിച്ച വിധം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മുഹമ്മദ് നബി - (ബുഖാരി)

യേശു ദൈവത്തിനു സമനോ?

അൻവർ, പാലക്കാട്

യേശു ദൈവത്തിന്റെ മഹാനായ ഒരു പ്രവാചകനാണ്, ദൈവമോ ദൈവ പുത്രനോ അല്ല. മനുഷ്യയുക്തിക്കും, നീതിബോധത്തിനും നിരക്കാത്ത ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ലേഖകൻ തുറന്നു കാട്ടുന്നു.

ലോ

കത്തവതീർന്നരായ മതപുരുഷന്മാരിൽ മുഹമ്മദ് നബി (സ) ഒഴികെ ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം ദൈവമോ ദൈവത്തിന്റെ ഗുണാംശങ്ങളുള്ള അവതാരങ്ങളോ ആണെന്നാണ് മതങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നത്.

അതിലൊരാളാണ് യേശു. അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദം. ലോകത്ത് കോടിക്കണക്കായ ക്രൈസ്തവർ തെറ്റിദ്ധാരണ വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ഒരു ചരിത്രപുരുഷനാണ് യേശു. ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ പല അഭിപ്രായങ്ങളുമാണ് ജനഹൃദയങ്ങളിൽ കുടികൊള്ളുന്നത്. യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണ വിശ്വാസത്തിലൂടെ ഒരു മനുഷ്യന് പാപമുക്തി കൈവരുന്നു എന്ന് ഇവർ ഘോഷിക്കുന്നു. യഹൂദർ ഇദ്ദേഹത്തെ വ്യഭിചാരപുത്രനും കള്ളവാദിയുമായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. മറ്റു ചിലർ യേശു എന്നൊരാൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ആ വിശ്വാസം വെറും ഒരു 'മിത്ത്' ആണെന്നും പറയുന്നു. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ യേശുവിനെ കുറിച്ച് പറയപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വെറും കെട്ടുകഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉടലെടുത്തതാണെന്നാണ്. പക്ഷേ, ഈ വീക്ഷണങ്ങൾക്കെല്ലാം വിരുദ്ധമായി മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് ആത്മീയമായി അധഃപ

തിച്ച ഇസ്രായീൽ ഗോത്രത്തെ നേർ മാർഗത്തിലാക്കാൻ ദൈവം നിയോഗിച്ച ഒരു പ്രവാചകനാണ് യേശു എന്നാണ്.

യേശു മനുഷ്യരൂപം പുണ്ട ദൈവമാണെന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസം ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും നിരക്കാത്തതും ന്യായരഹിതവുമാണ്. സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വശക്തനും സർവ്വസ്രഷ്ടാവുമായ ദൈവം കേവലം മനുഷ്യനായി ഭൂമിയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു ജീവിച്ചു എന്നതിലെ യുക്തിരാഹിത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ വലിയ തത്ത്വജ്ഞാനമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ആത്മീയമായ നിലയിൽ ഒരാൾ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ അനുഗൃഹീതനായ ദാസനാവും. അല്ലാതെ അയാൾ സ്വയം തന്നെ ദൈവമാകില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ളവരെയാണ് ദൈവത്താൽ പ്രേഷണം ചെയ്യപ്പെട്ട മഹാത്മാക്കളെന്ന് പറയുന്നത്. ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ അവർക്കറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവർ അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും അവന്റെ പ്രേമത്തിന് പാത്രീഭൂതരാവുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവർ ദൈവത്തിനെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഒരു ഉപാധി മാത്രമാകുന്നു. അതല്ലാതെ ദൈവം തന്നെ അവരാണെന്നോ അവർ മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള ദൈവമാണെന്നോ കരുതാൻ ന്യായമില്ല. ദൈവമങ്ങനെ ആരിലും ഇറങ്ങി

കുടികൊള്ളാറില്ല. അന്യൂനനായ അവൻ ന്യൂനമായ ഒരവസ്ഥ സ്വീകരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. ധർമ്മം ഈ ഭൂവിൽ നില നാട്ടാൻ ആവിർഭവിച്ച മഹാത്മാക്കളെ ദൈവമായി കരുതിയാൽ അവരെല്ലാവരെയും അതുപോലെ കരുതേണ്ടി വരുകയും അപ്രകാരം ദൈവം ഒന്നിൽ കൂടുതൽ രൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായി പറയേണ്ടിയും വരികയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ചില വചനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും ബൈബിളിലെ ചില ഉപമാകഥകൾ യാഥാർത്ഥ്യമെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്തതിനാൽ ആ സത്യാത്മാവ് ദൈവം തന്നെ എന്ന തെറ്റിദ്ധാരണ ഉണ്ടായി തീർന്നു.

യേശുവിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്ന ദൈവമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന പോലെ അബദ്ധമാണ് അങ്ങനെയൊരാൾ ഉണ്ടായിട്ടേയില്ല എന്നു കരുതുന്നതും. കോടിക്കണക്കിനാളുകൾ നൂറ്റാണ്ടുകളായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളെ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടേയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് ന്യായരഹിതമാണ്. കാരണം അത് ചരിത്രത്തെത്തന്നെ നിരാകരിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. അതിരുകവിഞ്ഞ ബഹുമാനാദരവിനാലും കാലപ്പഴക്കം കൊണ്ടും ചരിത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനത്തിലെ കെട്ടുകഥകൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തതിലൂടെയും ഒരാ

ഉള്ളുകൂറിച്ചുള്ള വിശ്വാസ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് വലിയ വ്യത്യാസം സംഭവിക്കാം. എന്നാലതുകൊണ്ട് അയാൾ ഒരു സാങ്കല്പിക സൃഷ്ടിയാണെന്ന കരുതാവുന്നതല്ല. അദ്ദേഹം ദൈവം നിരോധിച്ച ഒരാളായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇത്രയും ആളുകളുടെ വിശ്വാസത്തിന് പാത്രമാകാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദം പോലെ അദ്ദേഹം ദൈവമായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യകുലത്തിന് മാതൃകയാവാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ ഗുണഗണങ്ങളും ശരീരഘടനയും പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളണം. അല്ലാതെ അമാനുഷനായ വ്യക്തിയെ മനുഷ്യനായ ഒരാൾക്ക് അനുകരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇനി അഥവാ അനുകരിച്ചാൽ തന്നെ അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഫലം മനുഷ്യനിലുണ്ടാവുകയുമില്ല.

പക്ഷേ, മുഹമ്മദ് നബി(സ) പറഞ്ഞത് നോക്കുക. ‘നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യനായ എനെന്ന പിൻപറ്റുവിൻ’ സൃഷ്ടിപ്പിൽ നമ്മെപ്പോലെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യനെയല്ലേ നാം മാതൃകയാക്കേണ്ടത്?

മറ്റു മതങ്ങളിലെ മതപുരുഷന്മാർ ചരിത്രാതീതരാണ്. ചരിത്രപരമായ സന്നിഗ്ധതകളും അവ്യക്തതയും നിറഞ്ഞതാണ് അവരുടെ വ്യക്തിത്വം തന്നെ. ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു സമീപനത്തിലൂടെ അവരുടെ ചരിത്രം പഠിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതിഹാസങ്ങളുടെയും പുരാണങ്ങളുടെയും കഥകളിലൂടെയാണ് അവരെ നാം അറിയുന്നത്. അതിനാൽ അവയിൽ പലതും യുക്തിക്കോ, പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കോ യോജിക്കാത്ത കെട്ടുകഥകളാണ്. അവ വിവരിക്കുന്ന ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ വൈരുദ്ധ്യത്താലും അവ്യക്തതയായാലും അപൂർണ്ണങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, ആർക്കും ഒരു തുറന്ന പുസ്തകം പോലെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കാവുന്നതാണ് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ചരിത്രം.

ക്രിസ്തീയ മിഷണറിമാർ കാടും

മേടും കയറി യേശുവിന്റെ പാപപരിഹാരത്തിനായുള്ള കുരിശ് മരണവും അതിലൂടെ അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്ന് സുവിശേഷമറിയിക്കുമ്പോൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുൾപ്പെടെയുള്ള ചിന്തകരും ധിഷണാശാലികളും ഈ വിശ്വാസം കൈവെടിയാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു.

യേശു തന്റെ ദൗത്യകാലത്ത് പ്രബോധനം ചെയ്ത സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് ഇവയെന്ന് യേശുവിന്റെ പേരിൽ പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന ക്രൈസ്തവ പ്രചാരകരെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക.

“അല്ലാഹു തനിക്കായി ഒരു പുത്രനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം (ഖുർആൻ) ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത്. അവർക്കോ അവരുടെ പിതാക്കൾക്കോ അതു സംബന്ധിച്ച് ഒരു അറിവുമില്ല. അവരുടെ വായകളിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന വാക്ക് ഗുരുതരമായതാണ്. കള്ളമല്ലാതെ അവർ പറയുന്നില്ല.” (18:5, 6)

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിലെ ചില വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ

ഒന്നാമതായി ക്രൈസ്തവ സഹോദരരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തം പറയുന്നതുപോലെ ഇവർ മുഖ്യവും ചേർന്നതാണോ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം? അതല്ല ഓരോരുത്തരും തന്നെ തുല്യ ശക്തികളായ ദൈവങ്ങളാണോ? ഓരോരുത്തരും തുല്യശക്തികളാണെങ്കിൽ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളുടെ ആവശ്യമെന്ത്? അപ്പോൾ ഇവർ ശക്തിയിൽ തുല്യരാണെന്ന് പറയുന്നുവെങ്കിലും ഓരോരുത്തരും അപൂർണ്ണരാണെന്നല്ലേ ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്? ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ ഏകസത്തയെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഈ വിശ്വാസം മൂഢമല്ലേ?

ഇവർ പ്രഘോഷിക്കുന്നതുപോലെ യേശു ദൈവമാണെന്നതിലേക്കുള്ള തെളിവെന്താണ്? ആ മഹാ

ത്മാവ് മറ്റ് മനുഷ്യരെപ്പോലെ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും നിദ്ര കൊള്ളുകയും മറ്റ് മനുഷ്യസഹജമായ നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം മറ്റു പുണ്യാത്മാക്കളെപ്പോലെ സർവ്വശക്തനായ ഏകദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുകയും താൻ സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമല്ലെന്നു ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപ്രകാരം നിഷ്കാരായ യഹൂദികളുടെ കയ്യാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്ന വിശ്വാസം യോജിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

യേശു പല അദ്ഭുതങ്ങളും കാണിച്ചുവെന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്ന് വരുമോ? വരുമെങ്കിൽ ഇസ്രായീലിൽ മൂന്ന് കഴിഞ്ഞുപോയ പല പ്രവാചകന്മാരും യേശു കാണിച്ചതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങൾ കാണിച്ചതായി ബൈബിൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവരും ദൈവങ്ങളാണെന്ന് വിശ്വസിക്കേണ്ടി വരില്ലേ?

കല്ലറയിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്ന യേശു ജൂതഭടന്മാർ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കാൻ വേഷപ്രച്ഛന്നനായി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടൊന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും അവർ ഇതൊരു പ്രേതമാണെന്ന് അത്ഭുതപ്പെട്ടപ്പോൾ കുരിശ് സംഭവത്തിലുണ്ടായ മുറിവുകൾ അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ശാരീരികമായി സുഖം പ്രാപിച്ചതല്ലാതെ സ്ഥൂലദേഹത്തോടെ ആകാശത്തേക്ക് കരേറിപ്പോയിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാവുന്നു.

യേശു മാതാവിന്റെ ഗർഭത്തിൽ പത്തുമാസം കിടന്നതിന് ശേഷമാണല്ലോ ഭൂജാതനായത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം ദൈവമാകുന്നതെങ്ങനെ? അമ്മയാരാണെന്നും കുട്ടിയുടെ രൂപമെന്താണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയാണല്ലോ ജീവികളെ നാം തിരിച്ചറിയുന്നത്. ആട് പ്രസവിച്ചതും ആടിന്റെ രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന

തുമായ മൃഗം ആടാണ്. അതുതന്നെ യാണ് മറ്റു ജീവികളുടെയും നില. ആ സ്ഥിതിക്ക് വന്ദ്യയായ മറിയമിന്റെ വയറ്റിൽ പിറക്കുകയും മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വളർന്ന് മനുഷ്യനായി ജീവിച്ച് ഒടുവിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്ത യേശു ദൈവമാണെന്ന് കരുതുന്നത് യുക്തിയും നീതിയുമാകുന്നതെങ്ങനെ?

കടുകളവ് വിശ്വാസമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് താൻ കാണിച്ചതുപോലുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് യേശു പറഞ്ഞതായി സുവിശേഷം ഘോഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കടുകളവ് വിശ്വാസമുള്ള ഏതൊരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്തുകാണിക്കുന്നവരെല്ലാം ദൈവങ്ങളായിത്തീരുമെന്നല്ലേ സിദ്ധിക്കുന്നത്?

കള്ള പ്രവാചകന്മാരും കള്ള ക്രിസ്തുമാരും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ആദ്യ വിശ്വാസികളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുമാറുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കുമെന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞതായി സുവിശേഷം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. യേശു അത്ഭുതം കാണിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്ന് വരുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലുള്ള അത്ഭുതം കാണിക്കുന്ന കള്ള പ്രവാചകന്മാരും കള്ള ക്രിസ്തുമാരും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ദൈവങ്ങളാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട് ന്യായമാവുകയില്ല? മാത്രമല്ല, അത്ഭുതം കാണിച്ചത് കള്ള ക്രിസ്തുവാണെന്ന് ആരെങ്കിലും കരുതുകയാണെങ്കിൽ അത് തെറ്റാണെന്ന് പറയാവുന്നതെങ്ങനെ?

ഇന്ന് ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിൽ കടുകളവ് വിശ്വാസമുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുമില്ലേ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ക്രിസ്തു കാണിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ അയാൾ കാണിക്കുമോ? അയാൾക്ക് ഇപ്രകാരം അത്ഭുതം കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ദൈവമാകുകയില്ലേ?

യേശു 3 ദിവസം കല്ലറയിൽ കിടന്നതെന്തിനാണ്? അദ്ദേഹം മനുഷ്യരുടെ പാപം ചുമന്നത് കൊണ്ട് പാപി ആയതിനുള്ള ശിക്ഷയായിട്ടാണെ

ങ്കിൽ ദൈവം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നു വരില്ലേ? അങ്ങനെ 3 ദിവസം കിടന്നത് പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടല്ലെങ്കിൽ അത് വെറുമൊരു പാഴ്വേലയല്ലേ? ദൈവം പാഴ്വേല ചെയ്യുന്നവനാണോ?

കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുശപ്തനാണെന്ന് വരുത്തുവാനാണല്ലോ യഹൂദർ അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിച്ചത്. അദ്ദേഹം കുരിശിൽ മരിച്ചു എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ശപ്തനായിത്തീർന്നു എന്ന് സമ്മതിക്കുകയല്ലേ അവർ ചെയ്യുന്നത്? ശാപത്തിനിരയായ ഒരാൾ ദൈവമാകുന്നതെങ്ങനെ?

ഒരു വ്യക്തി മനുഷ്യർവം ഒരു കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിനെയല്ലേ പാപം എന്നു പറയുന്നത്? അപ്പോൾ പണ്ട് എപ്പോഴോ ആദം പാപം ചെയ്തുവെന്നും അങ്ങനെ മനുഷ്യരാകമാനം പാപികളായിത്തീർന്നെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്ത് ന്യായമാണുള്ളത്?

പാപം ചെയ്ത മനുഷ്യൻ സത്യഹൃദയത്തോടെ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ദൈവത്തോട് ക്ഷമായാചനം ചെയ്താൽ പാപപരിഹാരമാർഗ്ഗം കൈവരുമെന്ന് സമ്മതിക്കാൻ ഓരോരുത്തന്റെ നീതിയും ബുദ്ധിയും നിർബന്ധിക്കുന്നു. ആയിരിക്കെ പാപരഹിതനായ യേശു ബലിയായതുകൊണ്ട് പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമാകുന്നതെങ്ങനെ? രോഗമുള്ളവൻ മരുന്ന് കഴിക്കണം. വിശക്കുമ്പോൾ ആഹരിക്കണം. പകരം മറ്റൊരാൾ മരുന്ന് കഴിക്കുകയോ ഭക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്താൽ രോഗിയുടെ രോഗവും വിശക്കുന്നവന്റെ വിശപ്പും മാറുമോ? അപ്പോൾ യേശു മരിച്ചത് കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ പാപത്തിന് പരിഹാരമാകുന്നതെങ്ങനെ? ഒരാളുടെ കടം മറ്റൊരാൾ വീട്ടിയാൽ കടം കൊടുത്തയാൾക്ക് കാൾ കിട്ടും എന്ന ഉദാഹരണം പാപത്തെ സംബന്ധിച്ച് അസ്ഥാന

ത്താണ്. പണമെന്നത് കൊടുക്കാനും വാങ്ങാനുമുള്ളതാണ്. പാപം ആവിയത്തിലുള്ളതല്ല. ഏതൊരാൾക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്. പാപവും അതിനുള്ള ശിക്ഷയും ഒരാളിൽ നിന്നും മറ്റൊരാളിലേക്ക് സംക്രമിക്കുകയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക്, ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറയായ പാപപരിഹാര സിദ്ധാന്തം ന്യായമാകുന്നതെങ്ങനെ?

ആദം പാപം ചെയ്തതിനാൽ മനുഷ്യരാകമാനം പാപികളായിത്തീർന്നെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ വന്ദ്യമാതാവ് ആദത്തിന്റെ സന്തതിയായതുകൊണ്ട് പാപിയാകില്ലേ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആ മാതാവ് വഴി പുത്രനായ യേശുവിലും ആ പാപം സംക്രമിക്കേണ്ടതല്ലേ? കാരണം ആദം ചെയ്ത പാപം ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷവും മനുഷ്യരിലേക്ക് സംക്രമിക്കുമെങ്കിൽ മറിയമിന്റെ പാപം അവരുടെ സന്താനമായ യേശുവിലും സംക്രമിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദമിനെ പാപത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ച ഹവ്വ കൂടുതൽ പാപിയായ സ്ഥിതിക്ക് സ്ത്രീ ആയ മറിയം കൂടുതൽ പാപത്തിന്റേതാണെന്ന് ക്രിസ്തീയവിശ്വാസപ്രകാരം പറയേണ്ടി വരും. അങ്ങനെ മറിയമിന് ജനിച്ച യേശു പാപത്തിന് അവകാശിയായിത്തീർന്ന സ്ഥിതിക്ക് ആ യേശു പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ പാപം ചുമന്നുവെന്ന് പറയുന്നത് ന്യായമാകുന്നതെങ്ങനെ?

യേശുവിന്റെ കുരിശ് ബലിയിൽ വിശ്വസിച്ചതിനാൽ പാപമുക്തരായിത്തീർന്നെന്ന് പറയുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊല, വ്യഭിചാരം, മോഷണം, അന്യരെ ദ്രോഹിക്കൽ മുതലായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ അത് ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമാകുമോ? ആകുമെങ്കിൽ യേശു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളും ചുമന്നിട്ടില്ലെന്നല്ലേ വരുക? ക്രിസ്തീയ ഭരണകൂടങ്ങൾ തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇത്തരം ദുഷ്പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറ്റമായി പരിഗണിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? അങ്ങനെയല്ല യേശുവിന്റെ ബലിയിലൂടെ മനുഷ്യർ അറിയാത്തതും ചെയ്യാത്ത

തുമായ ആദ്യപാപം അഥവാ ആദം ചെയ്തതായി പറയുന്ന സങ്കല്പ പാപം മാത്രമെ പരിഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളെന്നാണോ? ഓരോ ആളും സ്വന്തമായി ചെയ്യുന്ന പാപം പരിഹരിക്കപ്പെടില്ലേ? പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ കിട്ടിയേ ശുശ്രൂഷിന്റെ ബലി മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന പാപത്തിന് പരിഹാരമായില്ലെന്ന് പറയേണ്ടി വരില്ലേ? മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന അത്തരം പാപങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഇവരുടെ ഭാഷയിലെന്താണ്?

യേശു കുരിശുമരണം വരിച്ചത് മനുഷ്യരുടെ പാപ പരിഹാരമാർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ ലോകം യഹൂദരോടും യൂദാസിനോടും നന്ദിയുള്ള വരാകേണ്ടതല്ലേ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവരുടെ പരിശ്രമമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ (യൂദാസ് ഒറ്റ് കൊടുക്കുകയും ജൂതന്മാർ കുരിശിലേറുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ) യേശു കുരിശിക്കപ്പെടുകയോ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാപം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നുവോ?

പക്ഷേ വളരെ വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ, ഇന്നുവരെ അവരോധിതനായ ഒരു പോപ്പും യൂദാസിനെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായി അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഇപ്പോഴും യൂദാസിനെ ഒറ്റുകൊടുത്ത വഞ്ചനയാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ കരുതിപ്പോരുന്നത്. ഇപ്പോഴും വഞ്ചനയുടെ പ്രതീകം യൂദാസ് തന്നെയായി തുടരുകയാണ്.

ഇങ്ങനെ അനേകം അബദ്ധങ്ങളാലും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളാലും കെട്ടിപ്പടുത്ത ആധുനിക ക്രിസ്തുമതം ഒരു പ്രതിസന്ധിയുടെ വക്കിലാണ്.

ഇത്രയെല്ലാം കെട്ടുകഥകൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്ന ക്രൈസ്തവരുടെ പോപ്പ് ഈയടുത്ത കാലത്ത് ഇസ്ലാമിനെതിരെ തിരിയുകയും സംവാദത്തിന് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആശയപ്പുറത്തുനിന്നു വിജയം ഇസ്ലാമിനായിരിക്കും. തീർച്ച.

ഇസ്ലാം മനുഷ്യന് ഒരു വിശ്വാസമതം മാത്രമല്ല, മറിച്ച് അതൊരു കർമ്മപദ്ധതിയാണ്; യേശുവിനെ സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സർവ്വജാതി മനുഷ്യർക്കുമായി വന്ന അതിന്റെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ)യെയും ഇസ്ലാമിനെയും കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ ദൈവം എല്ലാവർക്കും ബുദ്ധി നൽകുമാറാകട്ടെ. ആമീൻ

ഖുർആനിലെ ഈ വചനം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

“അതുകൊണ്ട് ആർക്കും തടുക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു നാൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് വരുന്നതിന് മുമ്പ് നിന്റെ ശ്രദ്ധയെ എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന മതത്തിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് തിരിച്ചു നിർത്തുക. അന്നാളിൽ വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും പരസ്പരം വേർപ്പെട്ടുപോകും. വിശ്വാസികൾ വിജയിക്കും അവിശ്വാസികൾ പരാജയപ്പെടും” (30:44)

Churidar, Maxies & all Dress materials

She

COLLECTIONS

<p>Taliparamba Opp. Bus Stand, Ph : 0460 2207652</p>	<p>Kannur Fort Road, Ph: 0497 2707546</p>
	<p>South Bazar Ph : 0497 2768216</p>

മൗലവി ഗ്രൂപ്പ് മുജാഹിദിന്റെ 'വിചിന്തന'ത്തിന് മറുപടി: മൗലാനാ സനാഉല്ലാ അമൂത്സരിയുടെ ദാരുണമായ അന്ത്യം

മുഹമ്മദ് ഉമർ എച്ച്.എ. കോഴിക്കോട്

ഹദ്റത്ത് അഹ്മദി(അ)ന്റെ സമകാലികനായ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഹദീസ് പണ്ഡിതൻ സനാഉല്ലാ സാഹിബ് അമൂത്സരി അഹ്മദിയ്യത്തിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി എന്നാണ് വിചിന്തനം പറയുന്നത്. സനാഉല്ലാ ഇപ്പോൾ ലോകത്ത് അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അത് വി ശവ്യാപകമായി വളർന്നു പന്തലിച്ച അഹ്മദിയ്യത്തിനോട് പരാജയപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചക ശത്രു എന്ന നിലക്കാണ്. അല്ലാഹു നട്ടുവളർത്തിയ അഹ്മദിയ്യത്തിനെ സനാഉല്ലാക്ക് നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ?

ഹദ്റത്ത് അഹ്മദി(അ)ന്റെ സമകാലികനായ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഹദീസ് പണ്ഡിതൻ സനാഉല്ലാ സാഹിബ് അമൂത്സരി അഹ്മദിയ്യത്തിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി എന്നാണ് വിചിന്തനം പറയുന്നത്. സനാഉല്ലാ ഇപ്പോൾ ലോകത്ത് അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അത് വി ശവ്യാപകമായി വളർന്നു പന്തലിച്ച അഹ്മദിയ്യത്തിനോട് പരാജയപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചക ശത്രു എന്ന നിലക്കാണ്. അല്ലാഹു നട്ടുവളർത്തിയ അഹ്മദിയ്യത്തിനെ സനാഉല്ലാക്ക് നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ?

സനാതനകാലം തൊട്ടുതന്നെ ദൈവനിയുക്തരായ സത്യാത്മാക്കളെ സത്യനിഷേധികൾ വിശ്വാസവഞ്ചന, ചതി, വ്യാജാരോപണം, കളവ് എന്നീ പൈശാചികായുധങ്ങളാൽ എതിർക്കുകയും അവസാനം പരിതാപകരമാംവിധം തോൽവിയടയുകയും ദൈവദൂതന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർ വിജ

യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്ത ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചോതുന്നു.

“നിങ്ങൾ ലോകം ചുറ്റിനോക്കുക (അതായത് ലോകചരിത്രം പാരായണം ചെയ്തു നോക്കുക). എന്നിട്ടു നബിമാരെ വ്യാജപ്പെടുത്തി അവരെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എന്തായിത്തീർന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുക (3:136).

ഈ ദൈവിക നിയതിക്കനുസൃതമായി ഈ കാലത്ത് ദൈവനിയുക്തനായവരായി വാഗ്ദത്ത മഹ്ദീ മസീഹി(അ) നെയും അദ്ദേഹത്താൽ സ്ഥാപിതമായ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചവരൊക്കെ നാശമടഞ്ഞ ചരിത്രസത്യമാണ് നമ്മുടെ മുമ്പാകെയുള്ളത്. അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ നൂറ്റിപ്പതിനേഴു വർഷക്കാലത്തെ സുദീർഘ ചരിത്രം ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നു.

അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെതിരിൽ കച്ച കെട്ടി പുറപ്പെട്ടിരുന്നവരിൽ ഒരാളായ മൗലവി സനാഉല്ലാ അമൂത്സരിക്ക് ഈ രംഗത്തുണ്ടായ പരാജയത്തിന്റെയും അമളിയുടെയും ചരിത്രം ദയനീയമാണ്.

ഈ ലേഖനമെഴുതാൻ എനിക്ക് പ്രേരണ നൽകിയത് “ഹദീസ് ശാസ്ത്രത്തിലെ ഇന്ത്യൻ പ്രതികേൾ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ‘വിചിന്തനം’ വാരിക പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വരുന്ന ലേഖനപരമ്പരയിൽ മൗലാനാ സനാഉല്ലാ അമൂത്സരിയെക്കുറിച്ചു 2006 ഡിസംബർ 8-ാം തീയതിയിലെ ലക്കത്തിൽ വന്ന പരാമർശമാണ്.

മൗലാനാ സാഹിബിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ പ്രകീർത്തിച്ചു കൊണ്ട് വിചിന്തനം എഴുതുന്നു.

“പ്രബോധനപ്രവർത്തനത്തിൽ കാര്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞത് ഖാദിയാനിസത്തെ എതിർക്കുന്നതിലായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ്

സർക്കാറിന്റെ സഹായത്തോടെ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ ഖാദിയാനിസത്തിന്റെ വേരുകൾ ഓടാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ ഇത് ഭീകരമായ പ്രത്യാഘാതം സൃഷ്ടിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം കാലേക്കൂട്ടി മനസ്സിലാക്കി. ഇതിന്നു തടയിടൽ അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. (പേജ് - 8)

എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ത്വരിതഗമനത്തിന്നു തടയിടുവാൻ സാധിച്ചുവോ? ഒരിക്കലും ഇല്ലെന്നാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്. അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാനത്തെ എതിർത്തു വിജയം പ്രാപിക്കേണമെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാമോഹം പാടെ പരാജയമടഞ്ഞതായി അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ബദ്ധശത്രുക്കൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു.

ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ പാക്കിസ്താനിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടിരുന്ന അൽമുനീർ എന്ന പത്രം അവർ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തന്നെ ഈ സത്യം തുറന്നു സമ്മതിച്ചതായിരുന്നു. ആ പത്രം എഴുതി:

“നമ്മുടെ പ്രാപ്തരായ പല പണ്ഡിതന്മാരും അവരുടെ സർവ്വശക്തികളുമുപയോഗിച്ചു ഖാദിയാനി പ്രസ്ഥാനത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. എന്നാൽ ഖാദിയാനിസം പണ്ടത്തേക്കാൾ ശക്തിയായി ലോകത്തെങ്ങും പരന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന വാസ്തവം നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മിർസാസാഹിബിനെതിരിൽ പ്രവർത്തിച്ചവരിൽ സയ്യിദുനദീർ ഹുസൈൻ ദഹ്ലവി മൗലാനാ അൻവർ ശാഹ് ദേവ്ബന്ദി മൗലാനാ മുഹമ്മദു ഹുസൈൻ ബട്ടാലവി, മൗലാനാ സനാഉല്ലാ അമുത്സരി എന്നീ പണ്ഡിതന്മാരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതായാൽ അവർ അങ്ങേയറ്റം കഴിവോടും ഊർജ്ജസ്വലതയോടും കൂടി ഖാദിയാനിസത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. എന്നാൽ എന്തുതന്നെ ശക്തിമത്തായ എതിർപ്പുണ്ടായിട്ടും ഖാദിയാനി ജമാഅത്ത് നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടേ

യിരിക്കുകയാണെന്നത് ഒരു കയ്പേറിയ സത്യമാണ്. ഇതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല (അൽ മുനീർ 3-3-1956).

പ്രകാരാന്തരേണ ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പറയട്ടെ അഹ്മദിയ്യാത്തിനെക്കുറിച്ച് ‘വിചിന്തനം’വും ‘അൽമുനീറും’ ഖാദിയാനിസം എന്ന പദമാണുപയോഗിക്കുന്നത്. അതിനുപകരമായി ഞങ്ങൾക്കും മൗദുദിസമെന്നും വഹ്ഹാബിസമെന്നുമുള്ള വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കാൻ അറിയാത്തയില്ല. എന്നാൽ “നിങ്ങൾ അപരനാമങ്ങൾ വിളിക്കരുതെന്ന (49:12) വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ കല്പന ഞങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നു.

അൽമുനീറിന്റെ പ്രസ്തുത പ്രസ്താവന 1956ലേതാണ്. എന്നാൽ അതിനുശേഷമുള്ള 50 വർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത് ഒരാഗോള ആത്മീയശക്തിയായി വളർന്ന് അതിന്റെ ശാഖകൾ 185ൽ പരം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. ഇന്നു അഹ്മദിയ്യാലോകത്ത് സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നില്ല എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമാണ്. ഈ പുരോഗതി ഒരാത്മീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സത്യതയുള്ള സാക്ഷ്യമാണെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പലയിടങ്ങളിലും വിളിച്ചോരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സത്യപ്രസ്ഥാനത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ആശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളും അവരുടെ നേതാക്കന്മാരും എന്തിനേറെ രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർ കൂടി നശിച്ചു നാമാവശേഷമായ കാഴ്ചയാണ് നാം കാണുന്നത്.

ഇനി നമുക്ക് വിഷയത്തിലേക്ക് കടക്കാം. ‘വിചിന്തനം’ എഴുതുന്നു:

“1326ൽ മിർസാ ഖാദിയാനി അദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ആ വെല്ലുവിളി അദ്ദേഹം സധൈര്യം സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ തമ്മിൽ ഒരു മുബാഹല നടന്നു.” (പേ. 8) എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യം ഇതിന്നു തികച്ചും വിരുദ്ധമാണ്. വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെയും

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെയും എതിർത്തുകൊണ്ടു പല വ്യാജാരോപണങ്ങളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും മൗലവി സനാഉല്ലാ അടക്കമുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ പ്രകടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇവരുടെ സത്യവിരുദ്ധവും നിരർത്ഥകവും ആയ കുറ്റാരോപണങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ മറുപടിയും വിശദീകരണങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും (മരുന്നുകൊടുക്കുംതോറും രോഗം അധികരിച്ചുവന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത് പോലെ ഇവർ തങ്ങളുടെ വ്യാജാരോപണങ്ങളും സത്യവിരുദ്ധമായ കൃപ്രചരണങ്ങളും നിരന്തരമായി തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) തന്റെ ‘അഞ്ചാമെ ആഥം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ഇന്ത്യയിലെ എതിരാളികളായ എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരെയും പൊതുവെ വാദപ്രതിവാദത്തിന്നു ക്ഷണിക്കുകയും അതോടൊപ്പം ആരുടെ ഭാഗത്താണ് സത്യമുള്ളതെന്നു തെളിയുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥനാസമരം അഥവാ മുബാഹല ചെയ്യുവാനുള്ള ആഹ്വാനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത്.

മൗലവി സനാഉല്ലാ, ഈ വിജ്ഞാപനം കണ്ടിട്ടും മൗനമവലം ബിച്ചതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഹദ്റത്ത് അഹ്മദുൽ ഖാദിയാനിക്കെതിരായുള്ള പ്രവർത്തനം അദ്ദേഹം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. മൗലവി സാഹിബിന്റെ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളും കൃപ്രചരണങ്ങളും മുഖേന പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണമായതിനാൽ അദ്ദേഹം മൗലവി സാഹിബുമായി ഏക ആഖിരി ഫൈസല അതായത് ഒരു അവസാനത്തീർപ്പ് എന്ന വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ മുബാഹലക്ക് ക്ഷണിച്ചു.

എന്നാൽ മൗലവി സാഹിബ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ആഹ്വാനം സ്വീകരിക്കാതെ കണ്ട് തന്റെ പത്രമായ അഹ് ലെ ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി.

“നിങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്

എനിക്ക് സമ്മതമല്ല (അഹ്ലെ ഹദീസ് 26-4-1907) തുടർന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതി:

അല്ലാഹു വഞ്ചകർക്കും കള്ളവാദികൾക്കും കുഴപ്പക്കാർക്കും ദീർഘായുസ്സു നൽകുന്നു. (അഹ്ലെ ഹദീസ് 31-7-1907)

ഇതൊന്നും കൂടാതെ മൗലവി സാഹിബ് തന്റെ മുറഖ്ഖയെ വാദിയായി എന്ന് കൃതിയിലെഴുതി.

‘ഹദ്ദരത്ത് റസൂൽ കരീം (സ) സത്യവാദിയായിരിക്കെ കള്ളവാദിയായ മുസൈലിമത്തുൽ കദ്ദാബിന് മുന്പായിത്തന്നെ മരണമടഞ്ഞില്ലേ? മുസൈലിമ ഒരു കള്ളവാദിയായിരുന്നിട്ടും സത്യവാദിയായ മുഹമ്മദു നബി (സ) അന്തരിച്ചശേഷവും ജീവിച്ചിരുന്നു. (പേജ്. 7)

ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നെല്ലാം മൗലവി സാഹിബ് വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ മുബാഹലക്കുള്ള ക്ഷണം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ഇതിനുശേഷം ഹദ്ദരത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

കള്ളവാദി സത്യവാദിക്കു മുമ്പായി മരിക്കട്ടെ എന്ന മുബാഹലാ പ്രാർത്ഥനക്ക് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം എനിക്ക് മുമ്പായി മരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ തീർത്തും പറയുന്നു. (ഇ അജ്ജാസെ അഹ്മദി പേ. 35)

ഇതപ്രകാരം തന്നെ ഹദ്ദരത്ത് നബികരിം (സ) ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരെ മുബാഹലക്ക് ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഈ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ ആ പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠൻ (സ) ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

അവർ ഈ മുബാഹലക്ക് സമ്മതിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെല്ലാവരും തന്നെ ഒരു വർഷത്തിനകം മരിച്ചുപോകുമായിരുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ ഹദ്ദരത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ മുബാഹലക്കുള്ള

ക്ഷണം മൗലവി സാഹിബ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്ന വിചിന്തനത്തിന്റെ പ്രസ്താവന സത്യവിരുദ്ധമാണ്.

കള്ളവാദികൾ മുസൈലിമയെപ്പോലെ സത്യവാദിക്കെതിരിൽ സുദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്ന മൗലവി സാഹിബിന്റെ തന്നെ പ്രസ്താവനക്കനുയോജ്യമായി ഹദ്ദരത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹിനുശേഷവും സുദീർഘകാലം ജീവിച്ചു അദ്ദേഹം താനാരായിത്തീർന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി.

അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് തന്നെ അഹ് മദിയുത്ത് അഭിവൃദ്ധിയുടെ സോപാനത്തിലേക്കുകുതിച്ചുകയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകാണുവാൻ സാധിച്ചു. വേണ്ടുവോളം കുഴപ്പങ്ങളും ഫിത്നകളും ജമാഅത്തിനെതിരായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അഹ്മദിയുത്തിനു ഒരു പോറലും ഏല്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല.

ഹദ്ദരത്ത് അഹ്മദ് (അ) തനിക്കു ലഭിച്ച ദിവ്യ വെളിപാടുകളനുസരിച്ചു കൃത്യസമയത്ത് ദിവംഗതനായപ്പോൾ, ഇതോടെ ഈ ജമാഅത്തും ചരമഗതിയടയുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ആനന്ദകണ്ഠീർ വാർത്തു. ഏറ്റവും എളുപ്പത്തിൽ ഈ ജമാഅത്തിനെ നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു പോംവഴി അദ്ദേഹം മുസ്ലിംകൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതായത് അദ്ദേഹം 1908 ജൂൺ 13-ാം തിയതിയത്തെ വക്കീൽ എന്ന വാരികയിൽ താഴെപ്പറയുന്ന അഭ്യർത്ഥന മുസ്ലിംകളോടു ചെയ്തു.

“മിർസയുടെ എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും കീറി കടലിൽ എറിഞ്ഞുകളയുകയോ, ചുട്ടുചാമ്പലാക്കിക്കളയുകയോ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ എല്ലാ മുസ്ലിംകളോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല മുസ്ലിമോ അമുസ്ലിമോ ആയ ഒരു ചരിത്രകാരനും ഒരു ചരിത്രാഖ്യായികയിലും മിർസയെക്കുറിച്ചു ഒരൊറ്റ വാക്കുപോലും ചേർത്തുപോകരുതെന്നും ഞാനപേക്ഷിക്കു

ന്നു.

എന്നാൽ മൗലവി സാഹിബിന്റെ ഈ വിഷലിപ്തമായ ആഹ്വാനം ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. നേരെമറിച്ച് ഹദ്ദരത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ മിക്ക കൃതികളും പലതവണ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായെന്നു മാത്രമല്ല, ലോകത്തുള്ള നൂറു ഭാഷകളിൽ പ്രസ്തുത പല കൃതികളും ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ കോടിക്കണക്കി ലുള്ള ജനങ്ങൾ ആ ആത്മീയ ഖജനാവിൽ (റൂഹാനിഖസായിൻ) നിന്നും ആത്മീയാനുഭൂതി നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ വിഷയത്തിലും മൗലവി സാഹിബിനു കനത്ത പരാജയമാണു നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളത് എന്നു മാത്രമല്ല മൗലവി സാഹിബിന്റെ അന്ത്യവും വളരെ പരിതാപകരവും നിരാശാജനകവും ആയിട്ടാണുണ്ടായിരുന്നത്.

മൗലവി സനാഉല്ലാസാഹിബിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം മൗലവി അബ്ദുൽ ഹമീദ് സുഹ്റ വർദി എന്നയാൾ രചിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ 1947ലെ ഇന്റോ പാക്ക് വിഭജനകാലത്ത് പഞ്ചാബിലുണ്ടായ ഭയാനകമായ സാമുദായിക കലാപത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം എഴുതി.

ആയിരക്കണക്കായ രൂപ വിലക്കുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥാലയം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കലാപകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു കുറച്ചു വസ്ത്രവും അല്പം പണവും എടുത്ത് കുടുംബത്തോടുകൂടി സ്വന്തം നാടു വിട്ടോടിപ്പോകേണ്ടി വന്നു. അപ്പോൾ അക്രമികൾ വീടു ആക്രമിക്കുകയും വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ സാധനങ്ങളും കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്തെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം സ്വന്തം ജീവനെക്കാൾ വിലപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ചുട്ടെരിച്ചു കളയുകയാണുണ്ടായത്. പ്രസ്തുത കലാപത്തിൽ തന്റെ ഒരേ

(ശേഷം 42-ാം പേജിൽ)

സദ്ദാം: വീരമൃത്യു വരിച്ച പോരാളി

അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വം ഒരുകലിയ കഴുമരത്തിലേക്ക് അക്ഷോഭ്യനായി, കൃശലം പറഞ്ഞ് നടന്നു കയ്യും ഹാരം അണിയുന്ന നോക്കിക്കാണുന്നത് പോലെ സ്വന്തം കഴുത്തിൽ കൊലക്കയർ കുറുകുന്നത് മുഖാവരണമില്ലാതെ നോക്കി നിൽക്കുകയും കലിമ ഉച്ചരിച്ച് ജീവൻ വെടിയുകയും ചെയ്ത സദ്ദാം ഹുസൈൻ ലോകത്തിന് മുമ്പിൽ വിസ്മയമുണർത്തുന്ന ഒരു സ്മരണയും പ്രതീകവുമായി മാറി. ജീവിതത്തോടുള്ള അനാസക്തിയോ, അമേരിക്കക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടവീര്യത്തിന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യമോ ജയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ മടുപ്പോ, ഭാവിയെ കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷയില്ലായ്മയോ എന്താണെന്നറിയില്ല ഭൂഗോളത്തിലെ ഏക വൻശക്തി അമേരിക്ക ഈ മെസപ്പൊട്ടോമിയൻ പോരാളിയുടെ കൂസലില്ലായ്മക്കുമുമ്പിൽ തോറ്റുപോയിരിക്കുന്നു. 2003 ഡിസംബറിൽ ഇറാഖിലെ ഭൂഗർഭ അറയിൽ വെച്ച് അമേരിക്കൻ ഭടന്മാർ കടത്തിവിട്ട മയക്കുവാതകം ശ്വസിച്ച അവശനിലയിലായ സദ്ദാം പരാജിതനായ പോരാളിയുടെ പരിവേഷത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവസാന ദിനങ്ങളിൽ അമേരിക്കൻ പാവസർക്കാറിന്റെ കങ്കാരുകോടതി മുറിയുടെ പ്രതികൂട്ടിൽ മുറിവേറ്റ സിംഹത്തെപ്പോലെ നിർഭയനായി ഗർജ്ജിച്ച സദ്ദാം അമേരിക്കൻ ഏകധ്രുവ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തെ വെറുക്കുന്ന ലോകമെങ്ങുമുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ വീരനായകനാകുകയായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ദാസത്വം സ്വീകരിച്ച അറബ് മുസ്ലിം നാടുകളിലെ ഭരണാധികാരികളിൽ

നിന്നും വിഭിന്നനായി ചങ്ങലകളിൽ ബന്ധിതനായ സദ്ദാം അവസാനം വരെ പൊരുതി. ലോകമനസ്സാക്ഷിക്കുമുമ്പിൽ എക്കാലത്തും ഒരു ചോദ്യ ചിഹ്നമുയർത്തി യാത്രയായി.

ലോകത്തിന്റെ ധാർമിക മനസ്സാക്ഷിയെ അങ്ങേയറ്റം ദുഷിപ്പിക്കുകയും നീതിമാന്മാരിൽ അറുപ്പും വെറുപ്പും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അമേരിക്കയുടെയും ഇസ്രായേലിന്റെയും ഇറാഖിലെ നീതിഹത്യയും മനുഷ്യക്കുരുതിയേയും അപലപിക്കാൻ വാക്കുകളില്ല. മാനവരാശിയുടെ ശത്രുക്കളായ ഈ പൈശാചിക ശക്തികളെ ലോകം ഭയത്തോടെ വെറുക്കുന്നു. സദ്ദാം ഹുസൈൻ ആജന്മ പരിശുദ്ധനോ അപരാധമുക്തനോ അല്ല. എല്ലാ മുസ്ലിം ഭരണാധികാരികളേയും പോലെ അമേരിക്കയുടെ കൈയിൽ പാവ കളിച്ചയാളാണ്. അതിൽ കൂടുതലായി രക്തപുഴകളൊഴുകുകയും അധിനിവേശം നടത്തുകയും ചെയ്ത പശ്ചിമേഷ്യയിലെ ഒരു യുദ്ധപ്രിയ ഭരണാധികാരി കൂടിയിരുന്നു എന്നതിന് ചരിത്രം സാക്ഷിയാണ്. പക്ഷേ സദ്ദാം ചെയ്ത അപരാധങ്ങൾക്കെല്ലാം അമേരിക്കയും കൂട്ടുപ്രതിയാണ്. അൻഫാൽ, ഹലാബ്ജ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അമേരിക്ക നൽകിയ വിഷവാതകമുപയോഗിച്ചാണ് സദ്ദാം കുർദ്ദുകളെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തത്. സദ്ദാമിനോടൊപ്പം നിരവധി കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ നടത്തിയ അമേരിക്ക തങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടു പങ്കില്ലാത്ത 148 ശിയാക്കൾ മാത്രം വധിക്കപ്പെട്ട ദുജെൽ കൂട്ടക്കൊലയാണ് വിചാരണക്കെടുത്തത്. എന്നിട്ട് സദ്ദാമിന് വധശിക്ഷ വിധിച്ച് ഒട്ടകപക്ഷിയെ

പോലെ അമേരിക്ക തലയൊളിപ്പിക്കാൻ നോക്കുന്നത് പരിഹാസ്യമാണ്. ഇറാഖിലെ എണ്ണ കൊള്ളയടിക്കാൻ വേണ്ടി 2003 മാർച്ച് മുതൽ സദ്ദാമിനെതിരെ നടത്തിയ അധിവേശ യുദ്ധത്തിൽ മാത്രം അമേരിക്ക 6,55,000 (ആറ് ലക്ഷത്തി അൻപത്തയ്യായിരം) ഇറാഖികളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായി അമേരിക്കയിലെ തന്നെ പ്രശസ്തമായ ജോൺ ഹോപ്കിൻസ് സ്റ്റാംബർഗ് സ്കൂൾ ഓഫ് പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് വിശ്വപ്രശസ്ത മെഡിക്കൽ ജേർണലായ ലാൻസെറ്റും ചേർന്നു നടത്തിയ പഠനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിന് മുമ്പ് ഒന്നാം ഗൾഫ് യുദ്ധത്തിലും ഉപരോധത്തിലും കൊല്ലപ്പെട്ടത് ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ഇറാഖികളാണ്. ഇതെല്ലാം അമേരിക്ക ഇറാഖിൽ ഒറ്റക്ക് ചെയ്ത നരഹത്യകളാണ്. അതിന് മുമ്പ് സദ്ദാമിനോടൊപ്പം ചേർന്ന് ഇറാനെതിരെ നടത്തിയ ദീർഘയുദ്ധത്തിൽ 10 ലക്ഷം പേർ മരിച്ചു. അതിന്റെ ഇരട്ടിയിലധികം പേർ അംഗവൈകല്യം വന്നു. ഈ പൈശാചിക കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രനായകന്മാരെ എത്ര വട്ടം തൂക്കിലേറ്റണം. മുസ്ലിം ലോകത്ത് സമീപകാലത്തൊന്നും, സംഘർഷപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാത്ത രണ്ടു മതവിഭാഗങ്ങളാണ് സുന്നികളും ശിയാകളും. അതിനെ സംഘർഷമതമാക്കുവാനും ഭിന്നിപ്പിച്ച് ഭരിക്കാനും അമേരിക്ക നടത്തുന്ന ശ്രമം ഹീനമാണ്. ഇത് തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേകമോ പക്ഷാതയോ മുസ്ലിം ലോകത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ട് കാലം കൂറേയായി എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

ഒരു പഞ്ചായത്ത് കോടതിയുടെ നടപടിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന കോടതി പ്രഹസനമാണ് ഇറാഖിൽ സദ്ദാമിനെതിരെ അരങ്ങേറിയത്. ഒരു അന്തർദ്ദേശീയ ട്രിബ്യൂണലാണ് വാസ്തവത്തിൽ സദ്ദാമിന്റെ വിചാരണ നടത്തേണ്ടത്. അമേരിക്ക തയ്യാറാക്കിയ തിരക്കഥ അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു നാടകം! അന്തർദ്ദേശീയ നിയമങ്ങളിൽ പിടിപാടുള്ള സദ്ദാമിന്റെ മൂന്ന് അഭിഭാഷകർ ഇറാഖിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായി. സദ്ദാമിനുവേണ്ടി പിന്നീട് വാദിച്ച അഭിഭാഷകൻ കാര്യമായ നിയമപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരാണ്. നവംബർ 5നുണ്ടായ വധശിക്ഷാവിധിയുടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ പകർപ്പ് നവംബർ 22നാണ് സദ്ദാമിന്റെ അഭിഭാഷകർക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. അപ്പീൽ നൽകാൻ 13 ദിവസം മാത്രമാണ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടത്. 300 പേജുള്ള വിധിന്യായം പഠിച്ച് 13 ദിവസം കൊണ്ട് അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കുക അസാധ്യമാണെന്ന് ഇക്കാര്യത്തിൽ വിവരമുള്ളവർ പറയുന്നു. പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകന്റെ ഹിയറിങ്ങും ഉണ്ടായില്ല. അഭിഭാഷകൻ കൊടുത്ത എഴുത്തുപേക്ഷ മാത്രമാണ് അപ്പീൽക്കോടതി പരിഗണിച്ച് വധശിക്ഷ ശരിവച്ചത്. മാത്രമല്ല വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കണമെങ്കിൽ ഇറാഖി നിയമപ്രകാരം പുതിയ ഇറാഖി പ്രസിഡണ്ട് ജലാൽ തലബാനിയുടെ അംഗീകാരം വേണം. പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന കോടതി വിചാരണയുടെ നേതൃത്വമേറ്റെടുത്ത ഇറാഖി പ്രധാനമന്ത്രി നൂറി അൽമാലിക്കി ഈ വ്യവസ്ഥ അത് വേണ്ടെന്ന് വെച്ച് അമേരിക്കൻ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ഗ്രീൻ സോണിൽ കൊണ്ടുപോയി സദ്ദാമിനെ വധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന് ശേഷം ന്യൂറോബർഗ് കോടതിയിൽ യുദ്ധകുറ്റവാളികളായ ഫാസിസ്റ്റ് ഭീകരന്മാർക്ക് വരെ കോടതി അനുവദിച്ച നീതി സദ്ദാമിനു ലഭിച്ചില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇതാണ് അമേരിക്കൻ ഏകധ്രുവലോകത്തിലെ നീതിവ്യവസ്ഥ എന്ന കാര്യം നാം മറക്കരുത്.

പശ്ചിമേഷ്യയിലെ മുസ്ലിം ലോകം ബലിപെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നവേളയിലാണ് സദ്ദാമിനെ തൂക്കിലേറ്റിയത്. അമേരിക്കയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സദ്ദാം നിരൂപദ്രവിയായ ഒരു തടവുകാരനായിരുന്നു. സദ്ദാമിനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതിനേക്കാൾ സുരക്ഷിതം കൊല്ലാതിരിക്കുന്നതാണെന്നും അവർക്ക് അറിയാത്തതല്ല. എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ട് അവർ ധൃതി പിടിച്ച് പെരുന്നാൾ ദിനത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ തൂക്കിലേറ്റി. ഇതിന് പിന്നിൽ അമേരിക്കയും ഇസ്രയേലും മുസ്ലിം ലോകത്തിനും മറ്റെല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും ചില സന്ദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും നൽകുന്നുവെന്ന് വ്യക്തം. അതായത് അമേരിക്കയും ഇസ്രയേലിനുമെതിരെ ശബ്ദിച്ചാൽ കയ്യുക്കിന്റെ കരുത്തുകൊണ്ട് അതിനെ അടിച്ചൊതുക്കുമെന്നതാണ് ആ താക്കീത്. നീതിയും നിയമവും, പ്രമാണവും, കീഴ്വഴക്കങ്ങളൊന്നും അവർക്കൊരു പ്രശ്നമല്ല. ഏത് ശക്തനായ ഭരണാധികാരിയായാലും വിധി ഇതായിരിക്കുമെന്നാണ് ആ താക്കീത്. അതുകൊണ്ട് വളർത്തുമൃഗത്തെപോലെ വിധേയപ്പെട്ടു. മറ്റുള്ളവർ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ലോകനേതൃത്വം കൈയ്യടക്കാൻ ചരിത്രത്തിൽ അമേരിക്ക ഇത്തരം കിരാതകൃത്യങ്ങൾ മുമ്പും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അത് യഹൂദന്മാരുടെ സഹായത്തോടെയാണെന്ന കാര്യവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ജപ്പാനെതിരെ ആറ്റംബോംബ് പ്രയോഗിച്ചതിന് ഇത്തരമൊരു മാനം കൂടിയുണ്ടെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. അക്കാര്യം അല്പം വിശദീകരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. 1945 ഏപ്രിൽ ഹിറ്റ്ലറുടെ ജർമ്മൻ തലസ്ഥാനമായ ബെർലിൻ സോവ്യറ്റ് ചെമ്പട കീഴടക്കുകയും ഹിറ്റ്ലർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയും ചെയ്തതോടെ അച്ചുതണ്ടുശക്തികൾക്ക് പരാജയം ഉറപ്പായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ അമേരിക്കയുടെ പേൾ

ഹാർബർ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ട് 1942ൽ ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത് മുതൽ അവർക്കും അടിക്കടി പരാജയമായിരുന്നു. അവസാനം ശവപ്രായമായ ജപ്പാൻ കീഴടങ്ങുമെന്ന് ഉറപ്പായ ഘട്ടത്തിലാണ് അമേരിക്ക 1945 ആഗസ്റ്റ് 6നും 9നും ജപ്പാനിൽ ആറ്റംബോംബ് വർഷിച്ചത്. ആറ്റംബോംബ് വർഷിക്കാതെ തന്നെ ജപ്പാനടക്കമുള്ള അച്ചുതണ്ടുശക്തികളെ കീഴടക്കാമായിരുന്നിട്ടും അമേരിക്ക എന്തുകൊണ്ട് അറ്റമില്ലാത്ത മനുഷ്യദുരിതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ആറ്റംബോംബ് വർഷിച്ചു. തീർച്ചയായും യുദ്ധാനന്തരലോകത്തിന്റെ മേധാവിത്വവും നേടിയെടുക്കാനും ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഭയപ്പെടുത്തി നിർത്താനുമുള്ള മനശ്ശാസ്ത്ര യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു വശം കൂടി അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ആറ്റംബോംബ് നിർമ്മിക്കാൻ അമേരിക്കയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും അതിന്റെ അതിമാരകമായ പ്രഹരശക്തിയെ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ട് ഫ്റാങ്ക്ലിൻ റൂസ്വെൽറ്റിനെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതും മഹാനായ ഐൻസ്റ്റീനാണ്. യൂറോപ്പിലെ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നാസികൾ പുറത്താക്കിയ ഒരു സംഘം ജൂതന്മാരുടെ സജീവ സഹകരണത്തോടെയാണ് അമേരിക്ക ആറ്റംബോംബ് വികസിപ്പിച്ചത്.

ആറ്റംബോംബിന്റെ ശക്തിയെ കുറിച്ച് അത് നിർമ്മിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ കുറിച്ചും അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി 1939 ആഗസ്റ്റ് 20ം തീയതി ഐൻസ്റ്റീൻ അയച്ച കത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗമാണിത്.

To
Franklin D. Roosevelt
President of United States
White House, Washington DC

Sir,
Some recent work of F. Fermi and L. Szilard which has been communicated to me in manuscript, leads me to expect that the element uranium may be turned into a new and important source of energy, in the immediate future. Certain aspects of the situation which has arisen seem

to call for watchfulness and if the necessary, quick action on the part of the administration. I believe therefore that It is my duty to bring to your attention the following facts and recommendation...

This new phenomenon would also lead to the construction of bombs, and it is conceivable - though muchless certain - that extremely powerful bombs of a new type may thus be constructed. A single bomb of this type, carried by boat and exploded in a part, might very well destroy the whole part together with some of the surrounding territory.

Yours very truly,
Albert Einstein

ഇ. ഫെർമിയും എൽ.സിലാഡും ഈയുടെ നടത്തിയ പഠന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കൈയെഴുത്ത് രേഖകൾ എനിക്കയച്ചു തരികയുണ്ടായി. സമീപ ഭാവിയിൽ യൂറേനിയം എന്ന മൂലകം പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ഊർജ്ജ സ്രോതസ്സായി മാറ്റപ്പെട്ടേക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലേക്കാണ് എന്നെതിൽ നയിക്കുന്നത്. സംജാതമായിട്ടുള്ള ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജാഗ്രത ആവശ്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അത് ആവശ്യമാണെങ്കിൽ ഭരണകൂടത്തിന്റെ, ഭാഗത്തു നിന്ന് സമ്പരനടപടികൾ ആവശ്യമാണ്. താഴെപറയുന്ന വസ്തുതകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും താങ്കളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടത് എന്റെ കടമയാണ് എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു....

ഈ പുതിയ പ്രതിഭാസം ബോംബുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിലേക്ക് നയിക്കും. അത്യന്തം മാർകമായിട്ടുള്ള പുതിയതരം ബോംബ് ഇങ്ങനെ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഏറെക്കുറെ ഉറപ്പാണെന്ന് കരുതാം. ഈ തരത്തിലുള്ള ഒരൊറ്റ ബോംബ് ഒരു ബോട്ടിൽ കയറ്റി ഒരു തുറമുഖത്ത് വെച്ച് പൊട്ടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ തുറമുഖം അതിന്റെ പരിസരപ്രദേശമടക്കം നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകും....

എന്ന്,

സത്യസമേതം
ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീൻ

ഐൻസ്റ്റീൻ ഈ കത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ച ഇ. ഫെർമി (Enrico Fermi) ജൂതബന്ധമുള്ള പ്രഗത്ഭനായ അണുശാസ്ത്രജ്ഞനും

നോബേൽ സമ്മാനജേതാവുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ജൂതസ്ത്രീയായതിനാൽ ഇറ്റലിയിൽ ഫാസിസ്റ്റുകൾ അധികാരമേറ്റപ്പോൾ ജൂത കുടുംബമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് പീഡിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അമേരിക്കയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തതാണ്. അതുപോലെ എൽ. സിലാഡ് (Leo Szilard) ജർമ്മനിയിൽ നാസികൾ അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അമേരിക്കയിലേക്ക് കുടിയേറിയ ജൂതനാണ്. 'ജർമ്മൻ മാഡം ക്യൂറി' എന്ന് ഐൻസ്റ്റീൻ വിശേഷിപ്പിച്ച മെയിറ്റിൻ ലൈസ്, നീൽബോർ എന്നീ ആണവ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം അമേരിക്കൻ ആറ്റംബോംബുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യഹൂദരാണ്. യുദ്ധഗതി അമേരിക്കക്കനുകൂലമായിട്ടും അത് ജപ്പാനെതിരെ പ്രയോഗിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അവരാണ്. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സഖ്യകക്ഷികളുടെ സഹായത്തോടെയാണ് യു.എൻ. രൂപീകരണവും അതുവഴി അന്ത്യമായ ഇസ്രയേൽ സ്ഥാപനവും നടന്നത് എന്ന കാര്യവും നാമോർക്കണം.

സോവ്യറ്റ് യൂനിയന്റെ പതനത്തിനുശേഷം അമേരിക്കയെ ആധാരമാക്കി ഏകധ്രുവലോകം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ഉണ്ടാക്കിയ PNAC (Project for New American Century) എന്ന പദ്ധതിയുടെ നിയന്ത്രണം നവയാഥാസ്ഥിതികർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജൂത ക്രൈസ്തവ മതതീവ്രവാദികളുടെ കൈയിലാണ്. ഇറാക്ക് യുദ്ധം PNAC യുടെ മസ്തിഷ്ക സന്തതിയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ എണ്ണസമ്പന്നമായ ഇറാക്കിന്റെ പതനത്തിലും പശ്ചിമേഷ്യയിലെ മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളെ ദുർബലമാക്കുന്നതിലും അമേരിക്കയേക്കാൾ താല്പര്യം. യഹൂദികൾക്കും ഇസ്രയേലിനുമാണെന്ന് കാര്യം സ്പഷ്ടമാണ്. കാരണം ആഭ്യന്തരത്തിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറി കുടിപ്പാർക്കുന്ന രാജ്യം ഇസ്രയേലാണ്. മറ്റുള്ളവർ ദുർബലമാവുന്നതിന്റെ നേട്ടം അമേരിക്കയേക്കാൾ അവർക്കാണ്. അമേരിക്കയുടെ ചിലവിൽ ഈ വിധാസക പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം കാണാമറയത്ത് നിന്ന് നടത്താൻ

അവർക്കറിയാം. അനീതിയിലും അന്യായത്തിലും പണിതുയർത്തിയ ഇസ്രയേൽ, ലോകസമൂഹം ചിരന്തനമായി സൂക്ഷിച്ചുവരുന്ന പാവനമുല്യങ്ങളെ തകിടം മറിച്ച് അവരുടെ എല്ലാ അന്യായങ്ങൾക്കും അതിക്രമങ്ങളും ന്യായീകരണമുണ്ടാക്കാമെന്ന് കരുതുന്നു. ലോകരാജ്യങ്ങളും യൂറോപ്പും അമേരിക്കയും ഈ യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയാത്തതിടത്തോളം കാലം ലോകസമാധാനം അകലെയായിരിക്കും. ഖുർആൻ യഹൂദികളെ കുറിച്ചു പറയുന്നു: 'അവരിൽ (യഹൂദരിൽ) ചുരുക്കം പേരെഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും വഞ്ചനയെപറ്റി എപ്പോഴും നിനക്ക് അറിവ് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് ചെയ്യുകയും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സുകൃതവാന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു... അവർ യുദ്ധത്തിനുള്ള തീ കത്തിച്ചപ്പോഴെല്ലാം അല്ലാഹു അതു കെടുത്തിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ ഓടിനടക്കുകയാണ് അല്ലാഹു കുഴപ്പക്കാരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല (5:14, 65).

അരാചക്രതത്തിന്റേയും യുദ്ധത്തിന്റേയും ഏറ്റവും അടിത്തട്ടിൽ ജൂതന്മാരുടെ കരങ്ങളുണ്ടെന്നത് സമകാലിക ചരിത്രം തന്നെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നവർക്കറിയാം. മുസ്ലിംകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു പോവുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ, അനിഷ്ടങ്ങളെ മുഴുവൻ വാതിൽപ്പണരുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവരുടെ വഞ്ചനകൾക്കും യുദ്ധങ്ങൾക്ക് കുറിമാനമായിത്തീരുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. പക്ഷേ ഇത് എല്ലാ കാലവും തുടരാമെന്ന് യഹൂദികൾ ധരിക്കേണ്ട. നീതിമാനായ ദൈവം അക്രമികളെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിട്ടുകളയുമെന്ന് ധരിക്കുന്നവർ ബുദ്ധിശൂന്യരാണെന്ന് ഖുർആൻ നിരന്തരം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുന്ന അല്ലാഹു ലോകത്തെ ഗൃദ്ധലോചനക്കാരുടെയും അക്രമകാരികളുടേയും കൈയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കട്ടെ. ●

(38 -ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

ഒരു മകൻ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ അനുഭവിച്ച വേദനയേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങു വേദന തന്റെ ഗ്രന്ഥലയം തീവെച്ചു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നുഭവപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനു നിദാനം.

(സീറത്തെ സനായി ഭാ. 389, 390)

അല്പമെങ്കിലും ദൈവഭക്തിയുള്ളവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കട്ടെ. മിർസാ സാഹിബിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചുട്ടെരികപ്പെട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനം നശിച്ചുപോകുന്നതാണെന്ന് മൗലവി സാഹിബ് വ്യായമോഹിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു തന്റെ 'അർശിൽ പുഞ്ചിരി തുകുന്നുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ സംഭവിച്ചതെന്താണ്? അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ശേഖരിച്ചു വെച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൺമുന്വാകെ തന്നെ ചുട്ടെരികപ്പെടുന്ന കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിനും കാണേണ്ടി വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക മകൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശാവലി തന്നെ എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിച്ചു. ഇത്രയും ദുഃഖങ്ങൾ താങ്ങാനാവാതെ അദ്ദേഹം ഹൃദയം തകർന്ന് മരണപ്പെട്ടു!" "തീർച്ചയായും ഇതിൽ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക് ഒരു വലിയ പാഠമുണ്ട്." (3:14)

മറുഭാഗത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ സന്താനപരമ്പര ആയിരക്കണക്കിലായി വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട ഖലീഫമാർ അതെ ഫാർസി വംശജർ, കാർത്തികാനക്ഷത്രത്തിലേക്കു യർന്നുപോയ ഈമാനെ കോടിക്കണക്കിലുള്ള സത്യാത്മാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അഞ്ചാമന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആജൈത്രയാത്ര തുടരുകയാണ്.

ഫഅ്ത്തബിറു യാ ഉലിൽ അബ്സാർ

അതുകൊണ്ടു ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവരെ! നിങ്ങൾ പാഠം പഠിച്ചുകൊള്ളുക. (59:3)

ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു

കടലായി: അഹ്മദിയ്യാ മുസ്ലിം ജമാഅത്തിനുവേണ്ടി പുതുതായി നിർമ്മിച്ച മുബല്ലിഗ് ക്വാർട്ടേഴ്സ് 2006 ഡിസംബർ 3ന് മൗലവി മുഹമ്മദ് ഇസ്‌മായിൽ സാഹിബ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

മജ്ലിസ് അൻസാറുല്ലാഹ് കോഴിക്കോട് മേഖല സംഘടിപ്പിച്ച നബി കീർത്തനയോഗത്തിൽ ഇയ്യച്ചേരി കുഞ്ഞുകൃഷ്ണൻ പ്രസംഗിക്കുന്നു.

ഒരു പ്രത്യേക അറിയിപ്പ്

2006 ജനുവരി മുതൽ ഡിസംബർ വരെയുള്ള സത്യദൂതൻ മാസികയുടെ വരിസംഖ്യയിലെ കുടിശ്ശിക ബാക്കിയുള്ളവർ നേരിട്ടോ എം. ഒ./ഡി.ഡി.യോ ആയി മാനേജർ സത്യദൂതൻ, ജി.എച്ച്. റോഡ് എന്ന വിലാസത്തിൽ അയച്ചു തരുവാൻ വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. 2007 ജനുവരി മുതൽ പൂർവ്വാധികം പുതിയ വരിക്കാരെ ചേർത്ത് വരിസംഖ്യ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പ്രസ്തുത അഡ്രസ്സിൽ അയച്ചു തരണമെന്ന് ജമാഅത്ത് ഭാരവാഹികളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മറ്റൊരു പ്രധാന അറിയിപ്പ്: ചിലവുകൾ വർദ്ധിച്ചിട്ടും കഴിഞ്ഞ കുറേ വർഷങ്ങളായി സത്യദൂതന്റെ വാർഷിക വരിസംഖ്യ അധികരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ സത്യദൂതന്റെ വാർഷിക വരിസംഖ്യ നേരിയ തോതിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുകയാണ്. വാർഷിക വരിസംഖ്യ 100 രൂപയിൽ നിന്നും 120 രൂപയും ഒരു പ്രതി 10 രൂപയിൽ നിന്നും 12 രൂപയുമായിട്ടാണ് വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ മുക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടിലധികമായി ദീനി പ്രബോധനം നടത്തിവരുന്ന സത്യദൂതന്റെ മാനുവായനക്കാരും അഭ്യൂദയകാംക്ഷികളും ഇത് സഭയം പൊറുത്ത് ഞങ്ങളോടു തുടർന്നും പൂർണ്ണമായും സഹകരിക്കണമെന്നും സർവ്വോപരി സത്യദൂതന്റെ പുരോഗതിക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

**മാനേജർ
സത്യദൂതൻ
ജി.എച്ച്. റോഡ്, കോഴിക്കോട്**